

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 21.4.2004
COM(2004) 273 definitief

2004/0097 (COD)

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

betreffende herverzekering en houdende wijziging van Richtlijnen 73/239/EEG en 92/49/EEG van de Raad en van Richtlijnen 98/78/EG en 2002/83/EG van het Europees Parlement en de Raad

{SEC(2004)443}

(door de Commissie ingediend)

TOELICHTING

1. ALGEMENE OPMERKINGEN¹

Een eengemaakte financiële markt zal het concurrentievermogen van de Europese economie bevorderen en de kosten van kapitaalverschaffing aan grote en kleine bedrijven verlagen. Een geïntegreerde markt die naar behoren gereguleerd en bedrijfseconomisch solide is, zal ook voordelen voor de consument met zich brengen doordat zij meer zekerheid biedt tegen in gebreke blijvende instellingen. Het instrument voor de verwezenlijking van de geïntegreerde markt is het actieplan voor financiële diensten. In dit actieplan wordt aangekondigd dat begin 2004 een voorstel voor een richtlijn betreffende herverzekeringsstoezicht zal worden ingediend.

Herverzekering is een gestructureerde overdracht van risico tussen een verzekeringsonderneming en een herverzekeringsonderneming. Herverzekering vervult de volgende functies voor een verzekeringsonderneming: vermindering van de technische risico's, een permanente overdracht van technische risico's aan de herverzekerder, grotere homogeniteit van de verzekeringsportefeuille, geringere volatiliteit van technische resultaten, substituuut voor kapitaal/eigen vermogen, beschikbaarstelling van middelen voor financieringsdoeleinden en dienstverlening.

Ondanks de vanzelfsprekende band met het directe verzekeringsbedrijf bezit herverzekerung een aantal specifieke kenmerken die wellicht bijzondere aandacht verdienen. Er zijn geen rechtstreekse contractuele betrekkingen tussen de herverzekerder en de oorspronkelijke verzekerde, en de verzekerden kunnen met het oog op de dekking van hun vorderingen gewoonlijk geen prioritare rechten doen gelden ten aanzien van de activa van de herverzekerder. Verder is herverzekerung een zakelijke activiteit tussen professionele partijen. Het herverzekeringsbedrijf is internationaler en meer divers wat de geografische spreiding en de combinatie van verzekeringen betreft dan het directe verzekeringsbedrijf.

De herverzekeringssector speelt een sleutelrol in de economie doordat hij op grote schaal dekking biedt voor de risico's die door verzekeringsondernemingen namens hun cliënten worden aanvaard. Hoewel het gemiddelde niveau van herverzekeringscessies in de EU vrij laag is (circa 10% van alle verzekeringspremies wordt herverzekerd), is dit niveau betrekkelijk hoog voor bepaalde activiteiten (18% van de schadeverzekeringspremies zijn herverzekerd, tegen gemiddeld 3% voor levensverzekeringspremies). Herverzekerders verzekeren niet alleen verzekeraars, maar zijn tevens belangrijke financiële intermediairs en institutionele beleggers; de financiële activa van herverzekerders vertegenwoordigden in 2001 1% van de mondiale effectenmarkt². De stabiliteit van de herverzekeringssector is derhalve niet alleen van vitaal belang voor de stabiliteit van de verzekeringssector in het algemeen, maar heeft tevens belangrijke gevolgen voor het financiële stelsel als zodanig.

Recente blijken van financiële druk op herverzekerders hebben de aandacht gevestigd op het niveau en de aard van de in de sector aanvaarde risico's. Naast de risico's van primaire verzekeraars worden herverzekerders met nog twee risico's geconfronteerd. Ten eerste hebben

---

¹ Voor een uitvoeriger bespreking van de vraagstukken die in dit hoofdstuk aan de orde komen, zie de uitgebreide effectbeoordeling inzake het voorstel voor een herverzekeringsrichtlijn, te vinden op de website van de Commissie: http://europa.eu.int/comm/internal_market/insurance/reinsurance_en.htm

² Bron: " Reinsurance – a systemic risk?"; Sigma 5/2003, Swiss Re.

zij gewoonlijk te maken met een grotere volatiliteit van hun financiële resultaten omdat zij de primaire markt beschermen tegen zeer grote risico's zoals catastroferisico's. Daarom moeten zij een betrekkelijk hoog kapitalisatieniveau aanhouden. Ten tweede wordt op herverzekeringsondernemingen wel een beroep gedaan om noodlijdende dochterondernemingen te steunen, omdat zij dikwijls het hoogste niveau van een groepsstructuur vertegenwoordigen. Ondanks deze extra risico's opereren herverzekeraars in een wereldwijde markt waar hun activiteiten dikwijls niet aan bedrijfseconomisch toezicht zijn onderworpen of waar de regelgeving minder streng is dan die welke op primaire verzekeraars van toepassing is. Bovendien is er geen internationaal wettelijk kader op het gebied van herverzekeringstoezicht. Door deze situatie is er bezorgdheid gerezen over de potentiële risico's in de herverzekeringindustrie. Anderzijds kunnen herverzekeraars, meer dan directe verzekeringsondernemingen, profiteren van aanzienlijke geografische en sectorale diversificatie-effecten.

Herverzekering is een zeer internationale industrie met een beperkt aantal grote ondernemingen. In 2002 bedroegen de totale herverzekeringpremies van de 40 grootste herverzekeringsgroepen 138 601 200 000 USD, waarvan 58 544 000 000 USD van herverzekeraars uit de EU afkomstig was³. In de EU neemt Duitsland een leidende positie in met ondernemingen als Munich Re, Hannover Re en Allianz Re. Lloyd's is de grootste Britse herverzekeraar, en SCOR en Axa Re zijn de grootste Franse herverzekeringsondernemingen.

1) De noodzaak van een Europees wettelijk kader voor herverzekeringstoezicht

De EU beschikt momenteel niet over geharmoniseerde regelgeving op het gebied van herverzekeringstoezicht. Het ontbreken van een EU-regelgevingskader voor herverzekering heeft tot aanzienlijke verschillen geleid in het niveau waarop toezicht op herverzekeringsondernemingen in de EU wordt uitgeoefend. De uiteenlopende nationale regels hebben tot onzekerheid voor directe verzekeringsondernemingen (en hun polishouders), handelsbelemmeringen in de interne markt, administratieve lasten en kosten evenals een verzwakking van de positie van de EU in internationale handelsbesprekingen geleid:

Onzekerheid voor directe verzekeringsondernemingen (en hun polishouders): Als gevolg van de uiteenlopende voorschriften op het gebied van herverzekeringstoezicht in de EU is het voor directe verzekeringsondernemingen steeds moeilijker geworden om zich, bij hun keuze van een herverzekeraar, door overwegingen van prudentie en efficiëntie te laten leiden. De keuze van herverzekeraars is voor een verzekeringsonderneming van het grootste belang, en kan tevens van invloed zijn op het vermogen van de onderneming om schadevergoeding aan polishouders uit te keren.

Handelsbelemmeringen: Sommige landen van de EU maken gebruik van stelsels waarbij activa van de herverzekeraar als zekerheden moeten worden verstrekt ter dekking van voorzieningen voor te betalen schaden. Dit bemoeilijkt een optimaal beheer van beleggingen en leidt daardoor tot hogere bedrijfskosten voor herverzekeringsondernemingen. Hierdoor zou de prijs die de herverzekeraar aan de directe verzekeringsondernemingen aanrekent voor het overnemen van het risico, kunnen stijgen. Ook kunnen herverzekeringsondernemingen ervan af zien actief te zijn op markten waar het verstrekken van zakelijke zekerheden vereist is, waardoor de beschikbaarheid van herverzekeringsbescherming wordt beperkt.

---

³ Standard & Poor's, Global Reinsurance Highlights 2003 Edition, London/New York 2003.

Administratieve lasten: In de EU hebben het Comité Européen des Assurances (CEA) en de OESO de administratieve belemmeringen voor grensoverschrijdende herverzekeringdiensten aan het licht gebracht. Doordat wederzijdse erkenning tussen toezichthoudende autoriteiten van de EU op het gebied van herverzekering in sommige gevallen ontbreekt, zijn herverzekeringsondernemingen in verschillende lidstaten aan verschillende toezichtsregels onderworpen. Dit zou tot aanzienlijke overlappingsen en grotere administratieve lasten kunnen leiden. Voorbeelden van dergelijke administratieve lasten zijn de talrijke controles op de deskundigheid en betrouwbaarheid van het bestuur van de groep en de vereiste dubbele saldobestemming door accountants, alsmede de verplichting voor bijkantoren om overeenkomstig de plaatselijke GAAP (algemeen aanvaarde verslagleggingsbeginselen) jaarrekeningen op te stellen voor de gehele groep.

Internationale handelsbesprekingen: Er wordt beweerd dat het ontbreken van een geharmoniseerd stelsel in de EU het sluiten van internationale overeenkomsten inzake wederzijdse erkenning bemoeilijkt. Door de afwezigheid van dergelijke overeenkomsten worden Europese herverzekeraars die buitenlandse markten willen betreden met hoge drempels geconfronteerd, zoals de eis dat zij zakelijke zekerheden moeten verstrekken voor de waarde van hun verplichtingen in de markt waar zij hun bedrijf willen uitoefenen.

Indien op het niveau van de EU geen maatregelen worden genomen, dan bestaat het gevaar dat de interne markt voor herverzekeringdiensten suboptimaal blijft functioneren, wat schadelijk zou zijn voor de herverzekeringindustrie in de EU. Onderhandelingen met derde markten over wederzijdse erkenningsovereenkomsten zouden aanmerkelijk moeizamer kunnen verlopen.

Internationaal is er de afgelopen jaren veel aandacht besteed aan herverzekeringstoezicht. De G7 en het IMF hebben uiting gegeven aan hun bezorgdheid over het feit dat het gebrek aan regelgeving op het gebied van herverzekering de internationale financiële stabiliteit zou kunnen aantasten. Het IMF heeft tijdens recente onderzoeken in de lidstaten in het kader van het Financial Sector Assessment Programme (FSAP), opnieuw gewezen op de noodzaak om wetgeving vast te stellen. Het FSF (Financial Stability Forum) heeft bij herhaling zijn bezorgdheid laten blijken over het gebrek aan transparantie van de herverzekeringmarkt en heeft een task force opgericht om dit probleem aan te pakken. De OESO verricht werkzaamheden op het gebied van herverzekering, met name inzake de uitwisseling van informatie over herverzekeringsondernemingen tussen toezichthouders. De werkzaamheden van de IAIS (International Association of Insurance Supervisors) worden nauw gecoördineerd met het EU-wetgevingsproject volgens de versnelde procedure. Er zijn een aantal beginselen vastgesteld met het oog op de minimumvereisten waaraan het toezicht op herverzekeraars moet voldoen, en er is een norm voor herverzekeringstoezicht in het leven geroepen.

2) De in de richtlijn gevolgde aanpak

In de beginfase van hun werkzaamheden op het gebied van het herverzekeringstoezicht hebben de diensten van de Commissie drie leidende principes vastgesteld voor toekomstige EU-regelgeving inzake herverzekeringstoezicht:

- Het stelsel dient, in het belang van de verzekeringspolishouders, goede en prudente regelgeving tot stand te brengen. Sterke en goed gecontroleerde herverzekeraars dragen bij tot een solide internationale markt en internationale financiële stabiliteit.

- Het stelsel moet berusten op een minimale coördinatie van de wetgevingen van de lidstaten en een wederzijdse erkenning van het toezicht in de lidstaten waar de herverzekeringsonderneming een vergunning heeft verkregen. Een herverzekeringsonderneming waaraan in de lidstaat van herkomst vergunning is verleend dient automatisch in de gehele Europese Gemeenschap herverzekeringsactiviteiten te kunnen uitoefenen op grond van het beginsel van vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten. De herverzekeringsonderneming dient in de lidstaten van ontvangst niet aan aanvullend toezicht of aan aanvullende controles te worden onderworpen. De geschiktheid van deze aanpak heeft zich gedurende de vele jaren dat zij in het directe verzekeringsbedrijf is toegepast, bewezen; zij vindt haar oorsprong in de derde verzekeringsrichtlijnen⁴.
- De invoering van een geharmoniseerd stelsel inzake herverzekeringstoezicht dient te leiden tot de afschaffing van stelsels waarbij activa als zekerheden moeten worden verstrekt ter dekking van voorzieningen voor te betalen schaden.

Na een uitvoerige raadpleging heeft de Commissie ervoor gekozen een voorstel voor een richtlijn in te dienen met de volgende kenmerken:

- toezicht op basis van harmonisatie en wederzijdse erkenning;
- een versnelde procedure voor de vaststelling van een richtlijn, voornamelijk gebaseerd op de bestaande toezichtsregels in het directe verzekeringsbedrijf;
- een verplicht vergunningenstelsel;
- solvabiliteitsmargevereisten die in overeenstemming zijn met die welke in het directe verzekeringsbedrijf van toepassing zijn, evenwel met de mogelijkheid om deze marge wat schadeherverzekering betreft via de comitéprocedure tot maximaal 50% te verhogen wanneer dit objectief gerechtvaardigd is.

De EU-aanpak inzake toezicht moet gebaseerd zijn op ***geharmoniseerde wettelijke voorschriften die wederzijdse erkenning tussen de lidstaten waarborgen***. De Commissie is van mening dat verzekerings- en herverzekeringstoezicht een zaak is van openbaar belang en derhalve van overheidswege worden geregeld. Andere methoden (zoals bijvoorbeeld een vrijwillige, op openbaarmaking gebaseerde aanpak) zouden niet voldoende vertrouwen in het toezichtstelsel tot stand brengen. Het ontbreken van concrete sancties bij een dergelijke op openbaarmaking gebaseerde aanpak zou het stelsel minder efficiënt kunnen maken wanneer potentiële problemen in herverzekeringsondernemingen worden aangepakt.

De Commissie is van oordeel dat snelle actie noodzakelijk is om op de korte tot middellange termijn concrete resultaten te kunnen boeken. Deze ***versnelde procedure*** zou de thans vigerende voorschriften in het directe verzekeringsbedrijf en de ondernemingspraktijk als uitgangspunt nemen, eventueel met de nodige aanpassingen. Het langetermijnproject "Solvabiliteit II" voor directe verzekering zal echter eveneens van invloed zijn op

---

⁴ Richtlijn 92/49/EEG (PB L 228 van 11.8.1992, blz. 1, als laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/87/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 35 van 11.2.2003, blz. 1), en Richtlijn 92/96/EEG (PB L 360 van 9.12.1992, blz. 1). Deze richtlijn is omgewerkt bij Richtlijn 2002/83/EG (PB L 345 van 19.12.2002, blz. 1).

herverzekering, en de werkzaamheden die in dat kader plaatsvinden zouden in aanzienlijke mate kunnen voortbouwen op de resultaten van de versnelde procedure.

Volgens het richtlijnvoorstel dienen herverzekeringsondernemingen – evenals directe herverzekeringsondernemingen – *in het bezit te zijn van een vergunning om het herverzekeringsbedrijf te kunnen uitoefenen*. De doeltreffendheid van een vergunningenstelsel is gebleken uit het ruime gebruik dat hiervan in de financiële sector wordt gemaakt. Een dergelijk stelsel geeft bovendien een duidelijk mandaat aan toezichthouders, met inbegrip van de bevoegdheid om ongeschikte ondernemingen van de herverzekeringmarkt te verwijderen. Een vergunningenstelsel waarborgt bovendien een consequente behandeling van alle verzekeringsentiteiten in de EU, wat niet het geval zou zijn geweest indien voor een zogenaamde "paspoort"-oplossing zou zijn gekozen (waarbij een onderneming zelf kan kiezen of zij al dan niet een paspoort aanvraagt). Bovendien zal dit stelsel de verantwoordelijkheid van de toezichthoudende autoriteiten van de lidstaat van herkomst uitbreiden, omdat zij de enige bevoegde autoriteit worden voor het bedrijfseconomisch toezicht op herverzekeringsondernemingen in de Gemeenschap. Het stelsel maakt een betere samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten noodzakelijk.

Verzekering en herverzekering zijn gelijkaardige activiteiten, en daarom dienen de *solvabiliteitsvereisten* voor beide activiteiten gelijk te zijn. Het richtlijnvoorstel bevat dan ook solvabiliteitsvereisten voor levensherverzekering die identiek zijn met die voor levensverzekering. Ook bij schadeherverzekering wordt ervan uitgegaan dat dezelfde voorschriften van toepassing zouden moeten zijn. Wat schadeherverzekering betreft bevat de voorgestelde richtlijn evenwel de mogelijkheid het solvabiliteitsvereiste te verhogen indien hiertoe via de comitéprocedure wordt besloten. De Commissie beschouwt deze mogelijkheid om het solvabiliteitsvereiste voor bepaalde herverzekeringsbranches of soorten herverzekeringscontracten te verhogen (tot maximaal 50%) ("class enhancement") als een essentieel onderdeel van de voorgestelde richtlijn. Dit zal een belangrijk instrument vormen om de solvabiliteitsvereisten zodanig te nuanceren dat zij beter zijn afgestemd op de aard van de herverzekeringactiviteiten. Van de comitéprocedure zal alleen na diepgaand onderzoek en uitvoerig overleg met de betrokken partijen, gebruik worden gemaakt. Teneinde een "level playing field" tot stand te brengen tussen herverzekeringsondernemingen en verzekeringsondernemingen die herverzekeringactiviteiten uitoefenen, brengt het voorstel ook aanpassingen aan in de schadeverzekeringsrichtlijn 73/239/EEG en levensverzekeringsrichtlijn 2002/83/EG. Hierdoor zullen verzekeringsondernemingen die zich met herverzekeringactiviteiten in de vorm van geaccepteerde herverzekering bezighouden worden onderworpen aan de bepalingen van de herverzekeringsrichtlijn met betrekking tot de vereiste solvabiliteitsmarge, wanneer de omvang van hun herverzekeringactiviteiten een aanzienlijk deel van het geheel van hun werkzaamheden uitmaken (artikel 57, lid 5 en artikel 59, lid 8). Deze bepalingen zijn uitsluitend van toepassing wanneer het besluit inzake de aanpassing van het solvabiliteitsvereiste voor schadeherverzekering door de Commissie is goedgekeurd.

2. RAADPLEGING VAN STAKEHOLDERS EN OVERIGE BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELING

a) Raadpleging van stakeholders en overige belanghebbenden

De stakeholders zijn gedurende het project regelmatig geraadpleegd, en hebben de Commissie zeer belangrijke gegevens verstrekt. In het begin van het project werd een uitgebreide

hoorzitting met meer dan 100 deelnemers georganiseerd, en vervolgens werden alle deelnemers (evenals andere belanghebbenden) opgenomen in een mailing list zodat zij alle documenten die in het kader van het project zouden worden opgesteld, zouden kunnen ontvangen en op de hoogte konden worden gebracht wanneer nieuwe documenten op de website herverzekering van de Commissie werden geplaatst. Verder werd een studie inzake herverzekeringstoezicht gepubliceerd⁵.

Het project is door betrokken partijen uit een groot aantal sectoren en beroepen gevolgd. De geraadpleegde sectoren zijn voornamelijk: verzekering (commerciële ondernemingen, onderlinge maatschappijen, coöperaties, enz.), verenigingen van verzekeraars (zowel op het niveau van de EU als nationaal), verzekeringstussenpersonen (makelaars enz.), accountantsverenigingen, verenigingen van actuarissen, de industrie in het algemeen (UNICE), analisten, risico- en captive-managers, organisaties van het midden- en kleinbedrijf, consumentenorganisaties (BEUC), adviesbureaus, banken, advocatenkantoren en rating-bureaus.

De bijdragen van de belanghebbenden en overige betrokken partijen zijn voor de Commissie van groot nut geweest, met name omdat het project veel zeer moeilijke technische aspecten had. In de documenten die voor het indienen van opmerkingen zijn verspreid werden zowel beleidsvraagstukken als detailkwesities aan de orde gesteld.

Opmerkingen over de doelstellingen van het herverzekeringsproject

De respondenten lieten zich over het algemeen zeer positief uit over de drie voornaamste doelstellingen van het project. Enkele lidstaten opperden dat een minimale coördinatie van de nationale wetgevingen en wederzijdse erkenning extra controles of eisen van de lidstaten van ontvangst onmogelijk zouden maken. Met name de lidstaten die momenteel zekerheidsstelling toepassen hebben begrijpelijkerwijs bezwaar gemaakt tegen de afschaffing van stelsels waarbij activa als zekerheden worden verstrekt ter dekking van technische voorzieningen voor te betalen schaden. Alle andere stakeholders onderschreven echter zonder uitzondering de doelstelling zoals deze door de diensten van de Commissie is geformuleerd. Sommige lidstaten maakten opmerkingen over de uiteenlopende zakelijke zekerheden die in de levensverzekerings- en de schadeverzekeringssector worden gebruikt.

Opmerkingen over de voornaamste beleidsvraagstukken

Een op toezicht gebaseerde aanpak

De meeste respondenten stonden positief tegenover een op toezicht gebaseerde regulering van herverzekering. Sommige ondernemingen pleitten voor oplossingen op basis van vrijwilligheid, maar de meeste ondernemingen en verenigingen verklaarden dat alleen een oplossing op basis van toezicht de EU-herverzekeringsector een extra kwaliteitsmerk zou geven. Een andere mogelijkheid, handhaving van de bestaande situatie, werd door geen van de grote spelers ondersteund.

De lidstaten pleitten voor de toepassing van een versnelde procedure, en het Comité voor het verzekeringswezen sloot zich hierbij volledig aan. Ook andere stakeholders steunden een dergelijke aanpak, en wel op basis van de vigerende toezichtregels voor het directe

---

⁵ http://europa.eu.int/comm/internal_market/insurance/studies/reins-sup_en.htm

verzekeringsbedrijf. Technische deskundigen (zoals actuarissen en accountants) wezen er evenwel op dat het aantal mogelijke oplossingen gezien het strakke tijdschema (2004) beperkt is, waardoor de invoering van bepaalde methoden moet worden uitgesteld tot na de voltooiing van het solvabiliteit II-project.

Solvabiliteitsvereisten voor schadeherverzekering: met betrekking tot de solvabiliteitsvereisten waren de reacties talrijk en uitgesproken. Er is een groot aantal bijeenkomsten gehouden met de belanghebbenden, met name de verzekeringssector, de captive-herverzekeringsector, risicomangers, actuarissen, adviseurs en accountants. Over het algemeen stonden de vertegenwoordigers van de sector en verzekeringsadviseurs op het standpunt dat herverzekering als activiteit nauw verwant is aan het directe verzekeringsbedrijf en dat hiervoor dezelfde solvabiliteitsvereisten moeten gelden. Een aantal verzekeringstoezichthouders wezen er echter met klem op dat herverzekering een volatielere en moeilijker te controleren sector is en dat derhalve een iets hoger vereiste passend zou zijn. De Commissie heeft, bij de vaststelling van de solvabiliteitsvereisten die in het voorstel voor een richtlijn zijn vervat, de verschillende standpunten in aanmerking genomen (artikelen 37 en 40).

Solvabiliteitsvereisten voor levensherverzekering: ook over dit onderwerp is levendig gediscussieerd, zowel over de feitelijke vereisten als over de berekeningswijzen. De diensten van de Commissie hebben verschillende oplossingen voorgelegd. Op grond van de ontvangen opmerkingen heeft de Commissie geconcludeerd dat het de voorkeur zou verdienen dezelfde aanpak te kiezen als bij directe verzekering (toepassing van de regels inzake directe levensverzekering op levensherverzekering en van de regels inzake directe schadeverzekering op schadeherverzekering) (artikelen 38 tot en met 40).

Opmerkingen over specifieke juridische vraagstukken

In 2003 zijn ook een aantal raadplegingen over specifieke juridische kwesties gehouden. In het onderhavige voorstel wordt rekening gehouden met de opmerkingen van de belanghebbenden, met name het verzekeringsbedrijf en het actuariaat. Een aantal van de opmerkingen waren zeer uitvoerig en vormden een zeer nuttige bijdrage aan de werkzaamheden van de diensten van de Commissie.

b) Effectbeoordeling

Er is een uitgebreide effectbeoordeling uitgevoerd om na te gaan of maatregelen op het niveau van de EU noodzakelijk zijn en zo ja, wat voor maatregelen.

Uit de effectbeoordeling blijkt dat er algemene consensus is over de noodzaak van maatregelen om de in deel 1 van deze toelichting genoemde doelstellingen te kunnen bereiken.

Van de verschillende beleidsalternatieven die werden besproken om deze doelstellingen te bereiken, werden drie belangrijke opties onder de loep genomen:

1. Status quo, *d.w.z.* geen veranderingen in de huidige situatie;
2. Een oplossing op basis van het marktmechanisme/vrijwillige openbaarmaking van informatie op het gebied van herverzekering of, bij wijze van alternatief, een aanbeveling inzake de praktijk van het indirecte toezicht;

3. Oplossingen op basis van toezicht.

Zoals reeds in deel 2 is opgemerkt is het merendeel van de lidstaten en de bedrijfstakorganisaties van mening dat toezichtmaatregelen niet nodig zijn. Optie 1 werd door vrijwel geen enkele respondent gesteund. Optie 2 zou onvoldoende vertrouwen in de toezichtregeling wekken. Het ontbreken van concrete sancties bij een dergelijke op openbaarmaking gebaseerde aanpak zou het stelsel minder efficiënt maken wanneer potentiële problemen bij herverzekeringsondernemingen zouden moeten worden aangepakt.

Wat optie 3 betreft (toezichtmethode) werden twee mogelijkheden overwogen:

1. Een vrijwillig paspoortstelsel voor ondernemingen die aan het stelsel willen deelnemen.
2. Een verplicht vergunningenstelsel.

Na uitvoerig overleg met de lidstaten, de verzekeringssector en andere betrokken partijen heeft de Commissie besloten een vergunningenstelsel voor te stellen. Een vergunningenstelsel sluit aan bij de door de EU gevolgde aanpak om een interne markt voor de financiële sector in het algemeen en voor de verzekeringssector in het bijzonder tot stand te brengen (één enkele vergunning en toezicht op prudentiële vraagstukken door het land van herkomst). Dit stelsel is sinds de invoering ervan door de derde verzekeringsrichtlijnen in 1994, doeltreffend gebleken. Het waarborgt de financiële soliditeit van herverzekeringsondernemingen en derhalve de stabiliteit van de verzekeringsmarkten, omdat het op alle herverzekeringsondernemingen in de Gemeenschap van toepassing is en niet alleen op de ondernemingen met een Europees perspectief. Bovendien zou een vergunningenstelsel leiden tot een beter gecoördineerde behandeling van herverzekeraars door de lidstaten en is het het meest geschikte middel om de doelstelling inzake de totstandbrenging van een daadwerkelijke interne herverzekeringmarkt te bereiken. Tenslotte sluit de invoering van een toezichtregime waarbij toezicht door bevoegde openbare instanties op alle herverzekeringsondernemingen centraal staat, aan bij het lopende project inzake herverzekeringstoezicht van de IAIS, de internationale vereniging van verzekeringstoezichthouders waarbij alle lidstaten evenals de Europese Commissie zijn aangesloten.

De uitgebreide effectbeoordeling had eveneens betrekking op de kwantitatieve solvabiliteitsvereisten voor herverzekeringsondernemingen. Er werden twee mogelijke algemene oplossingen besproken:

1. oplossingen waarbij de solvabiliteitsvereisten voor herverzekeringsondernemingen niet sterk afwijken van de vereisten voor het directe verzekeringsbedrijf;
2. oplossingen waarbij de solvabiliteitsvereisten voor herverzekeringsondernemingen hoger zijn dan de vereisten voor directe verzekeringsondernemingen.

De Commissie heeft uiteindelijk besloten een regeling vast te stellen die gebaseerd is op de solvabiliteitsvereisten welke in de bestaande verzekeringsrichtlijnen zijn vervat. Om rekening te houden met de bijzondere kenmerken van bepaalde soorten herverzekeringsovereenkomsten of specifieke branches in het schadeherverzekeringsbedrijf, biedt het voorstel de mogelijkheid om de vereiste solvabiliteitsmarge voor andere werkzaamheden dan de dekking van aansprakelijkheidsrisico's met maximaal 50% te verhogen. Deze verhoging zal door de Commissie, in het kader van haar

uitvoeringsbevoegdheden, worden toegepast na raadpleging van het Comité voor het verzekeringswezen.

3. RECHTSGRONDSLAG VAN HET VOORSTEL

Dit voorstel is gebaseerd op artikel 49, lid 2, en artikel 55 van het Verdrag, welke bepalingen de rechtsgrondslag vormen voor de vaststelling van communautaire maatregelen met het oog op de totstandbrenging van de interne markt in de dienstensector. Het instrument waarvoor is gekozen is de richtlijn, welke het meest geschikt lijkt om de gestelde doelen te bereiken. Bovendien wordt aan de wetgevingsmaatregelen van de Europese Unie om een interne verzekeringsmarkt tot stand te brengen uitvoering gegeven door middel van richtlijnen die op deze verdragsbepalingen berusten. Tenslotte gaan de bepalingen van deze richtlijn niet verder dan hetgeen nodig is om de gestelde doelen te bereiken.

4. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

In dit voorstel wordt een toezichtstelsel voor herverzekering vastgesteld dat in overeenstemming is met de bestaande verzekeringswetgeving. Het is op basis van dezelfde aanpak tot stand gekomen als die welke voor de bestaande verzekeringsrichtlijnen is gevolgd. Sommige van de bepalingen van de Richtlijnen 73/239/EEG, 92/49/EEG en 2002/83/EG die in deze richtlijn zijn overgenomen, zijn lang; dit geldt met name voor de bepalingen die betrekking hebben op de voorwaarden tot verkrijgen van een vergunning van een herverzekeringsonderneming, gekwalificeerde deelnemingen, beroepsgeheim en de solvabiliteitsmarge. Dit resulteert dikwijls in ingewikkelde bepalingen, waarvan de presentatie mogelijk niet in overeenstemming is met de geldende richtsnoeren voor de opstelling van communautaire wetteksten. Voor de interpretatie is het niet nodig dat elk thema dat in een besluit wordt geregeld, in één enkel artikel wordt behandeld. Daarom zijn de bepalingen van dit voorstel onderverdeeld in artikelen, die naar behoren worden bijeengebracht in titels, hoofdstukken en afdelingen, voor een beter begrip en grotere duidelijkheid.

Artikel 1: Doel van de richtlijn - Toepassingsgebied

Het doel van deze richtlijn is de vaststelling van een wettelijk kader voor het bedrijfseconomisch toezicht op herverzekeringactiviteiten in de Gemeenschap. Zoals reeds eerder is opgemerkt bestaat er momenteel geen communautaire wetgeving op het gebied van herverzekeringstoezicht. Daardoor zijn herverzekeringsondernemingen die zich uitsluitend met het herverzekeringsbedrijf bezighouden (professionele herverzekeraars) niet aan specifieke communautaire regelgeving onderworpen.

De richtlijn zal derhalve een leemte in de communautaire regelgeving inzake het verzekeringstoezicht opvullen. Zij onderwerpt herverzekering aan een toezichtstelsel dat gebaseerd is op dezelfde beginselen als die welke op directe verzekering van toepassing zijn, namelijk de beginselen van één enkele vergunning en de uitoefening van bedrijfseconomisch toezicht op de herverzekeringsonderneming door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst.

Deze richtlijn is van toepassing op herverzekeringsondernemingen die hun hoofdkantoor in de Gemeenschap hebben en die uitsluitend herverzekeringactiviteiten uitoefenen (professionele herverzekeraars). De richtlijn geldt niet voor verzekeringsondernemingen die reeds

onderworpen zijn aan schadeverzekerings- en levensverzekeringsrichtlijnen⁶, omdat hun herverzekeringsactiviteiten in de vorm van geaccepteerde herverzekeringen reeds onder deze richtlijnen vallen. Verder zijn verzekeringsondernemingen en organen die van het toepassingsgebied van de bovengenoemde richtlijnen zijn uitgesloten, eveneens uitgesloten van het toepassingsgebied van de onderhavige richtlijn. De bepalingen van deze richtlijn inzake de berekening van de vereiste solvabiliteitsmarge (artikelen 35 t/m 39) kunnen echter wel van toepassing zijn op verzekeringsondernemingen die onder de schadeverzekerings- en levensverzekeringsrichtlijnen vallen voor wat de door deze ondernemingen geaccepteerde herverzekeringen betreft (zie artikel 57, lid 5 en artikel 59, lid 8).

Ten einde rekening te houden met de zeer bijzondere situatie die zich in een lidstaat zou kunnen voordoen, waarbij op de commerciële markt geen herverzekeringsdekking kan worden verkregen, is het voorstel niet van toepassing op de verschaffing van herverzekeringsdekking door een lidstaat wanneer deze om redenen van openbaar belang optreedt als herverzekeraar in laatste instantie. Deze bepaling ontslaat de lidstaat evenwel niet van de verplichting om te voldoen aan de communautaire bepalingen op het gebied van mededingingsregels en staatssteun. Een voorbeeld is de situatie die ontstond in de luchtvaartverzekeringssector na de aanslagen van 11 september 2001, toen de herverzekeringmarkt voor bepaalde risico's geen herverzekeringsdekking bood. Vervolgens werd er bij de lidstaten op aangedrongen een dergelijke herverzekeringsdekking te bieden. De regelingen die naar aanleiding hiervan tot stand kwamen werden aan de EU-wetgeving, en met name aan de staatssteunregels, getoetst voordat zij werden goedgekeurd.

Artikel 2: Definities

Artikel 2 bevat definities van de kernbegrippen die in het voorstel worden gebruikt, ten einde de betekenis ervan te verduidelijken en daarmee bij te dragen tot een beter begrip. Het merendeel van deze begrippen is reeds gebruikt in andere communautaire wetteksten op het gebied van verzekering, zoals Richtlijn 2002/83/EG betreffende levensverzekering, Richtlijnen 73/239/EEG en 92/49/EEG betreffende schadeverzekering en Richtlijn 98/78/EG betreffende het aanvullend toezicht op verzekeringsondernemingen in een verzekeringsgroep.

De definitie van "herverzekeringscaptive" verwijst naar herverzekeringsondernemingen die eigendom zijn van een of meer industriële of commerciële bedrijven of van een financiële onderneming die geen verzekeringsonderneming, herverzekeringsonderneming of een groep verzekeringsondernemingen of herverzekeringsondernemingen is. Het doel van dergelijke ondernemingen is om *uitsluitend* herverzekeringssdekking te bieden met betrekking tot de risico's van de onderneming of groep ondernemingen waartoe de herverzekeringscaptive behoort of van een onderneming of groep ondernemingen waarvan de herverzekeringscaptive deel uitmaakt. Deze definitie is noodzakelijk omdat het voorstel bijzondere regelgeving voor deze ondernemingen bevat inzake het minimumgarantiefonds dat volgens artikel 40 vereist is om het herverzekeringbedrijf te kunnen uitoefenen.

Artikelen 3 tot en met 14: Bepalingen betreffende de toegang tot herverzekeringsactiviteiten

---

⁶ Richtlijn 73/239/EEG (PB L 228 van 16.8.1973, blz. 3), Richtlijn 92/49/EEG (PB L 228 van 11.8.1992, blz. 1), Richtlijn 2002/83/EG (PB L 345 van 19.12.2002, blz. 1).

Het richtlijnvoorstel volgt, wat de toegang tot herverzekeringsactiviteiten in de Gemeenschap betreft, dezelfde benadering als de bestaande verzekeringsrichtlijnen. Het legt de beginselen van één enkele vergunning en de bevoegdheid van het land van herkomst inzake het bedrijfseconomisch toezicht op herverzekeringsondernemingen vast. Door middel van de coördinatie van de voornaamste aspecten van het toezicht op herverzekeringsondernemingen is een wederzijdse erkenning van de vergunningen en van de stelsels van bedrijfseconomisch toezicht van de lidstaten mogelijk.

Een herverzekeringsonderneming moet derhalve vooraf een officiële vergunning ontvangen die door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst wordt verleend. Het voorstel stelt de minimumvoorwaarden vast waaraan moet zijn voldaan om de officiële vergunning te kunnen verkrijgen. De herverzekeringsonderneming moet een specifieke rechtsvorm bezitten, zij moet een programma van werkzaamheden overleggen dat belangrijke informatie over het bedrijfsplan bevat, en zij moet het in artikel 40 bedoelde minimumgarantiefonds bezitten. Verder verlangt de richtlijn dat de herverzekeringsonderneming daadwerkelijk wordt bestuurd door personen van goede reputatie met voldoende beroepskwalificaties of –ervaring. De herverzekeringsonderneming moet haar doel beperken tot herverzekeringswerkzaamheden en daarmee samenhangende verrichtingen. Op grond van dit vereiste kan een herverzekeringsonderneming bijvoorbeeld werkzaamheden verrichten als het verstrekken van statistisch of actuariel advies, risico-analyse of onderzoek ten behoeve van haar cliënten. Zij kan tevens als holding fungeren en activiteiten uitoefenen die onder de financiële sector vallen in de zin van artikel 2, punt 8, van Richtlijn 2002/87/EG. Laatstgenoemde activiteiten zullen in ieder geval onderworpen zijn aan de bepalingen inzake het aanvullend toezicht op groepen verzekerings- of herverzekeringsondernemingen en financiële conglomeraten van Richtlijnen 98/78/EG en 2002/87/EG (artikelen 5 tot en met 11).

Verder moeten de bevoegde autoriteiten, voordat zij de vergunning kunnen verlenen, in kennis worden gesteld van de naam van de vennoten of aandeelhouders met een gekwalificeerde deelneming in de herverzekeringsonderneming. Doel van deze bepaling is de bevoegde autoriteiten in staat te stellen de geschiktheid van de aandeelhouders te beoordelen, ten einde een gezond en prudent beheer van de herverzekeringsonderneming te waarborgen. Indien zij niet overtuigd zijn van deze geschiktheid, mogen zij de vergunning niet verlenen. Evenzo dient, wanneer er nauwe banden bestaan tussen de herverzekeringsonderneming en andere natuurlijke of rechtspersonen, de vergunning te worden geweigerd wanneer deze banden de bevoegde autoriteiten beletten om hun toezichthoudende taken daadwerkelijk uit te oefenen. Deze vereisten berusten op prudentiële motieven: doel is ervoor te zorgen dat er zowel sprake is van een gezond beheer als van een doeltreffend toezicht op de herverzekeringsonderneming. Andere doelstellingen, gebaseerd op overwegingen als het industrieel of economisch beleid of de nationale of marktbehoeften vallen niet onder deze bepalingen en mogen bij het onderzoek van een vergunningsaanvraag geen rol spelen omdat zij in strijd zijn met de beginselen van het Verdrag (artikelen 7, 9, 10 en 12).

De vergunningsaanvraag moet binnen een periode van zes maanden na indiening door de herverzekeringsonderneming in behandeling worden genomen. Bij weigering alsook bij intrekking van de vergunning moeten de redenen hiervoor duidelijk worden aangegeven. De herverzekeringsonderneming moet het recht hebben om tegen het besluit tot weigering in beroep te gaan (artikel 13).

De verleende vergunning geldt voor de gehele Gemeenschap. Zij stelt de herverzekeringsonderneming in staat in de gehele Gemeenschap haar werkzaamheden te

verrichten in het kader van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten, zonder verdere formaliteiten (artikel 4).

Artikelen 15 tot en met 31: Voorwaarden voor de uitoefening van het herverzekeringsbedrijf. Beginselen en werkwijzen van bedrijfseconomisch toezicht.

Een toezichtstelsel dat gebaseerd is op een systeem van een enkele vergunning, verleend door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst van de herverzekeringsonderneming en welke in de gehele Gemeenschap geldig is, veronderstelt dat bevoegdheden op het gebied van het toezicht worden gedelegeerd naar de bevoegde autoriteiten die de vergunning hebben verleend, om ervoor te zorgen dat de herverzekeringsonderneming volledig voldoet aan de voorwaarden voor de uitoefening van activiteiten, hetzij door middel van vestiging, hetzij in het kader van vrije dienstverrichting.

Artikel 15 van dit voorstel regelt de exclusieve bevoegdheid van de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst met betrekking tot het financieel toezicht op de herverzekeringsonderneming, met inbegrip van de werkzaamheden die zij door middel van bijkantoren of vrije dienstverrichting uitoefent.

De bevoegde autoriteiten van een herverzekeringsonderneming mogen, gezien de exclusieve bevoegdheid van de lidstaat van herkomst ten aanzien van het toezicht op alle financiële aspecten van een herverzekeringsonderneming, niet hun toestemming onthouden aan een retrocessieovereenkomst die door deze herverzekeringsonderneming wordt gesloten met een communautaire herverzekeringsonderneming die onder deze richtlijn valt⁷ op grond van overwegingen die rechtstreeks verband houden met de financiële gezondheid van die herverzekerings- (of verzekerings)onderneming. Een dergelijk indirect toezicht op deze ondernemingen zou in strijd zijn met de toezichtbevoegdheden van de bevoegde autoriteiten van deze ondernemingen en zou het fundamentele beginsel van wederzijdse erkenning, dat de hoeksteen vormt van het door dit voorstel tot stand gebrachte wettelijke kader aantasten.

De herverzekeringsonderneming moet over goede administratieve en boekhoudkundige procedures beschikken evenals over adequate interne controlemechanismen. Dit is noodzakelijk om een ordelijke en financieel stabiele uitoefening van de werkzaamheden te garanderen. De lidstaat van herkomst stelt de voorwaarden vast om ervoor te zorgen dat aan dit vereiste wordt voldaan.

Artikel 16 verleent de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst het recht om bijkantoren van de herverzekeringsonderneming in andere lidstaten ter plaatse te onderzoeken. In dit artikel wordt de procedure vastgelegd om een dergelijke verificatie uit te voeren. Deze bepaling lijkt op de relevante bepalingen in de schadeverzekerings- en levensverzekeringsrichtlijnen⁸.

Om de doeltreffendheid van het toezicht op de herverzekeringsonderneming te waarborgen moeten de bevoegde autoriteiten over passende bevoegdheden beschikken om uitvoerige informatie te verkrijgen over de herverzekeringsonderneming, documenten op te vragen, of

---

⁷ Of met een communautaire verzekeringsonderneming waaraan overeenkomstig de schadeverzekerings- of levensverzekeringsrichtlijn vergunning is verleend (Richtlijnen 73/239/EEG en 2002/83/EG).

⁸ Richtlijn 73/239/EEG, artikel 16, als gewijzigd bij Richtlijn 92/49/EEG, artikel 11 en Richtlijn 2002/83/EG, artikel 11.

maatregelen te nemen, zoals sancties, jegens de herverzekeringsonderneming of haar bestuurders of managers (artikel 17).

De artikelen 19 tot en met 23 bevatten bijzondere bepalingen inzake het toezicht op gekwalificeerde deelnemingen in een herverzekeringsonderneming. Deze moeten ervoor zorgen dat de bevoegde autoriteiten inzicht hebben in de eigendomsstructuur van de herverzekeringsonderneming. Deze bepaling vloeit voort uit de bepaling inzake het toezicht op aandeelhouders met een gekwalificeerde deelneming op het moment dat de vergunningsaanvraag overeenkomstig artikel 12 in behandeling is. Deze regeling is dezelfde als die welke reeds op verzekering⁹ en andere financiële diensten van toepassing is.

De artikelen 24 tot en met 30 voorzien in de vertrouwelijkheid van de informatie waarover de bevoegde autoriteiten beschikken. Alle personen die werkzaam zijn of zijn geweest voor de bevoegde autoriteiten, alsmede accountants of deskundigen die in opdracht van de bevoegde autoriteiten handelen, zijn aan het beroepsgeheim gebonden. De vertrouwelijke aard van deze gegevens weerhoudt de bevoegde autoriteiten er echter niet van informatie over het toezicht op herverzekeringsondernemingen uit te wisselen, aangezien hiermee een passend toezicht op de herverzekeringsonderneming wordt beoogd. De uitgewisselde gegevens vallen in ieder geval eveneens onder het vertrouwelijkheidsvereiste en mogen slechts met de uitdrukkelijke instemming van de bevoegde autoriteiten die de gegevens hebben meegedeeld, worden bekendgemaakt.

De artikelen 28 tot en met 30 zetten eveneens de voorwaarden en omstandigheden uiteen waaronder deze gegevens aan andere autoriteiten en instanties dan de toezichthoudende autoriteiten inzake herverzekering mogen worden bekendgemaakt. De desbetreffende regels zijn dezelfde als die welke van toepassing zijn op verzekeringsondernemingen¹⁰.

Artikel 31 verplicht accountants om snel melding te doen van elk feit of besluit met betrekking tot de herverzekeringsonderneming dat de voorwaarden waaronder de herverzekeringsactiviteiten worden uitgeoefend, beïnvloedt en waarvan zij bij de uitvoering van hun taken bij de herverzekeringsonderneming of enige andere onderneming die nauwe banden met de herverzekeringsonderneming heeft, kennis hebben gekregen. Deze regeling is ontleend aan die welke reeds op verzekeringsondernemingen van toepassing is¹¹.

Artikelen 32 tot en met 34: Regels betreffende technische voorzieningen

Technische voorzieningen vormen een essentieel onderdeel van de verzekeringstechniek. Zij moeten immers een verzekerings- of herverzekeringsonderneming in staat stellen aan hun uit verzekerings- of herverzekeringsovereenkomsten voortvloeiende verplichtingen te voldoen. Daarom vormt de verplichting voor alle verzekerings- (of herverzekerings-)ondernemingen om toereikende technische voorzieningen te vormen één van de grondbeginselen van een toezichtstelsel op het gebied van verzekering of herverzekering. In een stelsel waarbij een enkele vergunning wordt verleend door de lidstaat van herkomst, is het de taak van de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst om te eisen dat de verzekerings- of herverzekeringsonderneming toereikende technische voorzieningen vormt met betrekking tot het geheel van haar werkzaamheden, met inbegrip van de werkzaamheden die op basis van de

---

⁹ Richtlijn 92/49/EEG, artikel 15 en Richtlijn 2002/83/EG, artikel 15.

¹⁰ Richtlijn 92/49/EEG, artikel 16 en Richtlijn 2002/83/EG, artikel 16.

¹¹ Richtlijn 92/49/EEG, artikel 16 bis, ingelast bij Richtlijn 95/26/EG (PB L 168 van 18.7.1995, blz. 7) en Richtlijn 2002/83/EG, artikel 17.

vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten in de Gemeenschap worden verricht. Bovendien moet de lidstaat van herkomst nagaan of aan dit vereiste wordt voldaan en moet zij over de passende instrumenten beschikken om dit te waarborgen.

Artikel 32 heeft betrekking op het beginsel van toezicht van het land van herkomst met het oog op de definitie en berekening van de technische voorzieningen van herverzekeringsondernemingen. De omvang van deze voorzieningen wordt bepaald aan de hand van de voorschriften van Richtlijn 91/674/EEG betreffende de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening van verzekeringsondernemingen¹². Het voorstel bepaalt tevens dat de lidstaat van herkomst, ten aanzien van levensherverzekeringsactiviteiten, meer specifieke voorschriften mag vaststellen voor de berekening van de technische voorzieningen overeenkomstig de beginselen van artikel 20 van Richtlijn 2002/83/EG betreffende levensverzekering. Deze bepaling zet de actuariële beginselen uiteen die moeten worden toegepast om de technische voorzieningen inzake levensverzekering te berekenen.

De lidstaat van herkomst verplicht zijn eigen herverzekeringsondernemingen tevens om een egalisatievoorziening voor kredietherverzekeringsactiviteiten te vormen (artikel 33). De omvang van deze voorziening wordt berekend overeenkomstig de in Richtlijn 73/239/EEG vastgestelde regels, met name bijlage I, waarin vier gelijkwaardig geachte methoden worden uiteengezet. De lidstaat van herkomst kan herverzekeringsondernemingen waarvan kredietherverzekering geen aanzienlijk deel van de werkzaamheden vormt, vrijstellen van de verplichting om een egalisatievoorziening te vormen.

De lidstaat van herkomst kan de eigen herverzekeringsondernemingen eveneens verplichten om egalisatievoorzieningen te vormen voor andere branches dan kredietherverzekering, overeenkomstig de door die lidstaat vastgestelde voorschriften. Dit strookt met de bestaande verzekeringswetgeving, met name Richtlijn 73/239/EEG evenals Richtlijn 91/674/EEG betreffende de jaarrekening van verzekeringsondernemingen.

Een logisch gevolg van de invoering van een toezichtstelsel voor herverzekeringsondernemingen, die tot dusverre niet aan een communautaire rechtskader waren onderworpen, is de afschaffing van de verplichting om activa als zekerheden te verstrekken ter dekking van niet-verdiende premies en van voorzieningen voor te betalen schaden voor een herverzekeringsonderneming waarvan de risico's zijn herverzekerd door een herverzekeringsonderneming waaraan overeenkomstig deze richtlijn een vergunning is verleend, of door een verzekeringsonderneming waaraan overeenkomstig Richtlijnen 73/239/EEG (schadeverzekering) of 2002/83/EG (levensverzekering) een vergunning is verleend. De lidstaten blijven evenwel bevoegd om hun eigen herverzekeringsondernemingen te verplichten activa als zekerheden te verstrekken ter dekking van de bovengenoemde technische voorzieningen ingeval zij herverzekerd zijn door herverzekeringsondernemingen in derde landen, omdat deze ondernemingen niet zijn onderworpen aan het toezichtstelsel op basis van één enkele vergunning en de wederzijdse erkenning van deze richtlijn.

Artikel 34 stelt een kwalitatieve benadering van de beleggingsregels voor. Door de specifieke eigenschappen van het herverzekeringsbedrijf verdient een dergelijke aanpak de voorkeur boven de veeleer kwantitatieve methode die in het directe verzekeringsbedrijf wordt gehanteerd. Het artikel stelt dat wat de activa betreft rekening moet worden gehouden met de

---

¹² PB L 374 van 31.12.1991, blz. 7.

aard van de door de herverzekeringsondernemingen uitgeoefende activiteiten en het bedrag en de duur van de verwachte uitbetaling van schaden, teneinde de toereikendheid, de liquiditeit, de kwaliteit, het rendement en de matching van de beleggingen te waarborgen. Voor schadeherverzekering moet het matchingvereiste worden gezien in het licht van de bedrijfspraktijk en de inherente moeilijkheid om de duur van de kasstroom uit hoofde van verplichtingen te bepalen. Verder dienen de investeringen te worden gediversifieerd en adequaat te worden gespreid om te kunnen reageren op veranderende economische omstandigheden.

Artikelen 35 tot en met 41: De solvabiliteitsmarge van herverzekeringsondernemingen

De solvabiliteitsmarge is een belangrijk onderdeel van het bedrijfseconomisch toezicht. In dit voorstel worden solvabiliteitsvereisten voor herverzekeringsondernemingen vastgesteld die gebaseerd zijn op de bestaande voorschriften voor verzekeringsondernemingen. Zoals reeds eerder werd vermeld zijn verzekering en herverzekering samenhangende activiteiten en daarom dienen de solvabiliteitsvereisten voor beide sectoren gelijk te zijn.

Ten aanzien van het schadeherverzekeringsbedrijf neemt het voorstel de vereisten van schadeverzekeringsrichtlijn 73/239/EEG over (artikel 37). Gezien de bijzondere aard van bepaalde categorieën herverzekeringsovereenkomsten en specifieke branches, biedt het voorstel de mogelijkheid om de vereiste solvabiliteitsmarge op te trekken. Ook de schadeverzekeringsrichtlijn voorziet in een verhoging met 50% voor aansprakelijkheidsverzekeringen, omdat deze een bijzondere volatiel risicoprofiel hebben. Het voorstel voorziet in een verhoging van de solvabiliteitsmarge met ten hoogste 50% voor bepaalde soorten activiteiten of branches met uitzondering van aansprakelijkheidsverzekering. De aanpassing van de solvabiliteitsmarge zal door de Commissie worden verricht, na raadpleging van het Comité voor het verzekeringswezen, in het kader van de uitvoeringsbevoegdheden die haar bij het Verdrag zijn verleend. Bij het vaststellen van deze maatregelen moet gebruik worden gemaakt van de regelgevingsprocedure van artikel 5 van Besluit 1999/648/EG (artikel 55). Deze verhoging van de solvabiliteitsmarge kan slechts plaatsvinden na een uitvoerige analyse en uitgebreid overleg met de belanghebbenden.

Om een "level playing field" tot stand te brengen voor herverzekeringsondernemingen en verzekeringsondernemingen die herverzekeringswerkzaamheden uitoefenen, brengt het voorstel wijzigingen aan in schadeverzekeringsrichtlijn 73/239/EEG en levensverzekeringsrichtlijn 2002/83/EG. Aldus worden verzekeringsondernemingen die door middel van geaccepteerde herverzekering werkzaam zijn op het gebied van herverzekering, wat de vereiste solvabiliteitsmarge betreft onderworpen aan de bepalingen van de herverzekeringsrichtlijn wanneer het volume van hun herverzekeringsovereenkomsten een aanzienlijk gedeelte van het geheel van hun werkzaamheden uitmaakt (artikel 57, lid 5 en artikel 59, lid 8). Deze bepalingen worden van toepassing wanneer het besluit inzake de vereiste solvabiliteitsmarge voor schadeherverzekeringsovereenkomsten door de Commissie is goedgekeurd (artikel 43).

Wat levensherverzekering betreft zal de vereiste solvabiliteitsmarge volgens de in levensverzekeringsrichtlijn 2002/83/EG vervatte voorschriften worden berekend (artikel 38).

Wanneer de activiteiten van een herverzekeringsonderneming zowel levensherverzekering als schadeherverzekering omvatten, dient de vereiste solvabiliteitsmarge de totale som van de vereiste solvabiliteitsmarges voor beide soorten herverzekeringsovereenkomsten te dekken (artikel 39).

De beschikbare solvabiliteitsmarge bestaat uit de in artikel 36 opgesomde activa. De toegestane activa zijn die welke reeds uit hoofde van de schade- en levensverzekeringsrichtlijnen voor de samenstelling van de solvabiliteitsmarge mogen worden gebruikt.

Artikel 40 heeft betrekking op het minimumgarantiefonds dat vereist is om herverzekeringsactiviteiten te mogen verrichten. Het garantiefonds heeft betrekking op het minimumkapitaalvereiste waarover een herverzekeringsonderneming permanent moet beschikken om met de passende financiële soliditeit herverzekeringsactiviteiten te verrichten. Het voorstel bepaalt dat het garantiefonds niet minder mag bedragen dan 3 miljoen EUR. Voor herverzekeringscaptives mag de lidstaat van herkomst evenwel het garantiefonds vaststellen op 1 miljoen EUR. Deze bepaling is bedoeld om rekening te houden met de bijzondere kenmerken van herverzekeringscaptives, en met name met het feit dat zij gewoonlijk kleine of middelgrote ondernemingen zijn en hun activiteiten zich beperken tot het dekken van risico's voor de ondernemingen waartoe zij behoren.

Artikelen 42 tot en met 44: Herverzekeringsondernemingen in moeilijkheden – intrekking van de vergunning

De bevoegde autoriteiten van een herverzekeringsonderneming moeten over passende bevoegdheden beschikken om op te treden tegen een herverzekeringsonderneming waarvan de financiële positie verslechtert, bijvoorbeeld wanneer zij geen toereikende technische voorzieningen meer vormt of haar solvabiliteitsmarge niet het vereiste niveau bereikt. In deze gevallen moeten de bevoegde autoriteiten over de mogelijkheid beschikken om een financieringsplan, een herstelplan of een financieel saneringsplan te verlangen of om de vrije beschikking over de activa van de herverzekeringsonderneming te verbieden.

Evenzo is het van groot belang te bepalen dat de aan de herverzekeringsonderneming verleende vergunning in bepaalde specifieke gevallen kan worden ingetrokken (bv. wanneer de onderneming niet meer aan de vergunningsvoorwaarden voldoet of ernstig in gebreke blijft wat de voorwaarden en voorschriften op het gebied van de bedrijfsuitoefening betreft, enz.).

De in dit voorstel vervatte regels zijn gelijk aan die welke reeds op verzekeringsondernemingen van toepassing zijn.

Artikelen 45 en 46: De uitoefening van herverzekeringsactiviteiten in het kader van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten

Een herverzekeringsonderneming waaraan door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst vergunning is verleend mag in de gehele Gemeenschap herverzekeringswerkzaamheden verrichten, hetzij uit hoofde van het recht van vestiging, hetzij in het kader van het vrij verrichten van diensten (artikel 4, lid 1).

Artikel 45 bevat bepalingen die van toepassing zijn ingeval een herverzekeringsonderneming die uit hoofde van de vrijheid van vestiging of van vrije dienstverrichting activiteiten uitoefent, niet voldoet aan de wettelijke bepalingen die in de lidstaat van ontvangst van toepassing zijn. De voorgestelde regeling, die mede gebaseerd is op het in de verzekeringsrichtlijnen vervatte stelsel, berust op de samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst en van ontvangst.

Artikel 46 stelt het beginsel van gelijke behandeling vast van alle schuldeisers in geval van de liquidatie van een herverzekeringsonderneming, zonder dat er enig onderscheid wordt gemaakt naar de wijze waarop de herverzekeringsovereenkomsten zijn gesloten, d.w.z. op basis van de vrijheid van vestiging dan wel van vrije dienstverrichting. Deze bepaling introduceert evenwel geen coördinatie van nationale voorschriften op het gebied van liquidatie. Deze coördinatie ten aanzien van verzekeringsondernemingen wordt geregeld in Richtlijn 2001/17/EG (de richtlijn liquidatie verzekeringsondernemingen)¹³. Deze richtlijn liquidatie verzekeringsondernemingen zal wellicht, na zorgvuldig onderzoek, eveneens in een later stadium moeten worden aangepast om het toepassingsgebied ervan uit te breiden tot herverzekeringsondernemingen.

Artikelen 47 tot en met 50: Herverzekeringsondernemingen van derde landen

Herverzekeringsondernemingen die hun hoofdkantoor in een derde land hebben en die in een lidstaat herverzekeringsactiviteiten verrichten krijgen geen gunstiger behandeling dan de herverzekeringsondernemingen die hun hoofdkantoor in die lidstaat hebben (artikel 47).

Artikel 48 voorziet in de mogelijkheid om overeenkomsten met derde landen te sluiten over het toezicht op herverzekeringsondernemingen. Deze internationale overeenkomsten beogen met name de uitwisseling van informatie tussen de bevoegde autoriteiten van de EU en de betrokken derde landen over herverzekeringsondernemingen alsmede de wederzijdse erkenning van voorschriften en praktijken op het gebied van het herverzekeringstoezicht tussen de EU en derde landen. Deze bepaling is van groot belang om de wettelijke belemmeringen voor herverzekering uit de weg te ruimen die de toegang van communautaire herverzekeringsondernemingen tot derde landen bemoeilijken.

Artikelen 51 tot en met 54: Door bestaande herverzekeringsondernemingen verkregen rechten – herverzekeringsondernemingen die hun werkzaamheden beëindigen

Een herverzekeringsonderneming die bevoegd was of waaraan een vergunning was verleend om herverzekeringsactiviteiten uit te oefenen overeenkomstig de voorschriften van de lidstaat van herkomst vóór de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn, mag deze werkzaamheden voortzetten zonder een vergunning aan te vragen. De herverzekeringsonderneming zal echter wel aan de bepalingen van de richtlijn worden onderworpen, met name aan de vereisten inzake de financiële soliditeit van de onderneming (technische voorzieningen, solvabiliteitsmarge, garantiefonds), de deskundigheid en goede reputatie van de beheerders of de geschiktheid van de aandeelhouders met een gekwalificeerde deelneming. De richtlijn biedt de lidstaten de mogelijkheid om een overgangperiode van twee jaar toe te staan om te voorkomen dat de bestaande herverzekeringsondernemingen in financiële moeilijkheden raken als gevolg van de inspanningen om aan deze vereisten te voldoen (artikel 51).

Anderzijds is de richtlijn niet van toepassing op herverzekeringsondernemingen die op de datum van inwerkingtreding van de richtlijn het sluiten van nieuwe herverzekeringsovereenkomsten hebben gestaakt en uitsluitend hun bestaande portefeuille beheren met het oog op de beëindiging van hun werkzaamheden. Aangezien deze ondernemingen niet aan het ene vergunningenstelsel zullen worden onderworpen dat in de richtlijn is neergelegd, is het ten behoeve van de transparantie en de rechtszekerheid van het

---

¹³ PB L 110 van 20.4.2001, blz. 28.

grootste belang dat de lidstaten een lijst van deze herverzekeringsondernemingen opstellen en aan alle lidstaten meedelen (artikel 42).

Tenslotte voorziet artikel 53 in het recht voor een herverzekeringsonderneming om tegen besluiten die door de bevoegde autoriteiten ten aanzien van deze onderneming worden genomen in het kader van de toepassing van de nationale voorschriften die zij met het oog op de omzetting van deze richtlijn hebben vastgesteld, in beroep te gaan.

Artikelen 55-56: Uitvoeringsbevoegdheden van de Commissie met het oog op het aanbrengen van technische aanpassingen in de richtlijn

Het voorstel voorziet in de mogelijkheid om technische aanpassingen aan te brengen in specifieke bepalingen van de richtlijn. De richtlijn verleent de Commissie uitvoeringsbevoegdheden met betrekking tot de bepalingen die in artikel 56 uitdrukkelijk worden genoemd. De Commissie wordt bij de uitoefening van haar uitvoeringsbevoegdheden bijgestaan door het bij Richtlijn 91/675/EEG ingestelde Comité voor het verzekeringswezen. Het vaststellen van maatregelen door de Commissie vindt plaats overeenkomstig de procedure die is vastgesteld in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/648/EG waarin de procedures voor de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden zijn vastgelegd.

De uitvoeringsbevoegdheden zullen met name worden gebruikt om de vereiste solvabiliteitsmarge voor specifieke categorieën overeenkomsten of activiteiten in andere branches dan aansprakelijkheidsverzekeringen, te verhogen (artikel 37, leden 3 en 4).

Artikelen 57 tot en met 60: Technische aanpassingen aan de richtlijnen schadeverzekering, levensverzekering en verzekeringsgroepen

De vaststelling van een communautair wetgevend kader voor herverzekering heeft gevolgen voor de bestaande verzekeringsrichtlijnen (schadeverzekering, levensverzekering en verzekeringsgroepen)¹⁴. Aangezien het onderhavige voorstel, wanneer het eenmaal is goedgekeurd, dit wettelijk kader voor de verzekeringssector zal aanvullen, lijkt het noodzakelijk hiermee rekening te houden om tot een samenhangend wettelijk kader te komen. Daarom moeten de bestaande verzekeringsrichtlijnen worden aangepast. Dit geldt bijvoorbeeld voor het indirecte toezicht op een herverzekeringsonderneming door de bevoegde autoriteiten van de verzekeringsonderneming die een herverzekeringsovereenkomst heeft gesloten met een communautaire herverzekeraar die aan deze richtlijn is onderworpen¹⁵. De bevoegde autoriteit van de verzekeringsonderneming mag een dergelijke herverzekeringsovereenkomst niet haar toestemming onthouden om redenen die rechtstreeks verband houden met de financiële soliditeit van die herverzekeraar.

Daarnaast schaft het voorstel de verplichting af dat activa als zekerheden moeten worden verstrekt ter dekking van niet-verdiende premies en voorzieningen voor te betalen schaden van een verzekeringsonderneming wanneer deze herverzekerd worden door een herverzekeringsonderneming waaraan overeenkomstig deze richtlijn een vergunning is verleend, of door een verzekeringsonderneming waaraan overeenkomstig Richtlijn

---

¹⁴ Schade: Richtlijnen 73/239/EEG, 88/357/EEG, 92/49/EEG; Leven: Richtlijn 2002/83/EEG; Verzekeringsgroepen: Richtlijn 98/78/EEG (PB L 330 van 5.12.1998, blz. 1).

¹⁵ Of met een communautaire verzekeringsonderneming waaraan overeenkomstig de schadeverzekerings- of levensverzekeringsrichtlijnen een vergunning is verleend (Richtlijnen 73/239/EEG en 2002/83/EG).

73/239/EEG (schadeverzekering) of Richtlijn 2002/83/EG (levensverzekering) een vergunning is verleend.

Deze aanpassingen zijn ook nodig om directe verzekeringsondernemingen die herverzekering accepteren aan de voor herverzekeringsondernemingen geldende solvabiliteitsvereisten te onderwerpen en om een "level playing field" tot stand te brengen voor verschillende ondernemingen die herverzekeringsactiviteiten uitoefenen.

Richtlijn 98/78/EG inzake verzekeringsgroepen is eveneens aangepast om rekenschap te geven van het feit dat EU-herverzekeringsondernemingen aan toezicht zullen worden onderworpen¹⁶. Het zal eveneens nodig zijn om Richtlijn 2002/87/EG betreffende financiële conglomeraten¹⁷ aan te passen.

Bovendien zal Richtlijn 2001/17/EG wellicht moeten worden aangepast om het toepassingsgebied ervan uit te breiden tot herverzekeringsondernemingen; deze ondernemingen vallen immers momenteel niet onder de richtlijn liquidatie verzekeringsondernemingen. Er zijn verdere werkzaamheden terzake nodig om na te gaan op welke gebieden aanpassingen moeten worden aangebracht.

---

¹⁶ PB L 330 van 5.12.1998, blz. 1.

¹⁷ PB L 35 van 11.2.2003, blz. 1.

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

betreffende herverzekering en houdende wijziging van Richtlijnen 73/239/EEG en 92/49/EEG van de Raad en van Richtlijnen 98/78/EG en 2002/83/EG van het Europees Parlement en de Raad

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 47, lid 2, en artikel 55,

Gezien het voorstel van de Commissie¹⁸,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité¹⁹,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's²⁰,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag²¹,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 73/239/EEG van de Raad van 24 juli 1973 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche²², Richtlijn 92/49/EEG van de Raad van 18 juni 1992 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, en houdende wijziging van de Richtlijnen 73/239/EEG en 88/357/EEG²³, alsmede Richtlijn 2002/83/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 november 2002 betreffende levensverzekering²⁴ stellen de bepalingen vast inzake de toegang tot en de uitoefening van het directe verzekeringsbedrijf in de Gemeenschap.
- (2) Deze richtlijnen verschaffen het wettelijk kader voor verzekeringsondernemingen om in de interne markt het verzekeringsbedrijf uit te oefenen, zowel middels het recht van

---

¹⁸ PB C , , blz. .

¹⁹ PB C , , blz. .

²⁰ PB C , , blz. .

²¹ PB C , , blz. .

²² PB L 228 van 16.8.1973, blz. 3.

²³ PB L 228 van 11.8.1992, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2002 (PB L 35 van 11.2.2003, blz. 1).

²⁴ PB L 345 van 19.12.2002, blz. 1.

vestiging als door het vrij verrichten van diensten, teneinde het voor verzekeringsondernemingen die hun hoofdkantoor in de Gemeenschap hebben, gemakkelijker te maken om in de Gemeenschap verbintenissen aan te gaan en verzekeringnemers de mogelijkheid te bieden om niet alleen op in hun land gevestigde verzekeraars een beroep te doen, maar ook op verzekeraars die hun hoofdkantoor in de Gemeenschap hebben en in andere lidstaten zijn gevestigd.

- (3) Het stelsel dat bij deze richtlijnen wordt vastgesteld is van toepassing op directe levensverzekeringsondernemingen met betrekking tot het geheel van hun werkzaamheden, zowel directe verzekeringsactiviteiten als herverzekeringsactiviteiten door middel van geaccepteerde herverzekering; herverzekeringsactiviteiten die door gespecialiseerde herverzekeringsondernemingen worden uitgeoefend vallen evenwel niet onder dit stelsel noch onder enig ander stelsel waarin het Gemeenschapsrecht voorziet.
- (4) Herverzekering is een belangrijke financiële activiteit omdat het directe verzekeringsondernemingen, door een ruimere verspreiding van risico's wereldwijd te vergemakkelijken, in staat stelt hun mogelijkheden inzake de uitoefening van het verzekeringsbedrijf en het verschaffen van verzekeringsdekking uit te breiden en hun kapitaalkosten te verlagen; verder draagt het herverzekeringsbedrijf in belangrijke mate bij tot financiële stabiliteit, aangezien het, door zijn rol als financieel intermediair en institutioneel belegger, van wezenlijk belang is om de financiële soliditeit en de stabiliteit van de directe verzekeringsmarkten evenals van het financiële stelsel als geheel te waarborgen.
- (5) Richtlijn 64/225/EEG van de Raad van 25 februari 1964 ter opheffing van de beperkingen van vrijheid van vestiging en van het vrij verrichten van diensten, voor wat betreft herverzekering en retrocessie²⁵, heeft de beperkingen ten aanzien van het recht van vestiging en het vrij verrichten van diensten opgeheven welke verband hielden met de nationaliteit of de woonplaats van de aanbieder van herverzekering. Deze richtlijn ruimt evenwel niet de beperkingen uit de weg die veroorzaakt worden door verschillen tussen nationale voorschriften wat de prudentiële regulering van herverzekering betreft. Deze situatie heeft geleid tot aanzienlijke verschillen in het niveau van toezicht op herverzekeringsondernemingen in de Gemeenschap, welke belemmeringen voor de toegang tot het herverzekeringsbedrijf met zich brengen, zoals de verplichting voor herverzekeringsondernemingen om activa als zekerheden te verstrekken ter dekking van hun gedeelte van de technische voorzieningen van de directe verzekeringsonderneming, evenals de verplichting voor herverzekeringsondernemingen om in de verschillende lidstaten waar zij activiteiten uitoefenen, aan verschillende toezichtregels te voldoen, of het indirecte toezicht door de bevoegde autoriteiten van directe verzekeringsondernemingen waaraan de verschillende aspecten van een herverzekeringsonderneming worden onderworpen.
- (6) In het Actieplan voor financiële diensten wordt het herverzekeringsbedrijf omschreven als een sector ten aanzien waarvan op communautair niveau maatregelen moeten worden genomen om de interne markt voor financiële diensten te voltooien. Daarnaast hebben belangrijke financiële fora als het Internationaal Monetair Fonds en de International Association of Insurance Supervisors (IAIS) verklaard dat het ontbreken

---

²⁵ OJ 56, 4.4.1964 p.878.

van geharmoniseerde toezichtregelgeving op het gebied van herverzekering op Gemeenschapsniveau een belangrijke leemte vormt in het wetgevingskader op het gebied van financiële diensten, en dat deze moet worden opgevuld.

- (7) Het doel van deze richtlijn is een kader van prudentiële regelgeving tot stand te brengen voor herverzekeringsactiviteiten in de Gemeenschap. Zij maakt deel uit van het geheel van communautaire wetgeving op verzekeringsgebied waarmee wordt beoogd een interne markt in de sector tot stand te brengen.
- (8) Deze richtlijn is in overeenstemming met de belangrijke werkzaamheden die in internationaal verband worden verricht met betrekking tot de prudentiële regelgeving op het gebied van herverzekering, met name de werkzaamheden van de International Association of Insurance Supervisors (IAIS).
- (9) In deze richtlijn wordt dezelfde aanpak gevolgd als die waarvoor in de communautaire wetgeving ten aanzien van directe verzekering gekozen is; zij brengt een harmonisatie tot stand die wezenlijk, noodzakelijk en voldoende is om te komen tot een wederzijdse erkenning van de vergunningen en van de stelsels van bedrijfseconomisch toezicht, waardoor een en dezelfde vergunning voor de gehele Gemeenschap geldig is en waarbij het beginsel geldt dat het toezicht wordt uitgeoefend door de lidstaat van herkomst.
- (10) Voor de toegang tot en de uitoefening van het herverzekeringsbedrijf is derhalve één enkele administratieve vergunning vereist, die wordt afgegeven door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat waar de herverzekeringsonderneming haar hoofdkantoor heeft. Deze vergunning geeft de onderneming het recht overal in de Gemeenschap haar werkzaamheden uit te oefenen, hetzij op grond van het recht van vestiging, hetzij in het kader van het vrij verrichten van diensten. De lidstaat van het bijkantoor of van de dienstverrichting mag van herverzekeringsondernemingen die op zijn grondgebied het herverzekeringsbedrijf wensen uit te oefenen en waaraan reeds in de lidstaat van herkomst vergunning is verleend, geen nieuwe vergunning verlangen. Verder mag een herverzekeringsonderneming waaraan in de lidstaat van herkomst reeds een vergunning is verleend, niet aan aanvullend toezicht op of aanvullende controles van haar financiële soliditeit worden onderworpen, uitgevoerd door de bevoegde autoriteiten van een verzekeringsonderneming die zij herverzekert. Bovendien mag het de lidstaten niet zijn toegestaan van een herverzekeringsonderneming waaraan in de Gemeenschap vergunning is verleend, te verlangen dat zij activa als zekerheden verstrekt ter dekking van haar gedeelte van de technische voorzieningen van de cederende onderneming. De voorwaarden voor het verlenen of intrekken van een dergelijke vergunning moeten worden vastgelegd. De bevoegde autoriteiten dienen geen vergunning aan een herverzekeringsonderneming te verlenen of te handhaven die niet aan de in deze richtlijn vastgestelde voorwaarden voldoet.
- (11) Deze richtlijn dient van toepassing te zijn op herverzekeringsondernemingen die uitsluitend herverzekeringsactiviteiten uitoefenen en zich niet bezighouden met het directe verzekeringsbedrijf; zij dient tevens van toepassing te zijn op de zogenaamde herverzekeringscaptives die zijn opgericht door of die eigendom zijn van industriële, commerciële of financiële ondernemingen voor zover zij niet onder Richtlijn 98/78/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende het aanvullend toezicht

op verzekeringsondernemingen in een verzekeringsgroep²⁶ vallen, en die ten doel hebben uitsluitend voor de risico's van de ondernemingen waartoe zij behoren, herverzekeringsdekking te verschaffen.

- (12) Deze richtlijn dient evenwel niet van toepassing te zijn op verzekeringsondernemingen die reeds onder de Richtlijnen 73/239/EEG of 2002/83/EG vallen; teneinde echter de financiële soliditeit van verzekeringsondernemingen die tevens herverzekeringsactiviteiten uitoefenen te waarborgen, en ervoor te zorgen dat wat de kapitaalbehoeften van deze verzekeringsondernemingen betreft naar behoren rekening wordt gehouden met de specifieke kenmerken van deze activiteiten, dienen de bepalingen van deze richtlijn met betrekking tot de solvabiliteitsmarge van herverzekeringsondernemingen van toepassing te zijn op de herverzekeringsactiviteiten van deze verzekeringsondernemingen, indien deze herverzekeringsactiviteiten een aanzienlijk deel van het geheel van hun werkzaamheden uitmaken.
- (13) In deze richtlijn dienen de controlebevoegdheden en –middelen van de bevoegde autoriteiten nader te worden omschreven. De bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst van de herverzekeringsonderneming dienen verantwoordelijk te zijn voor het toezicht op de financiële soliditeit van de herverzekeringsondernemingen, met name op hun solvabiliteit, de vorming van toereikende technische voorzieningen en de dekking van deze voorzieningen met activa van hoge kwaliteit.
- (14) De bevoegde autoriteiten van de lidstaten moeten over de nodige controlemiddelen beschikken om te garanderen dat herverzekeringsondernemingen overal in de Gemeenschap hun werkzaamheden op een regelmatige wijze uitoefenen, ongeacht of deze werkzaamheden op grond van het recht van vestiging dan wel in het kader van het vrij verrichten van diensten worden verricht. Zij moeten met name passende vrijwaringsmaatregelen kunnen treffen of sancties kunnen opleggen om onregelmatigheden en inbreuken op de bepalingen inzake het toezicht op het herverzekeringsbedrijf te voorkomen.
- (15) Er dient een bepaling te worden opgenomen inzake de uitwisseling van informatie tussen de bevoegde autoriteiten en autoriteiten of organen die uit hoofde van hun functie bijdragen tot de versterking van de stabiliteit van het financieel stelsel. Teneinde het vertrouwelijk karakter van de doorgegeven informatie te bewaren, moet de lijst van geadresseerden daarvan strikt beperkt blijven. Het is daarom noodzakelijk te bepalen op welke voorwaarden de bovengenoemde uitwisseling van informatie is toegestaan; daarenboven, wanneer bepaald is dat informatie alleen met de uitdrukkelijke instemming van de bevoegde autoriteiten mag worden doorgegeven, mogen deze autoriteiten aan hun instemming eventueel strikte voorwaarden verbinden. In dit verband, en om te zorgen voor een behoorlijk toezicht op herverzekeringsondernemingen door de bevoegde autoriteiten, dient deze richtlijn bepalingen te bevatten op grond waarvan lidstaten met derde landen overeenkomsten over informatie-uitwisseling kunnen sluiten, mits met betrekking tot de meegedeelde gegevens passende waarborgen inzake het beroepsgeheim gelden.

---

²⁶ PB L 330 van 15.12.1998, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/87/EG (PB L 35 van 11.2.2003, blz. 1).

- (16) Ter versterking van het bedrijfseconomisch toezicht op herverzekeringsondernemingen dient te worden voorgeschreven dat een met de wettelijke controle van de jaarrekening belast persoon de bevoegde autoriteiten snel in kennis moet stellen wanneer hij, in de in deze richtlijn bedoelde gevallen, in de uitvoering van zijn taken kennis krijgt van bepaalde feiten die van dien aard zijn dat zij de financiële positie of de administratieve en boekhoudkundige organisatie van een herverzekeringsonderneming ernstig kunnen aantasten. Gelet op het beoogde doel is het wenselijk dat de lidstaten bepalen dat deze verplichting in alle gevallen geldt wanneer dergelijke feiten door een met de wettelijke controle van de jaarrekening belast persoon worden geconstateerd in de uitvoering van zijn taken bij een onderneming die met een herverzekeringsonderneming nauwe banden heeft. De aan de met de wettelijke controle van de jaarrekening belaste personen opgelegde verplichting om in voorkomend geval aan de bevoegde autoriteiten mededeling te doen van wat bepaalde feiten of besluiten met betrekking tot de herverzekeringsonderneming, welke zij in de uitvoering van hun taken bij een niet herverzekeringsonderneming constateren, houdt op zich geen wijziging in van de aard van hun taken bij deze onderneming, noch van de wijze waarop zij zich van hun taken bij die onderneming moeten kwijten.
- (17) Er dient een bepaling te worden opgenomen ter verduidelijking van de toepassing van deze richtlijn op bestaande herverzekeringsondernemingen die reeds vóór de toepassing van de richtlijn over een vergunning beschikten of gerechtigd waren om herverzekeringsactiviteiten uit te oefenen overeenkomstig de bepalingen van de lidstaten.
- (18) Om een herverzekeringsonderneming in staat te stellen haar verplichtingen na te komen, dient de lidstaat van herkomst te verlangen dat een herverzekeringsonderneming toereikende technische voorzieningen vormt. Het bedrag van deze technische voorzieningen dient overeenkomstig Richtlijn 91/674/EEG van 19 december 1991 betreffende de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening van verzekeringsondernemingen²⁷ te worden bepaald; het moet de lidstaat van herkomst worden toegestaan om, met betrekking tot levensherverzekeringsactiviteiten, meer specifieke voorschriften vast te stellen overeenkomstig Richtlijn 2002/83/EG.
- (19) Een herverzekeringsonderneming die herverzekeringsactiviteiten uitoefent op het gebied van kredietverzekering en waarvan deze activiteiten meer dan een klein gedeelte van het geheel van haar werkzaamheden vormen, moet worden verplicht een egalisatievoorziening te vormen die geen deel uitmaakt van de solvabiliteitsmarge; deze voorziening dient te worden berekend volgens een van de methoden die zijn vastgelegd in Richtlijn 73/239/EEG, en die gelijkwaardig worden geacht; verder dient deze richtlijn de lidstaat van herkomst eveneens toe te staan herverzekeringsondernemingen waarvan het hoofdkantoor op zijn grondgebied is gevestigd te verplichten egalisatievoorzieningen te vormen voor andere branches dan kredietherverzekering, overeenkomstig de door die lidstaat van herkomst vastgestelde voorschriften.

---

²⁷ PB L 374 van 31.12.1991, blz. 7. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 2003/51/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 178 van 17.7.2003, blz. 16).

- (20) De herverzekeringsonderneming dient, ter dekking van de technische voorzieningen, over activa te beschikken waarin het soort activiteiten dat door de onderneming wordt uitgeoefend, in aanmerking worden genomen en met name de aard, het bedrag en de duur van de verwachte uitbetaling van schade, teneinde de toereikendheid, de liquiditeit, de kwaliteit, het rendement en de matching van haar beleggingen te waarborgen; de onderneming moet ervoor zorg dragen dat deze beleggingen gediversifieerd en voldoende gespreid zijn zodat de onderneming adequaat kan reageren op veranderende economische omstandigheden, en met name op ontwikkelingen in de financiële en vastgoedmarkten of op rampen met verschillende gevolgen.
- (21) Herverzekeringsondernemingen moeten niet alleen over technische voorzieningen beschikken, doch ook over een aanvullende reserve, solvabiliteitsmarge genaamd, gevormd door het vrije vermogen en, met toestemming van de bevoegde autoriteit, door andere impliciete vermogensbestanddelen, welke fungeert als buffer om ongunstige ontwikkelingen in het bedrijfsklimaat op te vangen. Dit vereiste vormt een belangrijk aspect van bedrijfseconomisch toezicht. In afwachting van de herziening van de bestaande regelgeving betreffende de solvabiliteitsmarge die de Commissie momenteel verricht in het kader van het zogenaamde "Solvabiliteit II-project", dienen de voorschriften van de bestaande wetgeving betreffende het directe verzekeringsbedrijf van toepassing te zijn bij de vaststelling van de vereiste solvabiliteitsmarge van herverzekeringsondernemingen.
- (22) Teneinde rekening te houden met de bijzondere aard van sommige categorieën herverzekeringsovereenkomsten of specifieke activiteiten, dient te worden voorzien in de mogelijkheid om de berekening van de vereiste solvabiliteitsmarge aan te passen; deze aanpassingen moeten door de Commissie in het kader van de haar bij het Verdrag verleende uitvoeringsbevoegdheden worden verricht, na raadpleging van het Comité voor het verzekeringswezen dat bij Richtlijn 91/675/EEG van de Raad²⁸ is opgericht. De vaststelling van deze maatregelen dient te geschieden met gebruikmaking van de regelgevingsprocedure als bedoeld in artikel 5 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden²⁹.
- (23) De lijst van bestanddelen die in aanmerking kunnen komen voor de vorming van de in deze richtlijn voorgeschreven solvabiliteitsmarge dient die te zijn welke in de Richtlijnen 73/239/EEG en 2002/83/EG is opgenomen.
- (24) Herverzekeringsondernemingen dienen tevens een garantiefonds te bezitten om ervoor te zorgen dat zij reeds bij hun oprichting over voldoende middelen beschikken en de solvabiliteitsmarge tijdens de bedrijfsuitoefening in geen geval beneden een minimumveiligheidsmarge daalt; om evenwel rekening te houden met de bijzondere kenmerken van herverzekeringscaptive's dient te worden bepaald dat de lidstaat van herkomst het minimumgarantiefonds dat voor herverzekeringscaptive's vereist is, op een lager bedrag mag vaststellen.

---

²⁸ PB L 374 van 31.12.1991, blz. 32.

²⁹ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

- (25) Sommige bepalingen van deze richtlijn stellen minimumnormen vast. Een lidstaat van herkomst moet strengere regels kunnen opleggen aan herverzekeringsondernemingen waaraan door zijn eigen bevoegde autoriteiten vergunning is verleend, met name met betrekking tot solvabiliteitsmargevereisten.
- (26) Het is noodzakelijk om maatregelen vast te stellen voor het geval een onderneming in een zodanige financiële situatie komt te verkeren dat zij moeite heeft haar verplichtingen na te komen. In specifieke gevallen dienen de bevoegde autoriteiten de mogelijkheid te hebben om in een voldoende vroeg stadium in te grijpen; doch in dat geval dienen zij, conform de beginselen van behoorlijk bestuur en eerbiediging van de procedurevoorschriften, de herverzekeringsondernemingen in kennis te stellen van de redenen die aan hun optreden ten grondslag liggen. Zolang een dergelijke situatie aanhoudt, dient te worden belet dat de bevoegde autoriteiten officieel verklaren dat de herverzekeringsonderneming over een toereikende solvabiliteitsmarge beschikt.
- (27) Er moet worden voorzien in samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten om ervoor te zorgen dat een herverzekeringsonderneming die haar activiteiten uitoefent op grond van het recht van vestiging of in het kader van het vrij verrichten van diensten, voldoet aan de in de lidstaat van ontvangst toepasselijke voorschriften.
- (28) Er dient een bepaling te worden opgenomen inzake het recht van beroep tegen de weigering of intrekking van een vergunning.
- (29) Het is van belang te bepalen dat herverzekeringsondernemingen waarvan het hoofdkantoor buiten de Gemeenschap is gevestigd en die herverzekeringsactiviteiten in de Gemeenschap uitoefenen, niet een gunstiger behandeling krijgen dan herverzekeringsondernemingen die hun hoofdkantoor in een lidstaat hebben.
- (30) Om rekening te houden met de internationale aspecten van herverzekeringsactiviteiten dient de mogelijkheid te worden geboden om internationale overeenkomsten met een derde land te sluiten met het doel de methoden vast te stellen voor het toezicht op herverzekeringsentiteiten die activiteiten uitoefenen op het grondgebied van elk van de partijen bij de overeenkomst.
- (31) Er moet worden voorzien in een soepele procedure aan de hand waarvan de prudentiële gelijkwaardigheid met derde landen op een communautaire grondslag kan worden beoordeeld teneinde de liberalisering van herverzekeringsdiensten in derde landen te bevorderen, hetzij door middel van vestiging, hetzij in het kader van vrije dienstverrichting. Deze richtlijn voorziet daartoe in procedures voor onderhandelingen met derde landen.
- (32) De Commissie dient bevoegd te zijn uitvoeringsmaatregelen vast te stellen, mits deze de essentiële onderdelen van deze richtlijn niet wijzigen. Deze uitvoeringsmaatregelen moeten de Gemeenschap in staat stellen met de toekomstige ontwikkeling van het herverzekeringsbedrijf rekening te houden. De maatregelen die met het oog op de uitvoering van deze richtlijn noodzakelijk zijn moeten worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG.
- (33) Het bestaande wettelijk kader voor het verzekeringsbedrijf van de Gemeenschap dient te worden aangepast om rekening te houden met het nieuwe toezichtstelsel voor

herverzekeringsondernemingen dat met deze richtlijn is vastgesteld en om te zorgen voor een samenhangend regelgevingskader voor de gehele verzekeringssector. Met name moeten de bestaande bepalingen die "indirect toezicht" op herverzekeringsondernemingen door de voor het toezicht op directe verzekeringsondernemingen bevoegde autoriteiten beslaan, worden aangepast. Verder dienen de bestaande bepalingen te worden afgeschaft op grond waarvan de lidstaten kunnen eisen dat activa als zekerheden worden verstrekt ter dekking van de technische voorzieningen van een verzekeringsonderneming wanneer de verzekeraar herverzekerd is door een herverzekeringsonderneming waaraan overeenkomstig deze richtlijn en vergunning is verleend, of door een verzekeringsonderneming. Tenslotte moet worden bepaald dat de verplichte solvabiliteitsmarge voor verzekeringsondernemingen die herverzekeringsactiviteiten uitoefenen aan de solvabiliteitsregels is onderworpen die in deze richtlijn voor herverzekeringsondernemingen zijn vastgesteld, wanneer deze activiteiten een aanzienlijk deel van hun activiteiten uitmaken. De Richtlijnen 73/239/EEG, 92/49/EEG en 2002/83/EG moeten derhalve dienovereenkomstig worden aangepast.

- (34) Richtlijn 98/78/EG moet worden gewijzigd om ervoor te zorgen dat herverzekeringsondernemingen in een verzekerings- of herverzekeringsgroep op dezelfde wijze als verzekeringsondernemingen die thans deel uitmaken van een verzekeringsgroep, aan aanvullend toezicht worden onderworpen.
- (35) Aangezien de doelstelling van het overwogen optreden, namelijk de vaststelling van een wetgevingskader voor de toegang tot en de uitoefening van herverzekeringsactiviteiten, niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt en derhalve vanwege de omvang of de gevolgen van het overwogen optreden beter door de Gemeenschap kan worden verwezenlijkt, kan de Gemeenschap maatregelen vaststellen overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel als bedoeld in artikel 5 van het Verdrag. Overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel als bedoeld in dat artikel, gaat deze richtlijn niet verder dan wat nodig is om deze doelstelling te verwezenlijken. Aangezien deze richtlijn minimumnormen bevat, kunnen de lidstaten strengere regels vaststellen,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

TITEL I – TOEPASSINGSGBIED EN DEFINITIES

Artikel 1 – Toepassingsgebied

1. Deze richtlijn stelt regels vast betreffende de toegang tot en de uitoefening van het herverzekeringsbedrijf anders dan in loondienst door herverzekeringsondernemingen die uitsluitend herverzekeringsactiviteiten uitoefenen en die in een lidstaat zijn gevestigd of zich daar wensen te vestigen.
2. Deze richtlijn is niet van toepassing op:
  - a) verzekeringsondernemingen waarop de Richtlijnen 73/239/EEG en 2002/83/EG van toepassing zijn;

- b) werkzaamheden en instellingen als bedoeld in artikel 3, leden 1 en 2 van Richtlijn 73/239/EEG;
- c) werkzaamheden en instellingen als bedoeld in artikel 3 van Richtlijn 2002/83/EG;
- d) de herverzekeringsactiviteit die de regering van een lidstaat om belangrijke redenen van openbaar belang uitoefent in de hoedanigheid van herverzekeraar in laatste instantie, wanneer een situatie op de markt, waarin het objectief onmogelijk is om herverzekeringsdekking te verkrijgen, een dergelijk optreden noodzakelijk maakt.

Artikel 2 – Definities

1. In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- (a) *"herverzekering"*: de activiteit die bestaat in het aanvaarden van risico's welke door een verzekeringsonderneming, een herverzekeringsonderneming of een instelling voor bedrijfspensioenvoorziening die in het toepassingsgebied van Richtlijn 2003/41/EG van het Europees Parlement en de Raad³⁰ valt, worden overgedragen;
- (b) *"herverzekeringsonderneming"*: iedere onderneming waaraan overeenkomstig artikel 3 vergunning is verleend;
- (c) *"bijkantoor"*: een agentschap of bijkantoor van een herverzekeringsonderneming;
- (d) *"vestiging"*: hoofdkantoor of bijkantoor van een onderneming, rekening houdend met punt c);
- (e) *"lidstaat van herkomst"*: de lidstaat waar het hoofdkantoor van een herverzekeringsonderneming is gevestigd;
- (f) *"lidstaat van het bijkantoor"*: de lidstaat waar het bijkantoor van een herverzekeringsonderneming is gevestigd;
- (g) *"lidstaat van ontvangst"*: de lidstaat waar een herverzekeringsonderneming een bijkantoor heeft of diensten verricht;
- (h) *"zeggenschap"*: de band die bestaat tussen een moederonderneming en een dochteronderneming, zoals bepaald in artikel 1 van Richtlijn 83/349/EEG van de Raad³¹, of een gelijkaardige band tussen een natuurlijke of rechtspersoon en een onderneming;
- (i) *"gekwalficeerde deelneming"*: het in een onderneming, rechtstreeks of middellijk, bezitten van ten minste 10% van het kapitaal of van de stemrechten, dan wel de mogelijkheid om invloed van betekenis uit te oefenen op de bedrijfsvoering van de onderneming waarin men een deelneming heeft;

---

³⁰ PB L 235 van 23.9.2003, blz. 10.

³¹ PB L 193 van 18.7.1983, blz. 1.

(j) *"moederonderneming"*: een moederonderneming in de zin van de artikelen 1 en 2 van Richtlijn 83/349/EEG;

(k) *"dochteronderneming"*: een dochteronderneming in de zin van de artikelen 1 en 2 van Richtlijn 83/349/EEG;

(l) *"bevoegde autoriteiten"*: de nationale autoriteiten die krachtens wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen toezicht uitoefenen op herverzekeringsondernemingen;

(m) *"nauwe banden"*: een situatie waarbij twee of meer natuurlijke of rechtspersonen verbonden zijn door:

(i) *"deelneming"*, dat wil zeggen het rechtstreeks of door middel van een zeggenschapsband in het bezit hebben van ten minste 20% van de stemrechten of het kapitaal van een onderneming, of

(ii) *"zeggenschapsband"*, in alle gevallen als bedoeld in artikel 1, leden 1 en 2, van Richtlijn 83/349/EEG, of een gelijkaardige band tussen een natuurlijke of rechtspersoon en een onderneming;

(n) *"herverzekeringscaptive"*: een herverzekeringsonderneming die eigendom is van hetzij een financiële onderneming die geen verzekerings- of herverzekeringsonderneming of een verzekerings- of herverzekeringsgroep is waarop Richtlijn 98/78/EEG van toepassing is, hetzij van een of meer niet-financiële ondernemingen, en die ten doel heeft uitsluitend ten aanzien van de risico's van de onderneming of ondernemingen waartoe zij behoort of van een onderneming of ondernemingen van de groep waartoe zij behoort, herverzekeringdekking te verschaffen.

2. Voor de toepassing van punt 1, onder c), wordt elke duurzame aanwezigheid van een onderneming op het grondgebied van een lidstaat gelijk gesteld met een agentschap of bijkantoor, ook indien die aanwezigheid niet de vorm heeft van een bijkantoor of een agentschap, maar enkel bestaat uit een bureau, beheerd door eigen personeel van de onderneming of door een zelfstandig persoon die echter gemachtigd is duurzaam voor die onderneming op te treden zoals een agentschap zou doen.

Voor de toepassing van punt 1, onder (i), en uit hoofde van de artikelen 12, 19, 20 en 21, en van de andere in artikel 14 genoemde deelnemingspercentages, worden de in artikel 92 van Richtlijn 2001/34/EG³² bedoelde stemrechten in aanmerking genomen.

Voor de toepassing van punt 1, onder (k), wordt elke dochteronderneming van een dochteronderneming ook beschouwd als een dochteronderneming van de moederonderneming die aan het hoofd van deze ondernemingen staat.

Voor de toepassing van punt 1, onder (m), wordt elke dochteronderneming van een dochteronderneming ook beschouwd als een dochteronderneming van de moederonderneming die aan het hoofd van deze ondernemingen staat.

---

³² PB L 184 van 6.7.2001, blz. 66.

Voor de toepassing van punt 1, onder (m), wordt een situatie waarin twee of meer natuurlijke of rechtspersonen via een zeggenschapsband duurzaam verbonden zijn met eenzelfde persoon, eveneens als een nauwe band tussen twee of meer natuurlijke of rechtspersonen beschouwd.

3. Telkens wanneer in deze richtlijn wordt verwezen naar de euro, moet vanaf 31 december van elk jaar, als tegenwaarde ervan in nationale valuta in aanmerking worden genomen die welke gold op de laatste dag van de voorgaande maand oktober waarop de tegenwaarde van de euro in alle betrokken valuta's van de Gemeenschap beschikbaar zijn.

TITEL II – TOEGANG TOT HET HERVERZEKERINGSBEDRIJF HET VERLENEN VAN EEN VERGUNNING AAN DE HERVERZEKERINGSONDERNEMING

Artikel 3 – Vergunningbeginsel

De toegang tot de werkzaamheden op het gebied van herverzekering wordt afhankelijk gesteld van het verkrijgen van een vergunning.

Deze vergunning moet bij de autoriteiten van de lidstaat van herkomst worden aangevraagd door:

- (a) elke herverzekeringsonderneming die haar hoofdkantoor op het grondgebied van deze lidstaat vestigt;
- (b) elke herverzekeringsonderneming die, na de bedoelde vergunning te hebben verkregen, haar werkzaamheden uitbreidt tot andere herverzekeringswerkzaamheden dan die waarvoor zij reeds een vergunning heeft verkregen.

Artikel 4 – Reikwijdte van de vergunning

1. Een vergunning overeenkomstig artikel 3 geldt voor de gehele Gemeenschap. Zij stelt de herverzekeringsonderneming in staat aldaar werkzaamheden uit te oefenen, hetzij uit hoofde van het recht van vestiging, hetzij in het kader van het vrij verrichten van diensten.

2. De vergunning wordt verleend voor schadeherverzekeringsactiviteiten, levensherverzekeringsactiviteiten en alle andere soorten herverzekeringsactiviteiten overeenkomstig het door de aanvrager ingediende verzoek.

Zij wordt onderzocht in het licht van het programma van werkzaamheden dat ingevolge de artikelen 6 en 11, moet worden ingediend, en van de inachtneming van de voorwaarden die door de lidstaat waar de vergunning wordt aangevraagd, zijn vastgesteld.

Artikel 5 – Rechtsvorm van de herverzekeringsonderneming

1. De lidstaat van herkomst eist dat de herverzekeringsondernemingen die een vergunning aanvragen één van de in bijlage I vermelde rechtsvormen aannemen.

Een herverzekeringsonderneming kan eveneens de vorm aannemen van een Europese vennootschap (SE) als omschreven in Verordening (EG) nr. 2157/2001 van de Raad³³.

2. De lidstaten kunnen in voorkomend geval ondernemingen oprichten die een publiekrechtelijke vorm hebben, mits deze instellingen beogen het herverzekeringsbedrijf uit te oefenen onder voorwaarden die gelijkwaardig zijn aan de voorwaarden die voor privaatrechtelijke ondernemingen gelden.

Artikel 6 – Voorwaarden

De lidstaat van herkomst eist dat de herverzekeringsondernemingen die een vergunning aanvragen:

- (a) hun doel beperken tot herverzekeringswerkzaamheden en daarmee samenhangende verrichtingen; dit vereiste kan tevens de functie van holding omvatten evenals werkzaamheden op het gebied van de financiële sector in de zin van artikel 2, punt 8, van Richtlijn 2002/87/EG³⁴;
- (b) een programma van werkzaamheden overeenkomstig artikel 11 overleggen;
- (c) het in artikel 40, lid 2, bedoelde minimumgarantiefonds bezitten;
- (d) daadwerkelijk worden bestuurd door personen van goede reputatie met voldoende beroepskwalificaties of -ervaring.

Artikel 7 – Nauwe banden

1. Wanneer er nauwe banden bestaan tussen de herverzekeringsonderneming en andere natuurlijke of rechtspersonen, verlenen de bevoegde autoriteiten slechts vergunning indien deze banden de juiste uitoefening van hun toezichthoudende taken niet belemmeren.

De bevoegde autoriteiten weigeren de vergunning indien de wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen van een derde land die van toepassing zijn op één of meer natuurlijke rechtspersonen met wie de herverzekeringsonderneming nauwe banden heeft, of moeilijkheden in verband met de toepassing van die bepalingen, een belemmering vormen voor de juiste uitoefening van hun toezichthoudende taken.

2. De bevoegde autoriteiten verlangen van herverzekeringsondernemingen dat zij hun de informatie verstrekken die zij nodig hebben om zich ervan te kunnen vergewissen dat doorlopend aan de in lid 1 gestelde voorwaarden wordt voldaan.

Artikel 8 – Hoofdkantoor van de herverzekeringsonderneming

De lidstaten eisen dat het hoofdkantoor van een herverzekeringsonderneming zich bevindt in de lidstaat waar de statutaire zetel is gevestigd.

---

³³ PB L 294 van 10.11.2001, blz. 1

³⁴ PB L 35 van 11.02.2003, blz. 1.

Artikel 9 – Polisvoorwaarden en tarieven

1. Deze richtlijn belet niet dat de lidstaten wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen handhaven of invoeren die voorzien in de goedkeuring van de statuten en in het mededelen van elk document dat voor de normale uitoefening van het toezicht vereist is.

2. De lidstaten stellen evenwel geen bepalingen vast waarin de voorafgaande goedkeuring of de systematische mededeling wordt geëist van de algemene en bijzondere voorwaarden van de herverzekeringsspolissen, de tarieven en de formulieren en andere documenten waarvan de herverzekeringsonderneming gebruik wil maken in haar betrekkingen met cederende of retrocederende ondernemingen.

Artikel 10 – Economische behoeften van de markt

De lidstaten eisen niet dat bij de behandeling van de aanvraag van een vergunning de economische behoeften van de markt in aanmerking worden genomen.

Artikel 11 – Programma van werkzaamheden

1. Het in artikel 6, onder b), genoemde programma van werkzaamheden bevat gegevens of bewijsstukken betreffende:

- (a) de aard van de risico's die de herverzekeringsonderneming voornemens is te dekken;
- (b) aard van de verbintenissen die de herverzekeringsonderneming voornemens is met cederende ondernemingen aan te gaan;
- (c) de leidende beginselen op het gebied van retrocessie;
- (d) de bestanddelen die het minimumgarantiefonds vormen;
- (e) de te verwachten inrichtingskosten van de administratieve diensten en van het productienet, en de financiële middelen ter dekking daarvan.

2. Afgezien van de vereisten van lid 1 bevat het programma van werkzaamheden voor de eerste drie boekjaren:

- (a) de te verwachten beheersuitgaven, inrichtingskosten buiten beschouwing gelaten, met name lopende algemene uitgaven en commissies;
- (b) een raming van de premies of bijdragen en de schade;
- (c) de te verwachten kaspositie;
- (d) een raming betreffende de financiële middelen ter dekking van de verplichtingen en van de solvabiliteitsmarge.

Artikel 12 – Aandeelhouders en vennoten met een gekwalificeerde deelneming

De bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst verlenen een onderneming geen vergunning die toegang tot herverzekeringswerkzaamheden geeft voordat zij in kennis zijn gesteld van de identiteit van haar directe of middellijke aandeelhouders of vennoten, natuurlijke of rechtspersonen, die een gekwalificeerde deelneming bezitten, alsmede van het bedrag van die deelneming.

Deze autoriteiten verlenen geen vergunning indien zij, gelet op de noodzaak een gezonde en prudente bedrijfsvoering van de herverzekeringsonderneming te garanderen, niet overtuigd zijn van de geschiktheid van de aandeelhouders of vennoten.

Artikel 13 – Weigering van de vergunning

Een besluit tot weigering moet nauwkeurig met redenen zijn omkleed en aan de betrokken onderneming officieel ter kennis worden gebracht.

Elke lidstaat voorziet, overeenkomstig artikel 53, in de mogelijkheid van beroep bij een rechtelijke instantie tegen een besluit tot weigering.

In eenzelfde mogelijkheid van beroep wordt voorzien voor het geval dat de bevoegde autoriteiten geen beslissing zouden hebben genomen over de aanvraag van een vergunning binnen zes maanden na de datum van ontvangst van dit verzoek.

Artikel 14 - Voorafgaand overleg met de bevoegde autoriteiten van andere lidstaten

1. De bevoegde autoriteiten van de andere betrokken lidstaat worden geraadpleegd alvorens een vergunning wordt verleend aan een herverzekeringsonderneming die:

- (a) een dochteronderneming is van een verzekerings- of herverzekeringsonderneming waaraan in een andere lidstaat vergunning is verleend, dan wel
- (b) een dochteronderneming is van de moederonderneming van een verzekerings- of herverzekeringsonderneming waaraan in een andere lidstaat vergunning is verleend, dan wel
- (c) onder de zeggenschap staat van dezelfde natuurlijke persoon of rechtspersoon die zeggenschap uitoefent over een verzekerings- of herverzekeringsonderneming waaraan in een andere lidstaat vergunning is verleend.

2. De bevoegde autoriteit van een betrokken lidstaat die verantwoordelijk is voor het toezicht op kredietinstellingen of beleggingsondernemingen, wordt geraadpleegd alvorens een vergunning wordt verleend aan een herverzekeringsonderneming die:

- a) een dochteronderneming is van een kredietinstelling of beleggingsonderneming waaraan in de Gemeenschap vergunning is verleend, dan wel
- b) een dochteronderneming is van de moederonderneming van een kredietinstelling of beleggingsonderneming waaraan in de Gemeenschap vergunning is verleend, dan wel

c) onder de zeggenschap staat van dezelfde natuurlijke persoon of rechtspersoon die zeggenschap uitoefent over een kredietinstelling of beleggingsonderneming waaraan in de Gemeenschap vergunning is verleend.

3. De relevante in de leden 1 en 2 bedoelde bevoegde autoriteiten raadplegen elkaar in het bijzonder wanneer de geschiktheid van de aandeelhouders en de reputatie en ervaring van de bij de leiding van een andere entiteit van dezelfde groep betrokken bestuurders worden beoordeeld. Zij stellen elkaar in kennis van alle informatie betreffende de geschiktheid van de aandeelhouders en de reputatie en ervaring van bestuurders welke van belang is voor de andere betrokken bevoegde autoriteiten, voor het verlenen van een vergunning, alsook voor de doorlopende toetsing van de naleving van de voorwaarden voor de bedrijfsuitoefening.

TITLE III – UITOEFENINGSVOORWAARDEN VOOR HET HERVERZEKERINGSBEDRIJF

Hoofdstuk 1 – Beginselen en werkwijzen van financieel toezicht

AFDELING 1- BEVOEGDE AUTORITEITEN EN ALGEMENE REGELS

Artikel 15 – Bevoegde autoriteiten en voorwerp van het toezicht

1. Het financiële toezicht op een herverzekeringsonderneming, met inbegrip van het toezicht op de werkzaamheden die zij door middel van bijkantoren en in het kader van vrije dienstverrichting uitoefent, behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de lidstaat van herkomst.

Wanneer de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst redenen hebben om aan te nemen dat de werkzaamheden van een herverzekeringsonderneming haar financiële soliditeit zouden kunnen schaden, stellen zij de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst van de herverzekeringsonderneming hiervan in kennis. Deze autoriteiten beoordelen of de herverzekeringsonderneming aan de in deze richtlijn vastgestelde prudentiële voorschriften voldoet.

2. Het financiële toezicht overeenkomstig lid 1, omvat het controleren, met betrekking tot het geheel van de werkzaamheden van de herverzekeringsonderneming, van de solvabiliteit van de herverzekeringsonderneming, alsmede van de vorming van technische voorzieningen en de tegenover deze voorzieningen staande activa, zulks overeenkomstig de in de lidstaat van herkomst geldende voorschriften of gebruiken, op grond van de communautaire bepalingen terzake.

3. De lidstaat van herkomst van de herverzekeringsonderneming onthoudt zijn toestemming niet aan een retrocessieovereenkomst die door deze onderneming is gesloten met een herverzekeringsonderneming waaraan overeenkomstig deze richtlijn vergunning is verleend of met een verzekeringsonderneming waaraan overeenkomstig de Richtlijnen 73/239/EEG of 2002/83/EG een vergunning is verleend om redenen die rechtstreeks verband houden met de financiële soliditeit van die herverzekeringsonderneming of die verzekeringsonderneming.

4. De bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst eisen dat elke herverzekeringsonderneming over een goede administratieve en boekhoudkundige organisatie en adequate interne controleprocedures beschikt.

Artikel 16 – Toezicht op in een andere lidstaat gevestigde bijkantoren

De lidstaat van het bijkantoor bepaalt dat, wanneer een herverzekeringsonderneming waaraan in een andere lidstaat vergunning is verleend haar werkzaamheden uitoefent door middel van een bijkantoor, de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst, na eerst de bevoegde autoriteit van de lidstaat van het bijkantoor daarvan in kennis te hebben gesteld, zelf of door personen die zij daartoe machtigen ter plaatse de gegevens kunnen verifiëren die voor het financieel toezicht op de onderneming noodzakelijk zijn. De autoriteiten van de lidstaat van het bijkantoor mogen aan deze verificatie deelnemen.

Artikel 17 – Boekhoudkundige, prudentiële en statistische informatie: bevoegdheid tot toezicht

1. Elke lidstaat legt de herverzekeringsondernemingen die hun hoofdkantoor op zijn grondgebied hebben, de verplichting op jaarlijks ten aanzien van al hun verrichtingen verslag uit te brengen over de financiële situatie waarin zij verkeren en over hun solvabiliteit.

2. De lidstaten eisen van de herverzekeringsondernemingen die hun hoofdkantoor op hun grondgebied hebben, de periodieke overlegging van de voor het uitoefenen van het toezicht vereiste bescheiden en van statistische documenten. De bevoegde autoriteiten verstrekken elkaar de bescheiden en inlichtingen welke dienstig zijn voor het uitoefenen van het toezicht.

3. Elke lidstaat neemt de nodige maatregelen opdat de bevoegde autoriteiten over de bevoegdheden en middelen beschikken die noodzakelijk zijn om toezicht uit te oefenen op de werkzaamheden van de herverzekeringsondernemingen die hun hoofdkantoor op zijn grondgebied hebben, met inbegrip van de werkzaamheden die buiten dit grondgebied worden verricht.

De bevoegde autoriteiten worden met name in staat gesteld om:

(a) grondige informatie te verkrijgen over de situatie en alle werkzaamheden van de herverzekeringsonderneming, onder meer door het inwinnen van inlichtingen of het opvragen van documenten betreffende de herverzekerings- en retrocessie-activiteiten, alsmede door het verrichten van controles in de bedrijfsruimten van de herverzekeringsonderneming;

(b) jegens de herverzekeringsonderneming, haar aansprakelijke bestuurders of degenen die zeggenschap over haar hebben, alle passende en noodzakelijke maatregelen te treffen om te bewerkstelligen dat de werkzaamheden van de herverzekeringsonderneming blijven stroken met de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen welke de herverzekeringsonderneming in elke lidstaat in acht moet nemen;

(c) te bewerkstelligen dat deze maatregelen worden toegepast, zonodig door de tenuitvoerlegging ervan te gelasten, in voorkomend geval door een beroep te doen op de gerechtelijke instanties.

De lidstaten kunnen de bevoegde autoriteiten ook de mogelijkheid bieden alle inlichtingen te verkrijgen betreffende overeenkomsten die in het bezit zijn van tussenpersonen.

Artikel 18 – Portefeuille-overdracht

Elke lidstaat verleent, onder de in het nationale recht vastgestelde voorwaarden, de herverzekeringsondernemingen waarvan het hoofdkantoor op zijn grondgebied is gevestigd, toestemming om hun portefeuille, ongeacht of deze uit op grond van het recht van vestiging dan wel in het kader van vrije dienstverrichting gesloten overeenkomsten bestaat, geheel of gedeeltelijk over te dragen aan een in de Gemeenschap gevestigde overnemende herverzekeringsonderneming, indien de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst van de overnemende herverzekeringsonderneming verklaren dat deze onderneming, mede gelet op de overdracht, de vereiste solvabiliteitsmarge bezit als bedoeld in hoofdstuk 3.

AFDELING 2- GEKWALIFICEERDE DEELNEMING

Artikel 19 – Verwerving van deelnemingen

De lidstaten bepalen dat iedere natuurlijke of rechtspersoon die het voornemen heeft om rechtstreeks of middellijk een gekwalificeerde deelneming in een herverzekeringsonderneming te houden, de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst daarvan vooraf in kennis moet stellen onder vermelding van het bedrag van die deelneming. Tot kennisgeving aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst is eveneens gehouden iedere natuurlijke of rechtspersoon die het voornemen heeft de omvang van zijn gekwalificeerde deelneming zodanig te vergroten dat het percentage van de door hem gehouden stemrechten of aandelen 20%, 33% of 50% bereikt of overschrijdt of dat de herverzekeringsonderneming zijn dochteronderneming wordt.

De bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst beschikken over een termijn van ten hoogste drie maanden, te rekenen vanaf de datum van de in de eerste alinea bedoelde kennisgeving, om zich tegen het voornemen te verzetten, indien zij, gelet op de noodzaak een gezonde en prudente bedrijfsvoering van de herverzekeringsonderneming te garanderen, niet overtuigd zijn van de geschiktheid van de in de eerste alinea bedoelde persoon. Indien zij zich niet tegen het bedoelde voornemen verzetten, kunnen zij een maximumtermijn vaststellen voor de uitvoering ervan.

Artikel 20 – Verwerving van deelnemingen door financiële ondernemingen

Indien de verwerver van de in lid 19 bedoelde deelnemingen een verzekeringsonderneming, een herverzekeringsonderneming, een kredietinstelling of beleggingsonderneming is waaraan in een andere lidstaat vergunning is verleend, of de moederonderneming van een dergelijke entiteit, of een natuurlijke persoon of rechtspersoon die zeggenschap over een dergelijke entiteit uitoefent, en indien de onderneming waarin de verwerver een deelneming beoogt te houden daardoor een dochteronderneming van de verwerver wordt of onder zijn zeggenschap komt, wordt zijn acquisitie beoordeeld volgens de procedure van voorafgaande raadpleging bedoeld in artikel 14.

Artikel 21 – Afstoting van deelnemingen

De lidstaten bepalen dat iedere natuurlijke of rechtspersoon die het voornemen heeft zijn rechtstreekse of middellijke gekwalificeerde deelneming in een herverzekeringsonderneming

af te stoten, de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst daarvan vooraf in kennis moet stellen onder vermelding van de omvang van de betrokken deelneming.

Deze persoon moet tevens de bevoegde autoriteiten in kennis stellen indien hij voornemens is de omvang van zijn gekwalificeerde deelneming zodanig te verkleinen dat het percentage van de door hem gehouden stemrechten of aandelen onder 20%, 33% of 50% daalt of de herverzekeringsonderneming ophoudt zijn dochteronderneming te zijn.

Artikel 22 – Door de herverzekeringsonderneming aan de bevoegde autoriteit te verstrekken informatie

Zodra zij daarvan kennis hebben, stellen de herverzekeringsondernemingen de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst in kennis van de verwervingen of afstotingen van deelnemingen in kapitaal waardoor stijging boven of daling onder een van de drempels als bedoeld in de artikelen 19 en 21 optreedt.

Tevens stellen zij de bevoegde autoriteiten ten minste eens per jaar in kennis van de identiteit van de aandeelhouders en vennoten die gekwalificeerde deelnemingen bezitten, alsmede van de omvang van de deelnemingen zoals deze met name blijken uit de gegevens die worden vastgelegd bij de jaarlijkse algemene vergadering van aandeelhouders of vennoten, of uit informatie die is ontvangen uit hoofde van de verplichtingen van ter beurze genoteerde vennootschappen.

*Artikel 23 – Gekwalificeerde deelneming:
Bevoegdheden van de bevoegde autoriteit*

De lidstaten bepalen dat, indien de door de in artikel 19 bedoelde personen uitgeoefende invloed een prudente en gezonde bedrijfsvoering van de herverzekeringsonderneming zou kunnen belemmeren, de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst de passende maatregelen treffen om aan deze toestand een einde te maken. Deze maatregelen kunnen met name omvatten bindende aanwijzingen, sancties tegen bestuurders en schorsing van de uitoefening van de stemrechten die verbonden zijn aan de aandelen welke door de betrokken aandeelhouders of vennoten worden gehouden.

Soortgelijke maatregelen zijn van toepassing op natuurlijke of rechtspersonen die de in artikel 19 bedoelde verplichting inzake voorafgaande kennisgeving niet naleven. Wanneer een deelneming wordt verworven ondanks het bezwaar van de bevoegde autoriteiten, bepalen de lidstaten, onverminderd andere te treffen sancties, dat de uitoefening van de betrokken stemrechten wordt geschorst of dat de uitgebrachte stemmen nietig zijn of nietig verklaard kunnen worden.

AFDELING 3 – BEROEPSGEHEIM EN UITWISSELING VAN INFORMATIE

Artikel 24 – Geheimhoudingsplicht

1. De lidstaten bepalen dat alle personen die werkzaam zijn of zijn geweest voor de bevoegde autoriteiten, alsmede accountants en deskundigen die in opdracht van de bevoegde autoriteiten handelen, aan het beroepsgeheim gebonden zijn.

Overeenkomstig deze geheimhoudingsplicht mogen de vertrouwelijke gegevens waarvan zij beroepshalve kennis krijgen, aan geen enkele persoon of autoriteit bekend worden gemaakt, behalve in een samengevatte of geaggregeerde vorm zodat individuele herverzekeringsondernemingen niet kunnen worden geïdentificeerd, zulks onverminderd de gevallen die onder het strafrecht vallen.

2. Indien een herverzekeringsonderneming failliet is verklaard of op grond van een rechterlijke beslissing in liquidatie verkeert, mogen evenwel vertrouwelijke gegevens die geen betrekking hebben op derden welke betrokken zijn bij pogingen om de onderneming te redden, in het kader van civiele of handelsrechtelijke procedures openbaar worden gemaakt.

Artikel 25 – Uitwisseling van informatie tussen bevoegde autoriteiten van de lidstaten

Artikel 24 belet niet dat tussen de bevoegde autoriteiten van de verschillende lidstaten uitwisseling van gegevens plaatsvindt als bedoeld in de richtlijnen die van toepassing zijn op herverzekeringsondernemingen. Deze gegevens vallen onder de in artikel 24 vastgestelde voorwaarden inzake het beroepsgeheim.

Artikel 26 – Samenwerkingsovereenkomsten met derde landen

De lidstaten mogen met de bevoegde autoriteiten van derde landen of met de autoriteiten of instanties van derde landen, zoals omschreven in artikel 28, leden 1 en 2, alleen dan samenwerkingsovereenkomsten voor de uitwisseling van informatie sluiten, indien met betrekking tot de meegedeelde informatie ten minste gelijkwaardige waarborgen inzake het beroepsgeheim gelden als de in deze afdeling bedoelde. De uitwisseling van informatie moet geschieden ten behoeve van het uitoefenen van de toezichthoudende taak van de genoemde autoriteiten of instanties.

Informatie die afkomstig is van een andere lidstaat mag alleen worden bekendgemaakt met de uitdrukkelijke instemming van de bevoegde autoriteiten die de informatie hebben meegedeeld en in voorkomend geval alleen worden gebruikt voor de doeleinden waarmee deze autoriteiten hebben ingestemd.

Artikel 27 – Het gebruik van vertrouwelijke informatie

De bevoegde autoriteiten die overeenkomstig de artikelen 24 en 25 vertrouwelijke gegevens ontvangen, mogen deze slechts bij de uitoefening van hun taken gebruiken:

- (a) om te onderzoeken of aan de voorwaarden voor de toegang tot het herverzekeringsbedrijf is voldaan en om de controle op de voorwaarden waaronder de werkzaamheden worden uitgeoefend te vergemakkelijken, in het bijzonder ten aanzien van het toezicht op de technische voorzieningen, de solvabiliteitsmarge, de administratieve en boekhoudkundige organisatie en de interne controle;
- (b) om sancties op te leggen;
- (c) in het kader van een administratief beroep tegen een besluit van de bevoegde autoriteiten, of

(d) in rechtzaken die aanhangig zijn gemaakt overeenkomstig artikel 53 dan wel ingevolge bijzondere bepalingen van deze en van andere richtlijnen die met betrekking tot verzekerings- en herverzekeringsondernemingen zijn vastgesteld.

Artikel 28 – Uitwisseling van informatie met andere autoriteiten

1. De artikelen 24 tot en met 27 staan niet in de weg aan de uitwisseling van informatie binnen eenzelfde lidstaat, wanneer er verscheidene bevoegde autoriteiten zijn, of tussen lidstaten onderling, tussen de bevoegde autoriteiten en:

- a) autoriteiten aan wie van overheidswege het toezicht op kredietinstellingen en andere financiële instellingen is opgedragen, alsmede autoriteiten die belast zijn met het toezicht op de financiële markten;
- b) instanties die betrokken zijn bij de liquidatie en het faillissement van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen en andere soortgelijke procedures, en
- c) met de wettelijke controle van de jaarrekening van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen en andere financiële instellingen belaste personen,

voor de uitoefening van hun toezichthoudende taak, en zij vormen evenmin een belemmering voor de verstrekking van de informatie die nodig is voor de vervulling van hun taak aan de instanties die belast zijn met gedwongen liquidaties of het beheer van een garantiefonds. De door deze autoriteiten, instanties en personen ontvangen informatie valt onder de in artikel 24 vastgestelde voorwaarden inzake het beroepsgeheim.

2. Onverminderd de artikelen 24 tot en met 27 kunnen de lidstaten toestaan dat uitwisseling van informatie plaatsvindt tussen de bevoegde autoriteiten en:

- a) de autoriteiten die belast zijn met het toezicht op de instanties die betrokken zijn bij de liquidatie en het faillissement van financiële ondernemingen en andere soortgelijke procedures, of
- b) de autoriteiten die belast zijn met het toezicht op de met de wettelijke controle van de jaarrekening van verzekerings- of herverzekeringsondernemingen, kredietinstellingen, beleggingsondernemingen en andere financiële instellingen belaste personen, of
- c) de van de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen onafhankelijke actuarissen die wettelijke controle op deze ondernemingen uitoefenen, en de instanties die verantwoordelijk zijn voor het toezicht op deze actuarissen.

De lidstaten die van de in de eerste alinea vervatte mogelijkheid gebruikmaken, eisen dat minimaal aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- a) de uitwisseling van informatie is bestemd voor de uitoefening van de in de eerste alinea bedoelde taken;
- b) de in dit verband ontvangen informatie valt onder het in artikel 24 bedoelde beroepsgeheim;

c) gegevens die afkomstig zijn van een andere lidstaat, mogen alleen worden bekendgemaakt met de uitdrukkelijke instemming van de bevoegde autoriteiten die de gegevens hebben meegedeeld en in voorkomend geval alleen worden gebruikt voor de doeleinden waarmee deze autoriteiten hebben ingestemd.

De lidstaten delen de Commissie en de overige lidstaten de identiteit mee van de autoriteiten, personen of instanties die op grond van dit lid informatie mogen ontvangen.

3. Onverminderd de artikelen 24 tot en met 27 kunnen de lidstaten, ter versterking van de stabiliteit van het financiële stelsel alsmede de integriteit ervan, toestaan dat uitwisseling van informatie plaatsvindt tussen de bevoegde autoriteiten en de autoriteiten en instanties die wettelijk belast zijn met de opsporing en het onderzoek van inbreuken op het vennootschapsrecht.

De lidstaten die van de in de eerste alinea vervatte mogelijkheid gebruikmaken, eisen dat minimaal aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

a) de informatie is bestemd voor de uitoefening van de in de eerste alinea bedoelde taken;

b) de in dit verband ontvangen informatie valt onder het in artikel 24 bedoelde beroepsgeheim;

c) gegevens die afkomstig zijn van een andere lidstaat, mogen alleen worden bekendgemaakt met de uitdrukkelijke instemming van de bevoegde autoriteiten die de gegevens hebben meegedeeld en in voorkomend geval alleen worden gebruikt voor de doeleinden waarmee deze autoriteiten hebben ingestemd.

Indien de in de eerste alinea bedoelde autoriteiten of instanties in een lidstaat bij de uitoefening van hun opsporings- of onderzoekstaken een beroep doen op personen die op grond van hun specifieke deskundigheid met een opdracht worden belast en die geen openbaar ambt bekleden, kan de in de eerste alinea bedoelde mogelijkheid tot uitwisseling van informatie tot deze personen worden verruimd op de in de tweede alinea genoemde voorwaarden.

Voor de toepassing van het derde streepje van de tweede alinea delen de in de eerste alinea bedoelde autoriteiten of instanties aan de bevoegde autoriteiten die de informatie hebben meegedeeld, de identiteit en de precieze opdracht mee van de personen aan wie deze informatie zal worden doorgegeven.

De lidstaten delen de Commissie en de overige lidstaten de identiteit mee van de autoriteiten of instanties die op grond van dit lid informatie mogen ontvangen.

Artikel 29 – Overdracht van informatie aan centrale banken en monetaire autoriteiten

Deze afdeling belet een bevoegde autoriteit niet aan de centrale banken en andere instanties met een soortgelijke taak in hun hoedanigheid van monetaire autoriteit, en in voorkomend geval, aan andere overheidsinstanties die verantwoordelijk zijn voor het toezicht op de betalingssystemen, voor de uitoefening van hun taak dienstige gegevens te doen toekomen. Evenmin belet zij deze autoriteit of instanties om aan de bevoegde autoriteiten de gegevens toe te zenden die deze nodig hebben ter uitvoering van artikel 27.

De in dit verband ontvangen informatie valt onder de in deze afdeling vastgestelde voorwaarden inzake het beroepsgeheim.

Artikel 30 – Bekendmaking van informatie aan overheidsdiensten die met financiële wetgeving zijn belast

Niettegenstaande de artikelen 24 en 27 mogen de lidstaten op grond van wettelijke bepalingen, de bekendmaking toestaan van bepaalde gegevens aan andere centrale overheidsdiensten die bevoegd zijn ter zake van de wetgeving inzake het toezicht op kredietinstellingen, financiële instellingen, beleggingsdiensten en verzekerings- of herverzekeringsondernemingen, alsmede aan de inspecteurs die in opdracht van deze overheidsdiensten optreden.

Deze gegevens mogen echter alleen worden verstrekt wanneer zulks terwille van het bedrijfseconomisch toezicht nodig is.

De lidstaten bepalen evenwel dat de informatie die op grond van artikel 25 en artikel 28, lid 1, is ontvangen, en die welke is verkregen naar aanleiding van de in artikel 11 bedoelde verificaties ter plaatse, in geen enkel geval op grond van dit lid mag worden bekendgemaakt, tenzij met uitdrukkelijke instemming van de bevoegde autoriteiten die de informatie hebben verstrekt of van de bevoegde autoriteiten van de lidstaat waar de verificatie ter plaatse is verricht.

AFDELING 4 – ACCOUNTANTSTAKEN

Artikel 31 – Accountantstaken

1. De lidstaten bepalen ten minste dat iedere persoon die is toegelaten overeenkomstig Richtlijn 84/253/EEG van de Raad³⁵, en die bij een herverzekeringsonderneming de taken verricht zoals bedoeld in artikel 51 van Richtlijn 78/660/EEG van de Raad³⁶, artikel 37 van Richtlijn 83/349/EEG van de Raad of artikel 31 van Richtlijn 85/611/EEG van de Raad³⁷, dan wel een andere wettelijke taak, verplicht is aan de bevoegde autoriteiten snel melding te doen van elk feit of besluit met betrekking tot deze onderneming, waarvan hij bij de uitvoering van die taken kennis heeft gekregen en dat van dien aard is:

- a) dat het een inbreuk ten gronde inhoudt op de wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen tot vaststelling van de voorwaarden voor vergunning of van specifieke voorschriften betreffende de uitoefening van de werkzaamheden van verzekerings- of herverzekeringsondernemingen, of
- b) dat het de bedrijfscontinuïteit van de herverzekeringsonderneming aantast, of
- c) dat het leidt tot weigering van de goedkeuring van de jaarrekening of tot het uiten van voorbehouden.

---

³⁵ PB L 126 van 12.5.1984, blz. 20

³⁶ PB L 222 van 14.8.1978, blz. 11

³⁷ PB L 375 van 31.12.1985, blz. 3

Dezelfde verplichting rust op deze persoon ten aanzien van alle feiten en besluiten waarvan hij/zij kennis zou hebben gekregen bij de uitvoering van taken als beschreven in de eerste alinea, bij een onderneming die uit een zeggenschapsband voortvloeiende nauwe banden heeft met de herverzekeringsonderneming waar deze persoon de bovengenoemde taken uitvoert.

2. Melding van elk in lid 1 bedoeld relevant feit of besluit aan de bevoegde autoriteiten door de personen die overeenkomstig Richtlijn 84/253/EEG zijn toegelaten, vormt geen inbreuk op ongeacht welke op grond van een contract of van een wettelijke of bestuursrechtelijke bepaling opgelegde beperking inzake de bekendmaking van informatie, en leidt voor de betrokken personen tot geen enkele vorm van aansprakelijkheid.

Hoofdstuk 2 – Regels betreffende technische voorzieningen

Artikel 32 – Vorming van technische voorzieningen

1. De lidstaat van herkomst verplicht elke herverzekeringsonderneming toereikende technische voorzieningen te vormen met betrekking tot het geheel van haar werkzaamheden.

De omvang van deze voorzieningen wordt bepaald aan de hand van de regels van Richtlijn 91/674/EEG. In voorkomend geval kan de lidstaat van herkomst meer specifieke voorschriften vaststellen overeenkomstig artikel 20 van Richtlijn 2002/83/EG.

2. De lidstaten mogen geen regeling met brutoreserves handhaven of invoeren waarbij activa als zekerheden moeten worden verstrekt ter dekking van niet-verdiende premies en van voorzieningen voor te betalen schaden indien de herverzekeraar een herverzekeringsonderneming is waaraan overeenkomstig de onderhavige richtlijn een vergunning is verleend of een verzekeringsonderneming waaraan overeenkomstig de Richtlijnen 73/239/EEG of 2002/83/EG een vergunning is verleend.

3) Indien de lidstaat van herkomst toestaat dat technische voorzieningen worden gedekt door vorderingen op herverzekeringsondernemingen waaraan geen vergunning is verleend overeenkomstig de onderhavige richtlijn of op verzekeringsondernemingen waaraan geen vergunning is verleend overeenkomstig de Richtlijnen 73/239/EEG of 2002/83/EG, stelt hij het toegestane percentage daarvan vast.

Artikel 33 – Egalisatievoorzieningen

1. De lidstaat van herkomst verplicht herverzekeringsondernemingen die de onder A, punt 14 van de bijlage van Richtlijn 73/239/EEG vermelde risico's herverzekeren of retrocederen, een egalisatievoorziening te vormen ter dekking van eventuele technische verliezen en boven het gemiddelde liggende schadequoten die tijdens een boekjaar in deze branche optreden.

2. De egalisatievoorziening voor kredietherverzekering moet volgens de door de lidstaat van herkomst vastgestelde voorschriften worden berekend, overeenkomstig een van de vier methodes van punt D van de bijlage van Richtlijn 73/239/EEG, die gelijkwaardig worden geacht.

3. De lidstaat van herkomst kan herverzekeringsondernemingen waarvan de premies of bijdragen voor de herverzekering van kredietverzekering minder dan 4% van het totale bedrag

aan premies of bijdragen en minder dan 2 500 000 EUR belopen, vrijstellen van de verplichting tot vorming van een egalisatievoorziening voor deze branche.

4. De lidstaat van herkomst kan herverzekeringsondernemingen verplichten egalisatievoorzieningen te vormen voor andere branches dan kredietherverzekering. De egalisatievoorzieningen worden berekend overeenkomstig de door de lidstaat van herkomst vastgestelde voorschriften.

Artikel 34 – Tegenover technische voorzieningen staande activa

Met betrekking tot de tegenover de technische voorzieningen staande activa moet rekening worden gehouden met de aard van de door de herverzekeringsonderneming verrichte werkzaamheden en met name met de aard, het bedrag en de duur van de verwachte betalingen in verband met schaden, ten einde de toereikendheid, de liquiditeit, de veiligheid, de kwaliteit, het rendement en de matching van de beleggingen van de herverzekeringsonderneming te waarborgen; de herverzekeringsonderneming draagt zorg voor de diversificatie en toereikende spreiding van deze beleggingen zodat zij adequaat kan reageren op veranderende economische omstandigheden, met name ontwikkelingen op de financiële en vastgoedmarkten of rampen met verstreckende gevolgen.

Hoofdstuk 3 – Regels betreffende de solvabiliteitsmarge en het garantiefonds

AFDELING 1 – BESCHIKBARE SOLVABILITEITSMARGE

Artikel 35 – Algemene regel

Iedere lidstaat verplicht elke herverzekeringsonderneming waarvan het hoofdkantoor op zijn grondgebied is gevestigd, te allen tijde te beschikken over een voldoende beschikbare solvabiliteitsmarge met betrekking tot het geheel van haar werkzaamheden, die ten minste gelijk is aan hetgeen in deze richtlijn als vereiste is gesteld.

Artikel 36 – In aanmerking komende bestanddelen

1. De beschikbare solvabiliteitsmarge bestaat uit het vermogen van de herverzekeringsonderneming dat niet dient ter dekking van enige voorzienbare verplichting, na aftrek van de onlichamelijke bestanddelen, met inbegrip van:

(a) het gestorte maatschappelijk kapitaal of, wat onderlinge herverzekeringsondernemingen betreft, het gestorte gedeelte van het waarborgkapitaal plus de ledenrekeningen die aan de volgende criteria voldoen:

(i) de statuten bepalen dat er langs deze rekeningen alleen betalingen aan leden mogen worden verricht indien zulks geen daling van de beschikbare solvabiliteitsmarge tot onder het vereiste niveau veroorzaakt of, na ontbinding van de onderneming, indien alle andere schulden zijn voldaan;

(ii) de statuten bepalen dat de bevoegde autoriteiten ten minste een maand van tevoren in kennis moeten worden gesteld van in punt i) bedoelde betalingen voor

andere doeleinden dan de individuele opzegging van het lidmaatschap en dat zij gedurende deze termijn de voorgenomen betaling kunnen verbieden;

(iii) de relevante bepalingen in de statuten kunnen pas worden gewijzigd wanneer de bevoegde autoriteiten, onverminderd de onder i) en ii) genoemde criteria, hebben verklaard geen bezwaar tegen deze wijziging te hebben;

(b) de (wettelijke of vrije) reserves die niet tegenover verplichtingen staan;

(c) de overgebrachte winst of het overgebrachte verlies, na aftrek van de uit te keren dividenden.

2. De beschikbare solvabiliteitsmarge wordt verminderd met het bedrag van de eigen aandelen die rechtstreeks door de herverzekeringsonderneming worden gehouden.

Voor de herverzekeringsondernemingen die overeenkomstig artikel 60, lid 1, onder g), van Richtlijn 91/674/EEG tot discontering of vermindering van hun technische voorzieningen voor te betalen schaden overgaan, wordt de beschikbare solvabiliteitsmarge verminderd met het verschil tussen de niet-gedisconteerde technische voorzieningen of de technische voorzieningen vóór vermindering zoals deze in de toelichting zijn vermeld, en de gediscoteerde of verminderde technische voorzieningen. Deze correctie wordt toegepast op alle onder A van de bijlage bij Richtlijn 73/239/EEG vermelde risico's, met uitzondering van de onder punten 1 en 2 van die bijlage bedoelde risico's. Voor andere risico's dan de onder de punten 1 en 2 van die bijlage vermelde hoeft geen correctie te worden toegepast met betrekking tot de discontering van de in de technische voorzieningen opgenomen renten.

Naast de in de eerste en twee alinea bedoelde verminderingen wordt de beschikbare solvabiliteitsmarge verminderd met:

(a) deelnemingen van de herverzekeringsonderneming in de volgende entiteiten:

i) verzekeringsondernemingen in de zin van artikel 6 van Richtlijn 73/239/EEG, artikel 4 van Richtlijn 2002/83/EG, of artikel 1, onder b), van Richtlijn 98/78/EG;

ii) herverzekeringsondernemingen in de zin van artikel 3, van deze richtlijn of herverzekeringsondernemingen van een derde land in de zin van artikel 1, onder e), van Richtlijn 98/78/EG;

iii) verzekeringsholdings in de zin van artikel 1, onder i), van Richtlijn 98/78/EG,

iv) kredietinstellingen en financiële instellingen in de zin van artikel 1, punten 1 en 5, van Richtlijn 2000/12/EG,

v) beleggingsondernemingen en financiële instellingen in de zin van artikel 1, punt 2, van Richtlijn 93/22/EEG van de Raad³⁸ en van artikel 2, punten 4 en 7 van Richtlijn 93/6/EEG van de Raad³⁹;

---

³⁸ PB L 141 van 11.6.1993, blz. 27.

³⁹ PB L 35 van 11.6.1993, blz. 1.

(b) elk van de volgende bestanddelen die de herverzekeringsonderneming houdt met betrekking tot de onder (a) omschreven entiteiten waarin zij een deelneming heeft:

- i) de in lid 4 bedoelde instrumenten,
- ii) de in artikel 27, lid 3 van Richtlijn 2002/83/EG bedoelde instrumenten;
- iii) achtergestelde schuldvorderingen en instrumenten als bedoeld in artikel 35 en artikel 36, lid 3, van Richtlijn 2000/12/EG.

Indien aandelen in een andere kredietinstelling, beleggingsonderneming, financiële instelling, verzekeringsonderneming, herverzekeringsonderneming of verzekeringsholding tijdelijk worden gehouden met het oog op een financiële bijstandsoperatie, bedoeld om die entiteit te saneren en te redden, kan de bevoegde autoriteit ontheffing verlenen van de bepalingen inzake aftrek als bedoeld in de vierde alinea, onder (a) en (b).

Als alternatief voor de aftrek van de in de vierde alinea, onder (a) en (b), bedoelde bestanddelen die de herverzekeringsonderneming in kredietinstellingen, beleggingsondernemingen en financiële instellingen houdt, mogen de lidstaten hun herverzekeringsondernemingen toestaan mutatis mutandis de methoden 1, 2 of 3 van bijlage I bij Richtlijn 2002/87/EG toe te passen. Methode 1 ("consolidatie van jaarrekeningen") wordt alleen toegepast indien de bevoegde autoriteit overtuigd is van het niveau van geïntegreerd beheer en interne controle van de entiteiten die onder de consolidatie zouden vallen. De gekozen methode wordt in de loop van de tijd consequent toegepast.

Voor de berekening van de solvabiliteitsmarge als voorgeschreven bij deze richtlijn, kunnen de lidstaten bepalen dat herverzekeringsondernemingen die onderworpen zijn aan het aanvullende toezicht overeenkomstig Richtlijn 98/78/EG dan wel aan het aanvullende toezicht overeenkomstig Richtlijn 2002/87/EG, de in de vierde alinea onder (a) en (b), bedoelde bestanddelen die worden gehouden in kredietinstellingen, financiële instellingen, verzekeringsondernemingen, herverzekeringsondernemingen of verzekeringsholdings die onder het aanvullende toezicht vallen, niet hoeven af te trekken.

Voor de aftrek van deelnemingen als bedoeld in dit lid wordt onder deelneming verstaan een deelneming in de zin van artikel 1, onder (f), van Richtlijn 98/78/EG.

3. De beschikbare solvabiliteitsmarge kan ook bestaan uit:

(a) het gecumuleerd preferent aandelenkapitaal en de achtergestelde leningen tot een maximum van 50 % van de beschikbare of de vereiste solvabiliteitsmarge - naargelang welk bedrag het laagst is -, waarvan niet meer dan 25 % in de vorm van achtergestelde leningen met vaste looptijd, of het gecumuleerd preferent aandelenkapitaal met vaste termijn, mits bindende overeenkomsten gelden op grond waarvan, in geval van faillissement of liquidatie van de herverzekeringsonderneming, de achtergestelde leningen of preferente aandelen achtergesteld worden bij de vorderingen van alle andere crediteuren en pas worden terugbetaald nadat alle andere op dat tijdstip uitstaande schulden zijn voldaan.

Achtergestelde leningen moeten tevens aan de volgende voorwaarden voldoen:

- (i) alleen de daadwerkelijk gestorte bedragen worden in aanmerking genomen;

(ii) voor leningen met een vaste looptijd dient de oorspronkelijke looptijd ten minste vijf jaar te bedragen. Uiterlijk een jaar voor de vervaldag legt de herverzekeringsonderneming de bevoegde autoriteiten een plan ter goedkeuring voor waarin wordt uiteengezet op welke wijze de beschikbare solvabiliteitsmarge zal worden gehandhaafd of op het vereiste niveau gebracht op de vervaldag, tenzij de mate waarin de lening als bestanddeel van de beschikbare solvabiliteitsmarge in aanmerking mag worden genomen, gedurende minimaal de laatste vijf jaren voor de vervaldag geleidelijk wordt verlaagd. De bevoegde autoriteiten kunnen toestemming verlenen voor vervroegde terugbetaling van dergelijke leningen, mits het initiatief hiertoe uitgaat van de emitterende herverzekeringsonderneming en haar beschikbare solvabiliteitsmarge niet onder het vereiste niveau daalt;

(iii) leningen waarvan de looptijd niet bepaald is, kunnen slechts worden terugbetaald met een opzeggingstermijn van vijf jaar, tenzij de leningen niet langer als bestanddelen van de beschikbare solvabiliteitsmarge worden aangemerkt of uitdrukkelijk de voorafgaande toestemming van de bevoegde autoriteiten vereist is voor vervroegde terugbetaling. In dit laatste geval dient de herverzekeringsonderneming de bevoegde autoriteiten ten minste zes maanden van tevoren in kennis te stellen van de voorgenomen terugbetaling, onder vermelding van de beschikbare en de vereiste solvabiliteitsmarge zowel vóór als na deze terugbetaling. De bevoegde autoriteiten verlenen alleen toestemming voor de terugbetaling indien de beschikbare solvabiliteitsmarge van de herverzekeringsonderneming niet onder het vereiste niveau dreigt te dalen;

(iv) de leningsovereenkomst bevat geen bepalingen op grond waarvan de lening in bepaalde omstandigheden, andere dan de liquidatie van de herverzekeringsonderneming, voor de overeengekomen datum moet worden terugbetaald;

(v) de leningsovereenkomst kan alleen worden gewijzigd nadat de bevoegde autoriteiten verklaard hebben geen bezwaar te hebben tegen de wijziging;

(b) effecten met onbepaalde looptijd en andere instrumenten, met inbegrip van andere gecumuleerde preferente aandelen dan de onder a) bedoelde, ten belope van maximaal 50 % van de beschikbare of de vereiste solvabiliteitsmarge - naargelang welk bedrag het laagst is - voor het totaal van deze effecten en van de onder a) vermelde achtergestelde leningen, mits deze aan de volgende voorwaarden voldoen:

(i) zij kunnen niet worden terugbetaald op initiatief van de houder of zonder voorafgaande toestemming van de bevoegde autoriteit;

(ii) de emissie-overeenkomst moet de herverzekeringsonderneming de mogelijkheid bieden de betaling van de rente over de lening uit te stellen;

(iii) de vorderingen van de kredietverlener op de herverzekeringsonderneming moeten volledig worden achtergesteld bij de vorderingen van alle niet-achtergestelde crediteuren;

(iv) in de documenten met betrekking tot de effectenemissie moet worden bepaald dat de verliezen gecompenseerd kunnen worden door de schuld en de niet-betaalde rente, terwijl de herverzekeringsonderneming haar activiteiten kan voortzetten;

(v) alleen de daadwerkelijk gestorte bedragen worden in aanmerking genomen.

4. Op een met bewijzen gestaafd verzoek van de onderneming aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst en met instemming van deze bevoegde autoriteit kan de beschikbare solvabiliteitsmarge ook bestaan uit:

(a) de helft van het niet gestorte gedeelte van het maatschappelijk kapitaal of van het waarborgkapitaal, zodra het gestorte gedeelte 25% van dit kapitaal bedraagt, tot een maximum van 50% van de beschikbare of de vereiste solvabiliteitsmarge, naargelang welk bedrag het laagst is;

(b) de suppletiebijdragen welke in de schadeverzekeringsbranche werkzame onderlinge waarborgmaatschappijen c.q. onderlinge schadeverzekeringsmaatschappijen met variabele premies van hun leden kunnen eisen uit hoofde van het boekjaar, tot een bedrag gelijk aan de helft van het verschil tussen de maximumbijdrage en de werkelijk ingevorderde bijdragen; deze mogelijke suppletiebijdragen mogen evenwel niet meer dan 50% van de beschikbare of de vereiste solvabiliteitsmarge bedragen, waarbij het laagste bedrag in aanmerking wordt genomen. De bevoegde nationale autoriteiten stellen richtsnoeren vast waarin wordt bepaald onder welke voorwaarden suppletiebijdragen kunnen worden aanvaard;

(c) de latente nettomeerwaarden die voortvloeien uit de waardering van de activa, voor zover deze nettoreserves geen uitzonderlijk karakter hebben.

5. Bovendien kan de beschikbare solvabiliteitsmarge voor levensherverzekeringsactiviteiten op een met bewijzen gestaafd verzoek van de onderneming aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst en met de instemming van deze bevoegde autoriteit ook bestaan uit:

(a) tot 31 december 2009, een bedrag dat gelijk is aan 50% van de toekomstige winsten van de onderneming, maar dat niet hoger is dan 25% van de beschikbare of de vereiste solvabiliteitsmarge, naargelang welk bedrag het laagst is; het bedrag van de toekomstige winsten wordt verkregen door de geschatte jaarwinst te vermenigvuldigen met een factor die de gemiddelde resterende looptijd van de overeenkomsten vertegenwoordigt; deze factor mag ten hoogste zes bedragen; de geschatte jaarwinst mag niet hoger zijn dan het rekenkundig gemiddelde van de winsten die de laatste vijf boekjaren zijn gemaakt op de in artikel 2, punt 1, van Richtlijn 2002/83/EG vermelde werkzaamheden.

De bevoegde autoriteiten mogen alleen toestaan dat dit bedrag in de beschikbare solvabiliteitsmarge wordt meegeteld indien:

(i) hun een actuariel verslag is overgelegd waaruit blijkt dat deze winsten in de toekomst naar alle waarschijnlijkheid ook daadwerkelijk zullen worden gerealiseerd;

(ii) en niet reeds voor een deel rekening is gehouden met de toekomstige winsten die voortvloeien uit de in lid 5, onder c), bedoelde latente netto meerwaarden;

(b) in geval van niet-zillmeren of in geval van zillmeren waarbij de in de premie begrepen afsluitkosten niet worden bereikt, het verschil tussen de niet-gezillmerde of gedeeltelijk gezillmerde wiskundige voorziening en een gezillmerde wiskundige voorziening waarbij het percentage van het zillmeren gelijk is aan de in de premie begrepen afsluitkosten; dit bedrag mag voor alle overeenkomsten waarbij zillmeren mogelijk is, echter niet groter zijn dan 3,5%

van de som van de verschillen tussen het kapitaal van de branche "levensverzekering" en de wiskundige voorzieningen; dit verschil wordt eventueel verminderd met het bedrag van de niet afgeschreven afsluitkosten die als een debetpost worden opgenomen.

6. De wijzigingen die in de leden 1 tot en met 5 moeten worden aangebracht om rekening te houden met ontwikkelingen die een technische aanpassing van de voor opnemings in de beschikbare solvabiliteitsmarge in aanmerking komende bestanddelen vergen, worden vastgesteld volgens de in artikel 55, lid 2, van de onderhavige richtlijn neergelegde procedure.

AFDELING 2- VEREISTE SOLVABILITEITSMARGE

Artikel 37 – Vereiste solvabiliteitsmarge voor schadeherverzekeringsactiviteiten

1. De vereiste solvabiliteitsmarge wordt bepaald ten opzichte van het jaarlijks totaal van premies of bijdragen, dan wel ten opzichte van de gemiddelde betaalde schaden ten laste van de laatste drie boekjaren.

Wanneer herverzekeringsondernemingen evenwel in hoofdzaak slechts een of meer van de risico's van krediet, storm, hagel of vorst dekken, wordt voor de referentieperiode voor de gemiddelde betaalde schaden rekening gehouden met de laatste zeven boekjaren.

2. Onverminderd artikel 40 moet het bedrag van de vereiste solvabiliteitsmarge gelijk zijn aan de hoogste uitkomst van de in de leden 3 en 4 omschreven berekeningen.

3. Voor de berekening ten opzichte van de premies of bijdragen wordt uitgegaan van hetzij het bedrag van de geboekte brutopremies of -bijdragen, zoals hieronder berekend, hetzij het bedrag van de verdiende brutopremies of -bijdragen, naargelang welk van beide bedragen het hoogst is.

De premies of bijdragen die verband houden met de onder A, punten 11, 12 en 13 van de bijlage bij Richtlijn 73/239/EEG vermelde branches, worden met 50% verhoogd.

De premies of bijdragen die verband houden met andere branches dan die welke onder A, punten 11, 12 en 13 van de bijlage bij Richtlijn 73/239/EEG worden vermeld, kunnen met ten hoogste 50% worden verhoogd voor bijzondere herverzekeringsactiviteiten of categorieën overeenkomsten, ten einde rekening te houden met de bijzondere kenmerken van deze activiteiten of overeenkomsten, overeenkomstig de in artikel 55, lid 2, van de onderhavige richtlijn bedoelde procedure. De premies of bijdragen die in het kader van het herverzekeringsbedrijf gedurende het laatste boekjaar zijn opgelegd, met inbegrip van bijkomende kosten, worden samengeteld.

Daarvan worden afgetrokken het totaalbedrag van de gedurende het laatste boekjaar geannuleerde premies of bijdragen, alsmede het totaalbedrag van de belastingen en rechten op de samengetelde premies of bijdragen.

Nadat het aldus verkregen bedrag in twee gedeelten is gesplitst, namelijk een eerste gedeelte ten belope van maximaal 50 miljoen EUR en een tweede gedeelte dat het restant omvat, worden deze gedeelten respectievelijk vermenigvuldigd met 18% en 16% en vervolgens opgeteld.

De aldus verkregen uitkomst wordt vermenigvuldigd met het getal dat de voor de som van de laatste drie boekjaren bestaande verhouding aangeeft tussen het bedrag van de schaden die na aftrek van de uit hoofde van retrocessie invorderbare bedragen ten laste van de herverzekeringsonderneming blijven, en het bedrag van de brutoschaden; dit verhoudingsgetal mag in geen geval lager zijn dan 50%.

Met de instemming van de bevoegde autoriteiten mogen statistische methoden worden toegepast om de premies of de bijdragen toe te wijzen.

4. Voor de berekening ten opzichte van de schaden wordt uitgegaan van de met de onder A, punten 11, 12 en 13, van de bijlage bij Richtlijn 73/239/EEG vermelde branches verband houdende schaden, voorzieningen en verhaalde bedragen, vermeerderd met 50%.

Schaden, voorzieningen en verhaalde bedragen die verband houden met andere branches dan die welke onder A, punten 11, 12 en 13 van de bijlage bij Richtlijn 73/239/EEG worden vermeld, kunnen met ten hoogste 50% worden verhoogd voor bijzondere herverzekeringsactiviteiten of categorieën overeenkomsten, ten einde rekening te houden met bijzondere kenmerken van deze activiteiten of overeenkomsten, overeenkomstig de in artikel 55, lid 2, van de onderhavige richtlijn bedoelde procedure.

Eerst worden de bedragen van de schaden die gedurende de in lid 1 bedoelde perioden zijn betaald, bij elkaar opgeteld, zonder aftrek van de ten laste van de cessionarissen en retrocessionarissen komende schaden.

Daaraan wordt toegevoegd het bedrag van de voorzieningen voor te betalen schaden die aan het einde van het laatste boekjaar zijn gevormd.

Daarvan worden de gedurende de in lid 1 bedoelde perioden voor het uitoefenen van verhaalsrecht ontvangen bedragen afgetrokken.

Van deze uitkomst wordt eveneens afgetrokken het bedrag van de voorzieningen voor te betalen schaden die aan het begin van het tweede boekjaar voorafgaande aan het laatste afgesloten boekjaar, zijn gevormd. Indien de overeenkomstig lid 1 in aanmerking genomen referentieperiode gelijk is aan zeven jaar, wordt het bedrag van de voorzieningen voor te betalen schaden die aan het begin van het zesde boekjaar voorafgaande aan het laatste afgesloten boekjaar zijn gevormd, afgetrokken.

Een derde of een zevende van het aldus verkregen bedrag, al naargelang van de overeenkomstig lid 1 in aanmerking genomen referentieperiode, wordt in twee gedeelten gesplitst, namelijk een eerste gedeelte ten belope van 35 miljoen EUR en een tweede gedeelte dat het restant omvat; van deze gedeelten wordt respectievelijk 26% en 23% genomen en vervolgens opgeteld.

De aldus verkregen uitkomst wordt vermenigvuldigd met het getal dat de voor de som van de laatste drie boekjaren bestaande verhouding aangeeft tussen het bedrag van de schaden die na aftrek van de uit hoofde van retrocessie invorderbare bedragen ten laste van de onderneming blijven, en het bedrag van de brutoschaden; dit verhoudingsgetal mag in geen geval lager zijn dan 50%.

Met de instemming van de bevoegde autoriteiten mogen statistische methoden worden toegepast om de schaden, voorzieningen en teruggekregen bedragen toe te wijzen.

5. Indien de vereiste solvabiliteitsmarge zoals berekend overeenkomstig leden 2, 3 en 4 lager is dan de vereiste solvabiliteitsmarge van het voorgaande jaar, moet de vereiste solvabiliteitsmarge ten minste gelijk zijn aan de vereiste solvabiliteitsmarge van het voorgaande jaar, vermenigvuldigd met het verhoudingsgetal van het bedrag van de technische voorzieningen voor te betalen schaden aan het einde van het laatste boekjaar en het bedrag van de technische voorzieningen voor te betalen schaden aan het begin van het laatste boekjaar. Bij deze berekeningen worden de technische voorzieningen berekend verminderd met de retrocessie, maar het quotiënt mag in geen geval meer dan 1 bedragen.

6. De percentages die moeten worden berekend van de in lid 3, zesde alinea, en lid 4, zesde alinea, bedoelde gedeelten, worden tot een derde verminderd voor de herverzekering van ziekteverzekering die op analoge wijze als de levensverzekering wordt beheerd, indien

- (a) de geheven premies volgens de verzekeringswiskundige methoden worden berekend aan de hand van ziekteafels;
- (b) een ouderdomsvoorziening wordt gevormd;
- (c) een aanvullende premie wordt geheven om een passende veiligheidsmarge te vormen;
- (d) de verzekeringsonderneming de overeenkomst uiterlijk voor het einde van het derde verzekeringsjaar kan opzeggen;
- (e) in de overeenkomst de mogelijkheid is vastgesteld om ook voor lopende overeenkomsten de premies te verhogen of de uitkeringen te verminderen.

Artikel 38 – Vereiste solvabiliteitsmarge voor levensherverzekeringsactiviteiten

1. Onverminderd artikel 40, wordt de vereiste solvabiliteitsmarge voor levensherverzekeringsactiviteiten bepaald als aangegeven in de leden 2 tot en met 7, naargelang van de uitgeoefende herverzekeringsbranches.

2. Voor de herverzekeringen bedoeld in artikel 2, punt 1, onder a) en b) van Richtlijn 2002/83/EG, de verzekeringen die verbonden zijn met beleggingsfondsen uitgezonderd, en voor de verrichtingen bedoeld in artikel 2, punt 3, is de vereiste solvabiliteitsmarge gelijk aan de som van de uitkomsten van de volgende twee berekeningen:

(a) eerste berekening:

4% van de wiskundige voorzieningen met betrekking tot de geaccepteerde herverzekeringen zonder aftrek van retrocessies wordt vermenigvuldigd met het getal dat de voor het laatste boekjaar bestaande verhouding aangeeft tussen de wiskundige voorzieningen onder aftrek van retrocessies en het brutobedrag van de wiskundige voorzieningen; dit verhoudingsgetal mag in geen geval lager zijn dan 85%;

(b) tweede berekening:

voor overeenkomsten waarbij het risicokapitaal niet negatief is, wordt 0,3% van dit kapitaal dat ten laste komt van de herverzekeringsondernemingen, vermenigvuldigd met het getal dat de voor het laatste boekjaar bestaande verhouding aangeeft tussen het risicokapitaal dat ten

laste van de onderneming blijft, na retrocessies, en het risicokapitaal zonder aftrek van retrocessies; dit verhoudingsgetal mag in geen geval lager zijn dan 50%.

Voor tijdelijke herverzekering bij overlijden, met een looptijd van ten hoogste 3 jaar, bedraagt deze component 0,1%; voor herverzekeringen met een looptijd van meer dan drie, doch niet meer dan vijf jaar, bedraagt deze component 0,15%.

3. Voor de herverzekering van aanvullende verzekeringen bedoeld in artikel 2, punt 1, onder c), van Richtlijn 2002/83/EG is de vereiste solvabiliteitsmarge gelijk aan de vereiste solvabiliteitsmarge voor herverzekeringsondernemingen zoals vastgesteld bij artikel 37 van de onderhavige richtlijn.

4. Voor de herverzekering van niet-opzegbare ziekteverzekering van lange duur bedoeld in artikel 2, punt 1, onder d), van Richtlijn 2002/83/EG, is de vereiste solvabiliteitsmarge gelijk aan:

(a) 4% van de wiskundige voorzieningen, berekend overeenkomstig lid 2, onder a), van dit artikel, plus

(b) de vereiste solvabiliteitsmarge voor herverzekeringsondernemingen zoals vastgesteld bij artikel 37 van de onderhavige richtlijn. De in artikel 37, lid 6, onder b), van die richtlijn gestelde voorwaarde dat een ouderdomsvoorziening wordt gevormd, kan echter worden vervangen door de bepaling dat de activiteit in het kader van een groep wordt uitgeoefend.

5. Voor de herverzekering van kapitalisatieverrichtingen bedoeld in artikel 2, punt 2, onder b), van Richtlijn 2002/83/EG, is de vereiste solvabiliteitsmarge gelijk aan 4% van de wiskundige voorzieningen, berekend overeenkomstig lid 2, onder a), van dit artikel.

6. Voor de herverzekering van tontineverrichtingen bedoeld in artikel 2, punt 2, onder a), van Richtlijn 2002/83/EG, is de vereiste solvabiliteitsmarge gelijk aan 1% van het vermogen van de deelgenootschappen.

7. Voor de herverzekeringsondernemingen van de in artikel 2, punt 1, onder a) en b), van Richtlijn 2002/83/EG, bedoelde verzekeringen die verbonden zijn met beleggingsfondsen en voor de verrichtingen als bedoeld in artikel 2, punt 2, onder c), d) en e) van Richtlijn 2002/83/EG, is de vereiste solvabiliteitsmarge gelijk aan de som van:

(a) voor zover de herverzekeringsonderneming een beleggingsrisico draagt, 4% van de technische voorzieningen, berekend overeenkomstig lid 2, onder a), van dit artikel;

(b) voor zover de herverzekeringsonderneming geen beleggingsrisico draagt maar het bedrag ter dekking van de beheerslasten vast is voor een periode van meer dan vijf jaar, 1% van de technische voorzieningen, berekend overeenkomstig lid 2, onder a), van dit artikel;

(c) voor zover de herverzekeringsonderneming geen beleggingsrisico draagt en het bedrag ter dekking van de beheerslasten vast is voor een periode van vijf jaar of minder, een bedrag dat gelijk is aan 25% van de nettobeheerskosten in verband met dergelijke verrichtingen in het voorgaande boekjaar;

(d) voor zover herverzekeringsonderneming een overlijdensrisico dekt, 0,3% van het risicokapitaal, berekend overeenkomstig lid 2, onder b), van dit artikel.

Artikel 39 – Vereiste solvabiliteitsmarge voor herverzekeringsondernemingen die zowel op het gebied van schadeherverzekering als op dat van levensherverzekering werkzaam zijn

1. De lidstaat van herkomst verplicht elke herverzekeringsonderneming die zowel op het gebied van schadeherverzekering als op dat van levensherverzekering werkzaam is, om over een toereikende beschikbare solvabiliteitsmarge te beschikken ter dekking van de totale som van de vereiste solvabiliteitsmarges met betrekking tot haar werkzaamheden op het gebied van schadeherverzekering alsook op dat van levensherverzekering, welke respectievelijk overeenkomstig de artikelen 37 en 38 van de onderhavige richtlijn wordt vastgesteld.
2. Indien de beschikbare solvabiliteitsmarge het in lid 1 vereiste niveau niet bereikt, leggen de bevoegde autoriteiten de in de artikelen 42 en 43 van de onderhavige richtlijn vastgestelde maatregelen ten uitvoer.

AFDELING 3 – GARANTIEFONDS

Artikel 40 – Bedrag van het garantiefonds

1. Het garantiefonds bestaat uit een derde deel van de in de artikelen 37, 38 en 39 bedoelde vereiste solvabiliteitsmarge. Het wordt gevormd door de in artikel 36, leden 1, 2 en 3 en - met goedkeuring van de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst – de in artikel 4, onder c), vermelde bestanddelen.
2. Het garantiefonds mag niet minder bedragen dan minimaal 3 miljoen EUR.

Iedere lidstaat kan bepalen dat het minimumgarantiefonds voor herverzekeringscaptives niet minder mag bedragen dan 1 miljoen EUR.

Artikel 41 – Aanpassing van het bedrag van het garantiefonds

1. De in euro luidende bedragen genoemd in artikel 40, lid 2, worden jaarlijks en voor de eerste maal op [*de in artikel 61, lid 1, vermelde datum van inwerkingtreding*] aangepast aan de veranderingen in het door Eurostat bekendgemaakte Europese indexcijfer van de consumentenprijzen dat alle lidstaten bestrijkt.

De bedragen worden automatisch aangepast door het basisbedrag in euro te verhogen met de procentuele wijziging van het indexcijfer gedurende de periode tussen de inwerkingtreding van deze richtlijn en de actualiseringsdatum, en afgerond op een veelvoud van 100 000 EUR.

Indien deze wijziging sinds de laatste aanpassing minder dan 5% bedraagt, blijft de actualisering achterwege.

2. De Commissie stelt het Europees Parlement en de Raad jaarlijks in kennis van de actualisering, alsmede van de aangepaste bedragen, zoals vermeld in lid 1.

Hoofdstuk 4 –In moeilijkheden of in een onregelmatige situatie verkerende herverzekeringsondernemingen en intrekking van de vergunning

Artikel 42 – Herverzekeringsondernemingen in moeilijkheden

1. Indien een herverzekeringsonderneming zich niet voegt naar de bepalingen van artikel 32, kunnen de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst van de onderneming haar de vrije beschikking over haar activa verbieden, na de bevoegde autoriteiten van de lidstaten van de verbintenis van hun voornemen op de hoogte te hebben gesteld.

2. Met het oog op het herstel van de financiële situatie van een herverzekeringsonderneming waarvan de solvabiliteitsmarge niet meer het in de artikelen 37, 38 en 39 voorgeschreven minimum bereikt, eisen de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst een saneringsplan dat aan hun goedkeuring moet worden onderworpen.

In uitzonderlijke omstandigheden kunnen de bevoegde autoriteiten, indien zij van oordeel zijn dat de financiële positie van de herverzekeringsonderneming nog verder zal verslechteren, eveneens de vrije beschikking over de activa van de herverzekeringsonderneming beperken of verbieden. Zij stellen in dat geval de autoriteiten van de lidstaten op het grondgebied waarvan de herverzekeringsonderneming haar werkzaamheden uitoefent, in kennis van alle genomen maatregelen; deze autoriteiten treffen op hun verzoek dezelfde maatregelen.

3. Indien de solvabiliteitsmarge niet meer het in artikel 40 omschreven garantiefonds bereikt, eisen de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst van de herverzekeringsonderneming een plan inzake financiering op korte termijn dat aan hun goedkeuring moet worden onderworpen.

Voorts kunnen zij de vrije beschikking over de activa van de herverzekeringsonderneming beperken of verbieden. Zij stellen de autoriteiten van alle andere lidstaten hiervan op de hoogte; deze autoriteiten treffen op hun verzoek dezelfde maatregelen.

4. Wanneer de lidstaat van herkomst van de herverzekeringsonderneming in de in de leden 1, 2 en 3 bedoelde gevallen daarom verzoeken, treft elke lidstaat overeenkomstig zijn nationale wetgeving tevens de nodige maatregelen om de vrije beschikking over de op zijn grondgebied gelocaliseerde activa te kunnen verbieden. De lidstaat van herkomst dient daarbij bekend te maken op welke activa deze maatregelen van toepassing zullen zijn.

Artikel 43 – Financiële saneringsplan

1) De lidstaten dragen er zorg voor dat de bevoegde autoriteiten van herverzekeringsondernemingen een financieel saneringsplan kunnen verlangen wanneer zij van oordeel zijn dat de uit hoofde van herverzekeringsovereenkomsten op deze ondernemingen rustende verplichtingen in het gedrang komen.

2) Het financiële saneringsplan moet ten minste voor de volgende drie boekjaren gegevens of bewijsstukken bevatten betreffende:

(a) de te verwachten beheersuitgaven, met name lopende algemene uitgaven en commissies;

- (b) een gedetailleerde prognose van de vermoedelijke ontvangsten en uitgaven, zowel wat de geaccepteerde herverzekeringen als de overdrachten uit hoofde van herverzekering betreft;
  - (c) de te verwachten balanspositie;
  - (d) een raming van de financiële middelen ter dekking van de verplichtingen en van de vereiste solvabiliteitsmarge;
  - (e) het algemene retrocessiebeleid.
- 3) Wanneer de financiële positie van de onderneming verslechtert en de contractuele verplichtingen van de herverzekeringsonderneming in het gedrang komen, dragen de lidstaten er zorg voor dat de bevoegde autoriteiten de herverzekeringsondernemingen kunnen verplichten een hogere vereiste solvabiliteitsmarge aan te houden, ten einde te waarborgen dat de herverzekeringsonderneming in staat is in de nabije toekomst aan de solvabiliteitsvereisten te voldoen. Bij de vaststelling van het niveau van deze hogere vereiste solvabiliteitsmarge wordt uitgegaan van het in lid 1 bedoelde financiële saneringsplan.
- 4) De lidstaten dragen er zorg voor dat de bevoegde autoriteiten alle voor opnemings in de beschikbare solvabiliteitsmarge in aanmerking komende bestanddelen lager kunnen waarderen, met name wanneer zich sinds het einde van het laatste boekjaar een belangrijke wijziging in de marktwaarde van deze bestanddelen heeft voorgedaan.
- 5) De lidstaten dragen er zorg voor dat de bevoegde autoriteiten de op retrocessie gebaseerde verlaging van de overeenkomstig de artikelen 37, 38 en 39 bepaalde solvabiliteitsmarge kunnen beperken wanneer:
- (a) de aard of de kwaliteit van de retrocessie-overeenkomsten sinds het laatste boekjaar sterk is veranderd;
  - (b) er nauwelijks of geen risico-overdracht plaatsvindt uit hoofde van de retrocessie-overeenkomsten.
6. Indien de bevoegde autoriteiten op grond van lid 1 van een herverzekeringsonderneming een financieel saneringsplan hebben verlangd, onthouden zij zich van de afgifte van een certificaat overeenkomstig artikel 18, zolang zij van mening zijn dat de verplichtingen uit hoofde van herverzekeringsovereenkomsten in het gedrang komen in de zin van lid 1.

Artikel 44 – Intrekking van de vergunning

1. De bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst kunnen de door hen aan een herverzekeringsonderneming verleende vergunning intrekken, wanneer de onderneming:
- (a) van de vergunning geen gebruik maakt binnen 12 maanden, uitdrukkelijk afstand doet van de vergunning of gedurende meer dan 6 maanden haar werkzaamheden heeft gestaakt, tenzij de vergunning volgens de bepalingen van de betrokken lidstaat in deze gevallen vervalt;
  - (b) niet meer aan de toegangsvoorwaarden voldoet;

(c) er niet in geslaagd is om binnen de gestelde termijn de maatregelen te treffen waarin het in artikel 42 bedoelde sanerings- of financieringsplan voorziet;

(d) op ernstige wijze faalt te voldoen aan de verplichtingen die voortvloeien uit de op haar van toepassing zijnde regelgeving.

Wanneer de vergunning wordt ingetrokken of vervalt, stellen de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst de bevoegde autoriteiten van de andere lidstaten daarvan in kennis; deze moeten passende maatregelen treffen om te beletten dat de betrokken herverzekeringsonderneming op hun grondgebied nieuwe werkzaamheden aanvangt, hetzij uit hoofde van het recht van vestiging, hetzij in het kader van vrije dienstverrichting.

2. Elk besluit tot intrekking van een vergunning moet uitvoerig met redenen zijn omkleed en ter kennis van de betrokken herverzekeringsonderneming worden gebracht.

TITEL IV – BEPALINGEN BETREFFENDE HET RECHT VAN VESTIGING EN HET VRIJ VERRICHTEN VAN DIENSTEN

Artikel 45 – Herverzekeringsondernemingen die niet aan de wettelijke voorschriften voldoen

1. Indien de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst vaststellen dat een herverzekeringsonderneming die een bijkantoor op het grondgebied van die lidstaat heeft of aldaar in het kader van het vrij verrichten van diensten werkzaam is, zich niet houdt aan de wettelijke voorschriften van die lidstaat die op haar van toepassing zijn, verzoeken zij de betrokken herverzekeringsonderneming een einde te maken aan deze onregelmatigheid. Tegelijkertijd stellen zij de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst van deze bevindingen in kennis.

Indien de herverzekeringsonderneming, ondanks de door de lidstaat van herkomst getroffen maatregelen, of omdat deze maatregelen ontoereikend zijn, inbreuk blijft maken op de rechtsregels die in de lidstaat van ontvangst op haar van toepassing zijn, kan deze laatste, na de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst daarvan op de hoogte te hebben gebracht, passende maatregelen nemen om verdere onregelmatigheden te voorkomen of te beteugelen en, voor zover zulks volstrekt noodzakelijk is, de onderneming te beletten op zijn grondgebied nog nieuwe herverzekeringsovereenkomsten te sluiten. De lidstaten dragen er zorg voor dat de voor die maatregelen noodzakelijke kennisgevingen op hun grondgebied aan de herverzekeringsondernemingen kunnen worden betekend.

2. Elke op grond van lid 1 genomen maatregel die sancties en beperkingen van de uitoefening van het herverzekeringsbedrijf inhoudt, moet met redenen worden omkleed en ter kennis van de betrokken herverzekeringsonderneming worden gebracht.

Artikel 46 – Liquidatie

In geval van liquidatie van een herverzekeringsonderneming worden de verbintenissen die voortvloeien uit overeenkomsten die door een bijkantoor of in het kader van het vrij verrichten van diensten zijn gesloten, op dezelfde wijze nagekomen als de verbintenissen die voortvloeien uit andere herverzekeringsovereenkomsten van deze onderneming.

**TITEL V – HERVERZEKERINGSONDERNEMINGEN WAARVAN HET
HOOFDKANTOOR BUITEN DE GEMEENSCHAP IS GEVESTIGD EN DIE
HERVERZEKERINGSACTIVITEITEN UITOEFENEN IN DE GEMEENSCHAP**

Artikel 47 – Beginsel en voorwaarden voor de uitoefening van het herverzekeringsbedrijf

Een lidstaat past op herverzekeringsondernemingen die hun statutaire zetel buiten de Gemeenschap hebben en die herverzekeringsactiviteiten op zijn grondgebied aanvangen of reeds verrichten, geen bepalingen toe die leiden tot een gunstiger behandeling dan die welke geldt voor herverzekeringsondernemingen die hun hoofdkantoor in die lidstaat hebben.

Artikel 48 – Overeenkomsten met derde landen

1. De Commissie kan bij de Raad voorstellen indienen voor onderhandelingen over overeenkomsten met een of meer derde landen over de middelen voor de uitoefening van aanvullend toezicht op:

a) herverzekeringsondernemingen waarvan het hoofdkantoor in een derde land gevestigd is en die herverzekeringsactiviteiten uitoefenen in de Gemeenschap;

b) herverzekeringsondernemingen waarvan het hoofdkantoor zich in de Gemeenschap bevindt en die herverzekeringsactiviteiten uitoefenen op het grondgebied van een derde land.

2. De in lid 1 bedoelde overeenkomsten beogen vooral onder voorwaarden van gelijkwaardige prudentiële regelgeving een doeltreffende markttoegang te waarborgen voor herverzekeringsondernemingen op het grondgebied van elke partij bij de overeenkomst en te zorgen voor de wederzijdse erkenning van toezichtregels en -praktijken op het gebied van herverzekering. Zij beogen tevens dat:

a) de bevoegde autoriteiten van de lidstaten de informatie kunnen verkrijgen die nodig is voor het aanvullend toezicht op herverzekeringsondernemingen die in de Gemeenschap zijn gevestigd en activiteiten uitoefenen op het grondgebied van de betrokken derde landen;

b) de bevoegde autoriteiten van derde landen de informatie kunnen verkrijgen die nodig is voor het aanvullend toezicht op herverzekeringsondernemingen waarvan het hoofdkantoor op hun grondgebied is gevestigd en die activiteiten in de Gemeenschap uitoefenen.

3. Onverminderd artikel 300, leden 1 en 2, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, onderzoekt de Commissie met het Comité voor het verzekeringswezen het resultaat van de in lid 1 bedoelde onderhandelingen en de daaruit voortvloeiende situatie.

TITEL VI – REGELS DIE VAN TOEPASSING ZIJN OP DOCHTERONDERNEMINGEN VAN MOEDERONDERNEMINGEN DIE ONDER HET RECHT VAN EEN DERDE LAND VALLEN EN OP DE VERWERFING VAN DEELNEMINGEN DOOR ZULKE MOEDERONDERNEMINGEN

Artikel 49 – Informatieverstrekking aan de Commissie door de lidstaten

De bevoegde autoriteiten van de lidstaten stellen de Commissie in kennis van:

- a) elke verlening van een vergunning aan een rechtstreekse of middellijke dochteronderneming waarvan een of meer moederondernemingen onder het recht van een derde land vallen;
- b) elke deelneming van een dergelijke moederonderneming in een herverzekeringsonderneming van de Gemeenschap waardoor laatstgenoemde de dochteronderneming van eerstgenoemde wordt.

De Commissie stelt het Comité voor het verzekeringswezen daarvan in kennis.

Wanneer een vergunning wordt verleend aan een rechtstreekse of middellijke dochteronderneming van één of meer moederondernemingen die onder het recht van een derde land vallen, wordt de structuur van de groep vermeld in de kennisgeving van de bevoegde autoriteiten aan de Commissie.

Artikel 50 – Behandeling van herverzekeringsondernemingen van de Gemeenschap door derde landen

1. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van de algemene moeilijkheden die hun herverzekeringsondernemingen ondervinden bij vestiging of uitoefening van hun werkzaamheden in een derde land of bij de uitoefening van hun activiteiten met een derde land.
2. De Commissie stelt periodiek een verslag op waarin de in de lid 3 bedoelde behandeling van herverzekeringsondernemingen van de Gemeenschap in derde landen wordt onderzocht met betrekking tot de vestiging van herverzekeringsondernemingen van de Gemeenschap in derde landen, de verwerving van deelnemingen in herverzekeringsondernemingen van derde landen, de uitoefening van herverzekeringsactiviteiten door deze gevestigde ondernemingen en de grensoverschrijdende verrichting van herverzekeringsactiviteiten van de Gemeenschap naar derde landen. De Commissie legt deze verslagen, in voorkomend geval vergezeld van passende voorstellen of aanbevelingen, voor aan de Raad.
3. Wanneer de Commissie, hetzij op grond van de in lid 2 bedoelde verslagen, hetzij op basis van andere informatie, vaststelt dat een derde land de herverzekeringsondernemingen van de Gemeenschap geen daadwerkelijke toegang tot de markt verleent, kan zij aan de Raad aanbevelingen doen om een passend onderhandelingsmandaat te verkrijgen teneinde voor de herverzekeringsondernemingen van de Gemeenschap betere markttoegang te verkrijgen.

4. De krachtens dit artikel getroffen maatregelen moeten in overeenstemming zijn met de verplichtingen die uit hoofde van internationale overeenkomsten, met name in het kader van de wereldhandelsorganisatie, op de Gemeenschap rusten.

TITEL VII OVERIGE BEPALINGEN

Artikel 51 – Door bestaande herverzekeringsondernemingen verkregen rechten

1. Herverzekeringsondernemingen die onder de onderhavige richtlijn vallen en die reeds voor de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn over een vergunning beschikten of gerechtigd waren om het herverzekeringsbedrijf uit te oefenen overeenkomstig de bepalingen van de lidstaten waarin zij hun hoofdkantoor hebben, worden geacht over een vergunning te beschikken overeenkomstig artikel 3.

Zij zijn evenwel verplicht om te voldoen aan de bepalingen van deze richtlijn betreffende de uitoefening van het herverzekeringsbedrijf en de in artikel 6, onder (a), (c), (d), de artikelen 7, 8 en 12 en de artikelen 32 tot en met 41 gestelde voorwaarden vanaf de datum van inwerkingtreding als vermeld in artikel 61.

2. De lidstaten kunnen aan de in lid 1 bedoelde herverzekeringsondernemingen die op de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn niet aan artikel 6, onder (a), de artikelen 7 en 8 en de artikelen 32 tot en met 40 voldoen een termijn van [2 jaar] na de in artikel 61 vermelde datum toestaan om aan deze voorwaarden te voldoen.

Artikel 52 – Herverzekeringsondernemingen die hun werkzaamheden beëindigen

1. Herverzekeringsondernemingen die op [datum van omzetting van deze richtlijn zoals vastgesteld in artikel 61, lid 1] het sluiten van nieuwe herverzekeringsovereenkomsten hebben gestaakt en uitsluitend hun bestaande portefeuille beheren met het oog op de beëindiging van hun werkzaamheden, vallen niet onder deze richtlijn.

2. De lidstaten stellen een lijst op van de betrokken herverzekeringsondernemingen en delen deze lijst aan alle andere lidstaten mee.

Artikel 53 – Recht op beroep

De lidstaten dragen er zorg voor dat tegen besluiten ten aanzien van een herverzekeringsonderneming, die worden genomen op grond van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen welke ter uitvoering van deze richtlijn zijn vastgesteld, beroep op de rechter opstaat.

Artikel 54 – Samenwerking tussen de lidstaten en de Commissie

1. De lidstaten werken samen teneinde het toezicht op het herverzekeringsbedrijf in de Gemeenschap en de toepassing van deze richtlijn te vergemakkelijken.

2. De Commissie en de bevoegde autoriteiten van de lidstaten werken nauw samen om het toezicht op het herverzekeringbedrijf in de Gemeenschap te vergemakkelijken en eventuele moeilijkheden die zich bij de toepassing van deze richtlijn zouden kunnen voordoen, te onderzoeken.

Artikel 55 – Comitéprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 1 van Richtlijn 91/675/EEG ingestelde Comité voor het verzekeringswezen.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van het bepaalde in artikel 8 van dat besluit.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op drie maanden.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 56 – Uitvoeringsmaatregelen

Overeenkomstig de in artikel 55, lid 2, bedoelde procedure worden de volgende maatregelen tot uitvoering van deze richtlijn vastgesteld:

- a) uitbreiding van de in bijlage I bij deze richtlijn vermelde rechtsvormen;
- b) verduidelijking van de in artikel 36 vermelde bestanddelen die de solvabiliteitsmarge vormen om rekening te houden met de invoering van nieuwe financiële instrumenten;
- c) verhoging met ten hoogste 50% van de premies of schaden die worden gebruikt voor de berekening van de vereiste solvabiliteitsmarge overeenkomstig artikel 37, leden 3 en 4, en die verband houden met andere branches dan die welke onder A, punten 11, 12 en 13 van de bijlage bij Richtlijn 73/239/EEG worden vermeld, voor bijzondere herverzekeringsactiviteiten of categorieën overeenkomsten, teneinde rekening te houden met de bijzondere kenmerken van deze activiteiten of overeenkomsten;
- d) wijziging van het in artikel 40, lid 2, bedoelde minimumgarantiefonds om rekening te houden met economische en financiële ontwikkelingen;
- e) verduidelijking van de definities van artikel 2 teneinde een eenvormige toepassing van deze richtlijn in de gehele Gemeenschap te waarborgen.

TITEL VIII WIJZIGINGEN IN BESTAANDE RICHTLIJNEN

Artikel 57 – Wijzigingen van Richtlijn 73/239/EEG

Richtlijn 73/239/EEG wordt als volgt gewijzigd:

- (1) Artikel 12bis), leden 1 en 2, wordt vervangen door:

"1. De bevoegde autoriteiten van de andere betrokken lidstaat worden vooraf geraadpleegd bij het verlenen van een vergunning aan een schadeverzekeringsonderneming die

a) ofwel een dochteronderneming is van een verzekerings- of herverzekeringsonderneming waaraan in een andere lidstaat vergunning is verleend;

b) ofwel een dochteronderneming is van de moederonderneming van een verzekerings- of herverzekeringsonderneming waaraan in een andere lidstaat vergunning is verleend;

c) ofwel onder de zeggenschap staat van dezelfde natuurlijke of rechtspersoon die zeggenschap uitoefent over een verzekerings- of herverzekeringsonderneming waaraan in een andere lidstaat vergunning is verleend.

2. De bevoegde autoriteit van een betrokken lidstaat die belast is met de uitoefening van het toezicht op kredietinstellingen of beleggingsondernemingen, moet vooraf worden geraadpleegd bij het verlenen van een vergunning aan een schadeverzekeringsonderneming die

a) ofwel een dochteronderneming is van een kredietinstelling of beleggingsonderneming waaraan in de Gemeenschap vergunning is verleend;

b) ofwel een dochteronderneming is van de moederonderneming van een kredietinstelling of beleggingsonderneming waaraan in de Gemeenschap vergunning is verleend;

c) ofwel onder de zeggenschap staat van dezelfde natuurlijke of rechtspersoon die zeggenschap uitoefent over een kredietinstelling of beleggingsonderneming waaraan in de Gemeenschap vergunning is verleend."

(2) In artikel 13, lid 2, wordt de volgende, derde alinea toegevoegd:

"De lidstaat van herkomst van de verzekeringsonderneming mag niet zijn toestemming onthouden aan een herverzekeringsovereenkomst die door de verzekeringsonderneming is gesloten met een herverzekeringsonderneming waaraan overeenkomstig Richtlijn 200./.../EG van het Europees Parlement en de Raad* [herverzekeringsrichtlijn] vergunning is verleend of met een verzekeringsonderneming waaraan overeenkomstig deze richtlijn of Richtlijn 2002/83/EG van het Europees Parlement en de Raad** vergunning is verleend om redenen die rechtstreeks verband houden met de financiële soliditeit van de herverzekeringsonderneming of de verzekeringsonderneming.

* *PB L...*

** *PB L 345 van 19.12.2002, blz. 1"*

(3) Artikel 15, lid 3 wordt vervangen door:

"3. De lidstaten mogen, met het oog op de vorming van technische voorzieningen, geen regeling met brutoreserves handhaven of invoeren waarbij door de herverzekeraar activa als zekerheden moeten worden verstrekt ter dekking van niet-verdiende premies en van voorzieningen voor te betalen schaden, indien de herverzekeraar een herverzekeringsonderneming is waaraan overeenkomstig Richtlijn 200./.../EG

[*herverzekeringsrichtlijn*] vergunning is verleend, of een verzekeringsonderneming of een herverzekeringsonderneming waaraan overeenkomstig deze richtlijn of Richtlijn 2002/83/EG vergunning is verleend.

Indien de lidstaat van herkomst toestaat dat technische voorzieningen worden gedekt door vorderingen op een herverzekeraar die geen herverzekeringsonderneming is waaraan overeenkomstig Richtlijn 200./.../EG vergunning is verleend noch een verzekeringsonderneming waaraan overeenkomstig deze richtlijn of Richtlijn 2002/83/EG een vergunning is verleend, stelt hij het toegestane percentage ervan vast."

(4) Artikel 16, lid 2, vierde alinea wordt vervangen door:

"De beschikbare solvabiliteitsmarge wordt ook verminderd met:

(a) deelnemingen van de verzekeringsonderneming in

- verzekeringsondernemingen in de zin van artikel 6 van deze richtlijn, artikel 4 van Richtlijn 2002/83/EG, of artikel 1, onder b), van Richtlijn 98/78/EG van het Europees Parlement en de Raad*;

- herverzekeringsondernemingen in de zin van artikel 3 van Richtlijn 200./.../EG [*herverzekeringsrichtlijn*] of herverzekeringsondernemingen van derde landen in de zin van artikel 1, onder d), van Richtlijn 98/78/EG;

- verzekeringsholdings in de zin van artikel 1, onder j), van Richtlijn 98/78/EG;

- kredietinstellingen en financiële instellingen in de zin van artikel 1, punten 1 en 5, van Richtlijn 2000/12/EG van het Europees Parlement en de Raad**;

- beleggingsondernemingen en financiële instellingen in de zin van artikel 1, punt 2, van Richtlijn 93/22/EEG*** en artikel 2, punten 4 en 7, van Richtlijn 93/6/EEG van de Raad****.

* PB L 330 van 5.12.1998, blz. 1

** PB L 126 van 26.5.2000, blz. 1

*** PB L 141 van 11.6.1993, blz. 27

**** PB L 141 van 11.6.1993, blz. 1."

(5) Het volgende artikel 17ter wordt ingevoegd:

"Artikel 17ter

1. Indien de Commissie overeenkomstig artikel 56, onder c), van Richtlijn 200./.../EG van het Europees Parlement en de Raad* [*herverzekeringsrichtlijn*] besluit tot verhoging van de bedragen die voor de berekening van de vereiste solvabiliteitsmarge als bedoeld in artikel 37, leden 3 en 4 van die richtlijn worden gebruikt, past elke lidstaat de bepalingen van de artikelen 35 tot en met 39 van die richtlijn toe op verzekeringsondernemingen waarvan het hoofdkantoor op zijn grondgebied is gevestigd, ten aanzien van hun werkzaamheden op het gebied van geaccepteerde herverzekeringen, wanneer aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

a) het bedrag aan geïnde herverzekeringspremies is hoger dan 10% van het totale premiebedrag;

b) het bedrag aan geïnde herverzekeringspremies is hoger dan 500 000 EUR;

c) de technische voorzieningen als gevolg van geaccepteerde herverzekering zijn hoger dan 10% van de totale technische voorzieningen.

2. Een verzekeringsonderneming waarop lid 1 van toepassing is vormt, met betrekking tot het geheel van haar werkzaamheden, een minimumgarantiefonds overeenkomstig artikel 40, lid 2, van Richtlijn 200.../EG [*herverzekeringsrichtlijn*].

* PB L.....”

Artikel 58 – Wijzigingen in Richtlijn 92/49/EEG

Richtlijn 92/49/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 15, lid 1bis, wordt vervangen door:

"1bis Indien de verwerfer van de in lid 1 bedoelde deelnemingen een verzekeringsonderneming, kredietinstelling of beleggingsonderneming is waaraan in een andere lidstaat vergunning is verleend, of de moederonderneming van een dergelijke entiteit, of een natuurlijke persoon of rechtspersoon die zeggenschap over een dergelijke entiteit uitoefent, en indien de onderneming waarin de verwerfer een deelneming beoogt te houden, daardoor een dochteronderneming van de verwerfer wordt of onder zijn zeggenschap komt, wordt zijn acquisitie beoordeeld volgens de procedure van voorafgaande raadpleging bedoeld in artikel 12bis van Richtlijn 73/239/EEG".

2. Artikel 16, leden 4, 5 en 5bis wordt vervangen door:

"4. De bevoegde autoriteiten die overeenkomstig lid 1 of lid 2 vertrouwelijke gegevens ontvangen, mogen deze slechts gebruiken voor de uitoefening van hun taken:

- voor het onderzoek van de voorwaarden voor de toegang tot het verzekeringsbedrijf en voor het vergemakkelijken van de controle op de voorwaarden waaronder deze werkzaamheden worden uitgeoefend, in het bijzonder ten aanzien van het toezicht op de technische voorzieningen, de solvabiliteitsmarge, de administratieve en boekhoudkundige organisatie en de interne controle, of
- voor het opleggen van sancties, of
- in het kader van een administratief beroep tegen een besluit van de bevoegde autoriteiten, of
- in rechtszaken die aanhangig zijn gemaakt overeenkomstig artikel 53 of ingevolge bijzondere bepalingen van deze richtlijn of van andere richtlijnen betreffende verzekerings- en herverzekeringsondernemingen.

5. De leden 1 en 4 staan niet in de weg aan de uitwisseling van gegevens binnen eenzelfde lidstaat, wanneer er verscheidene bevoegde autoriteiten zijn, of, tussen lidstaten, tussen de bevoegde autoriteiten en:

- autoriteiten aan wie van overheidswege het toezicht op de kredietinstellingen en de andere financiële instellingen is opgedragen, alsmede autoriteiten die belast zijn met het toezicht op de financiële markten,
- instanties die betrokken zijn bij de liquidatie en het faillissement van verzekeringsondernemingen, herverzekeringsondernemingen en andere soortgelijke procedures, en
- met de wettelijke controle van de jaarrekening van verzekeringsondernemingen, herverzekeringsondernemingen en andere financiële instellingen belaste personen,

voor de uitoefening van hun toezichthoudende taak, en zij vormen evenmin een belemmering voor de verstrekking van de informatie die nodig is voor de vervulling van hun taak aan de instanties die belast zijn met gedwongen liquidaties of het beheer van een garantiefonds. De door deze autoriteiten, instanties en personen ontvangen gegevens vallen onder het in lid 1 bedoelde beroepsgeheim.

5a. De lidstaten kunnen, niettegenstaande de leden 1 tot en met 4, de uitwisseling van gegevens toestaan tussen de bevoegde autoriteiten en:

- de autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor het toezicht, de instanties die betrokken zijn bij de liquidatie en het faillissement van verzekeringsondernemingen, herverzekeringsondernemingen en andere soortgelijke procedures, of
- de autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor het toezicht op de met de wettelijke controle van de jaarrekening van verzekeringsondernemingen, herverzekeringsondernemingen, kredietinstellingen, beleggingsondernemingen en andere financiële instellingen belaste personen, of
- onafhankelijke actuarissen van verzekerings- of herverzekeringsondernemingen die de wettelijke controle op deze ondernemingen uitoefenen en de instanties die verantwoordelijk zijn voor het toezicht op deze actuarissen.

Lidstaten die gebruik maken van de in de eerste alinea genoemde optie schrijven voor dat tenminste aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- deze gegevens zijn bedoeld voor de uitoefening van het in de eerste alinea bedoelde toezicht of wettelijke controle;
- de in dit verband ontvangen gegevens zijn onderworpen aan de bij lid 1 vastgestelde voorwaarden op het gebied van het beroepsgeheim;
- gegevens die afkomstig zijn van een andere lidstaat mogen alleen worden bekendgemaakt met de uitdrukkelijke instemming van de bevoegde autoriteiten die de gegevens hebben verstrekt en in voorkomend geval uitsluitend worden gebruikt voor de doeleinden waarmee deze autoriteiten hebben ingestemd.

De lidstaten delen de Commissie en de overige lidstaten de identiteit mee van de autoriteiten, personen en instanties die overeenkomstig dit lid informatie mogen ontvangen."

Artikel 59 – Wijzigingen in Richtlijn 2002/83/EG

Richtlijn 2002/83/EG wordt als volgt gewijzigd:

(1) in artikel 1, lid 1, wordt het volgende punt toegevoegd:

"(s) "herverzekeringsonderneming": een herverzekeringsonderneming in de zin van artikel 2, punt (2), van Richtlijn 200./.../EG van het Europees Parlement en de Raad* [herverzekeringsrichtlijn].

* P B L ..."

(2) Een nieuw artikel 9bis wordt ingevoegd:

"Artikel 9bis

Voorafgaande raadpleging van de bevoegde autoriteiten van andere lidstaten

1. De bevoegde autoriteit van de andere betrokken lidstaat wordt geraadpleegd alvorens een vergunning wordt verleend aan een levensverzekeringsonderneming die:

a) een dochteronderneming is van een verzekerings- of herverzekeringsonderneming waaraan in een andere lidstaat vergunning is verleend; of

b) een dochteronderneming is van de moederonderneming van een verzekerings- of herverzekeringsonderneming waaraan in een andere lidstaat vergunning is verleend; of

c) onder de zeggenschap staat van dezelfde natuurlijke of rechtspersoon die zeggenschap uitoefent over een verzekerings- of herverzekeringsonderneming waaraan in een andere lidstaat vergunning is verleend.

2. De bevoegde autoriteit van een betrokken lidstaat die verantwoordelijk is voor het toezicht op kredietinstellingen of verzekeringsondernemingen, wordt geraadpleegd alvorens een vergunning wordt verleend aan een levensverzekeringsonderneming die:

a) een dochteronderneming is van een kredietinstelling of beleggingsonderneming waaraan in de Gemeenschap vergunning is verleend; of

b) een dochteronderneming is van de moederonderneming van een kredietinstelling of beleggingsonderneming waaraan in de Gemeenschap vergunning is verleend; of

c) onder de zeggenschap staat van dezelfde natuurlijke of rechtspersoon die zeggenschap uitoefent over een kredietinstelling of beleggingsonderneming waaraan in de Gemeenschap vergunning is verleend.

3. De relevante in de leden 1 en 2 bedoelde bevoegde autoriteiten raadplegen elkaar met name wanneer de geschiktheid van de aandeelhouders en de reputatie en ervaring van de bij de leiding van een andere entiteit van dezelfde groep betrokken bestuurders worden

beoordeeld. Zij stellen elkaar in kennis van alle informatie betreffende de geschiktheid van de aandeelhouders en de reputatie en ervaring van bestuurders welke van belang is voor de andere betrokken bevoegde autoriteiten, voor het verlenen van een vergunning, alsook voor de doorlopende toetsing van de naleving van de voorwaarden voor de bedrijfsuitoefening.”

(3) In artikel 10, lid 2, wordt de volgende, tweede alinea toegevoegd:

"De lidstaat van herkomst van de verzekeringsonderneming onthoudt zijn toestemming niet aan een herverzekeringsovereenkomst die door de verzekeringsonderneming is gesloten met een herverzekeringsovereenkomst waaraan overeenkomstig Richtlijn 200./.../EG (herverzekeringsrichtlijn) vergunning is verleend of met een verzekeringsonderneming waaraan overeenkomstig Richtlijn 73/239/EEG of de onderhavige richtlijn vergunning is verleend, om redenen die rechtstreeks verband houden met de financiële soliditeit van de herverzekeringsovereenkomst of de verzekeringsonderneming."

(4) In artikel 15 wordt het volgende lid 1bis ingevoegd:

"1a. Indien de verwerver van de in lid 1 bedoelde deelnemingen en verzekeringsonderneming, een herverzekeringsovereenkomst, een kredietinstelling of beleggingsonderneming is waaraan in een andere lidstaat vergunning is verleend, of de moederonderneming van een dergelijke entiteit, of een natuurlijke persoon of rechtspersoon die zeggenschap over een dergelijke entiteit uitoefent, en indien de onderneming waarin de verwerver een deelneming beoogt te houden, daardoor een dochteronderneming van de verwerver wordt of onder zijn zeggenschap komt, wordt op zijn acquisitie beoordeeld volgens de procedure van voorafgaande raadpleging bedoeld in artikel 9bis."

(5) Artikel 16 wordt als volgt gewijzigd:

(a) de leden 4, 5 en 6 worden vervangen door:

"4. De bevoegde autoriteiten die overeenkomstig lid 1 of lid 2 vertrouwelijke gegevens ontvangen, mogen deze slechts gebruiken voor de uitoefening van hun taken:

- voor het onderzoek van de voorwaarden voor de toegang tot het verzekeringsbedrijf en voor het vergemakkelijken van de controle op de voorwaarden waaronder deze werkzaamheden worden uitgeoefend, in het bijzonder ten aanzien van het toezicht op de technische voorzieningen, de solvabiliteitsmarge, de administratieve en boekhoudkundige organisatie en de interne controle, of
- voor het opleggen van sancties, of
- in het kader van een administratief beroep tegen een besluit van de bevoegde autoriteiten, of
- in rechtzaken die aanhangig zijn gemaakt overeenkomstig artikel 67 of ingevolge bijzondere bepalingen van deze richtlijn en van andere richtlijnen betreffende verzekerings- en herverzekeringsovereenkomsten.

5. De leden 1 en 4 staan niet in de weg aan de uitwisseling van gegevens binnen eenzelfde lidstaat, wanneer er verscheidene bevoegde autoriteiten zijn, of, tussen lidstaten, tussen de bevoegde autoriteiten en:

- autoriteiten aan wie van overheidswege het toezicht op de kredietinstellingen en de andere financiële instellingen is opgedragen, alsmede autoriteiten die belast zijn met het toezicht op de financiële markten,
- instanties die betrokken zijn bij de liquidatie en het faillissement van verzekeringsondernemingen en andere soortgelijke procedures, en
- met de wettelijke controle van de jaarrekening van verzekeringsondernemingen en andere financiële instellingen belaste personen,

voor de uitoefening van hun toezichthoudende taak, en zij vormen evenmin een belemmering voor de verstrekking van de informatie die nodig is voor de vervulling van hun taak aan de instanties die belast zijn met gedwongen liquidaties of het beheer van een garantiefonds. De door deze autoriteiten, instanties en personen ontvangen gegevens vallen onder het in lid 1 bedoelde beroepsgeheim.

6. De lidstaten kunnen, niettegenstaande de leden 1 tot en met 4, de uitwisseling van gegevens toestaan tussen de bevoegde autoriteiten en:

- de autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor het toezicht op de instanties die betrokken zijn bij de liquidatie en het faillissement van verzekeringsondernemingen, herverzekeringsondernemingen en andere soortgelijke procedures, of
- de autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor het toezicht op de met de wettelijke controle van de jaarrekening van verzekeringsondernemingen, herverzekeringsondernemingen, kredietinstellingen, beleggingsondernemingen en andere financiële instellingen belaste personen, of
- onafhankelijke actuarissen van verzekerings- of herverzekeringsondernemingen die wettelijke controle op deze ondernemingen uitoefenen en de instanties die verantwoordelijk zijn voor het toezicht op deze actuarissen.

Lidstaten die gebruik maken van de in de eerste alinea genoemde optie schrijven voor dat tenminste aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- deze gegevens bedoeld zijn voor de uitoefening van het in de eerste alinea bedoelde toezicht of wettelijke controle;
- de in dit verband ontvangen gegevens zijn onderworpen aan de bij lid 1 vastgestelde voorwaarden op het gebied van het beroepsgeheim;
- gegevens die afkomstig zijn van een andere lidstaat mogen alleen worden bekendgemaakt met de uitdrukkelijke instemming van de bevoegde autoriteiten die de gegevens hebben verstrekt en, in voorkomend geval, uitsluitend worden gebruikt voor de doeleinden waarmee deze autoriteiten hebben ingestemd.

De lidstaten delen de Commissie en de overige lidstaten de namen mee van de autoriteiten, personen en instanties die overeenkomstig dit lid gegevens mogen ontvangen."

(b) lid 8 wordt vervangen door:

"8. De leden 1 tot en met 7 beletten een bevoegde autoriteit niet om

- centrale banken en andere lichamen met een soortgelijke taak in hun hoedanigheid van monetaire autoriteit,
- in voorkomend geval, andere overheidsinstanties die verantwoordelijk zijn voor het toezicht op betalingsystemen

informatie over te brengen met het oog op de uitvoering van hun taak, noch belet het dergelijke autoriteiten of lichamen de bevoegde autoriteiten de informatie mee te delen die zij voor de doeleinden van lid 4 nodig zou kunnen hebben. De in dit verband ontvangen informatie valt onder de in dit artikel vervatte voorwaarden inzake het beroepsgeheim."

(6) Artikel 20, lid 4, wordt vervangen door:

"4. De lidstaten mogen geen regeling met brutoreserves handhaven of invoeren waarbij, met het oog op de vorming van technische voorzieningen, activa als zekerheden moeten worden verstrekt ter dekking van niet-verdiende premies en van voorzieningen voor te betalen schaden indien de herverzekeraar een herverzekeringsonderneming is waaraan overeenkomstig Richtlijn 200./../EG [*herverzekeringsrichtlijn*] vergunning is verleend of een verzekeringsonderneming waaraan overeenkomstig Richtlijn 73/239/EEG of de onderhavige richtlijn vergunning is verleend.

Indien de lidstaat van herkomst toestaat dat technische voorzieningen worden gedekt door vorderingen op herverzekeringsondernemingen waaraan geen vergunning is verleend overeenkomstig Richtlijn 200./../EG of op verzekeringsondernemingen waaraan geen vergunning is verleend overeenkomstig Richtlijnen 73/239/EEG of de onderhavige richtlijn, stelt hij het toegestane percentage daarvan vast."

(7) Aan artikel 27, lid 2, worden de volgende tweede, derde, vierde, vijfde, zesde en zevende alinea toegevoegd:

"De beschikbare solvabiliteitsmarge wordt ook verminderd met:

(a) deelnemingen van de verzekeringsonderneming in:

- verzekeringsondernemingen in de zin van artikel 4 van deze richtlijn, artikel 6 van Richtlijn 73/239/EEG, of artikel 1, onder (b), van Richtlijn 98/78/EG van het Europees Parlement en de Raad*;
- herverzekeringsondernemingen in de zin van artikel 3 van Richtlijn 200./../EG of herverzekeringsondernemingen van derde landen in de zin van artikel 1, onder (l), van Richtlijn 98/78/EG;
- verzekeringsholdings in de zin van artikel 1, onder (i), van Richtlijn 98/78/EG;
- kredietinstellingen en financiële instellingen in de zin van artikel 1, punten (1) en (5) van Richtlijn 2000/12/EG;
- beleggingsondernemingen en financiële instellingen in de zin van artikel 1, punt (2), van Richtlijn 93/22/EEG en van artikel 2, leden 4 en 7 van Richtlijn 93/6/EEG van de Raad**;

(b) elk van de volgende bestanddelen die de herverzekeringsonderneming houdt met betrekking tot de onder (a) omschreven entiteiten waarin zij een deelneming heeft:

- de in lid 3 bedoelde instrumenten,
- de in artikel 16, lid 3, van Richtlijn 73/239/EEG bedoelde instrumenten,
- achtergestelde schuldvorderingen en instrumenten als bedoeld in artikel 35 en artikel 36, lid 3, van Richtlijn 2000/12/EG.

Indien aandelen in een andere kredietinstelling, beleggingsonderneming, financiële instelling, verzekeringsonderneming, herverzekeringsonderneming of verzekeringsholding tijdelijk worden gehouden met het oog op een financiële bijstandsoperatie, bedoeld om die entiteit te saneren en te redden, kan de bevoegde autoriteit ontheffing verlenen van de bepalingen inzake aftrek als bedoeld in de derde alinea, onder (a) en (b).

Als alternatief voor de aftrek van de in de vierde alinea, onder (a) en (b) bedoelde bestanddelen die de verzekeringsonderneming in kredietinstellingen, beleggingsondernemingen en financiële instellingen houdt, mogen de lidstaten hun verzekeringsondernemingen toestaan mutatis mutandis de methoden 1, 2, of 3 van bijlage I bij Richtlijn 2002/87/EG van het Europees Parlement en de Raad*** toe te passen. Methode 1 ("consolidatie van jaarrekeningen") wordt alleen toegepast indien de bevoegde autoriteit overtuigd is van het niveau van geïntegreerd beheer en interne controle van de entiteiten die onder consolidatie zouden vallen. De gekozen methode wordt in de loop van de tijd consequent toegepast.

Voor de berekening van de solvabiliteitsmarge als voorgeschreven bij deze richtlijn, kunnen de lidstaten bepalen dat verzekeringsondernemingen die onderworpen zijn aan het aanvullende toezicht overeenkomstig Richtlijn 98/78/EG dan wel aan het aanvullende toezicht overeenkomstig Richtlijn 2002/87/EG, de in de derde alinea onder (a) en (b), bedoelde bestanddelen die worden gehouden in kredietinstellingen, financiële instellingen, verzekeringsondernemingen, herverzekeringsondernemingen of verzekeringsholdings die onder het aanvullende toezicht vallen, niet hoeven af te trekken.

Voor de aftrek van deelnemingen als bedoeld in dit lid wordt onder deelneming verstaan een deelneming in de zin van artikel 1, onder (g), van Richtlijn 98/78/EG.

* PB L 330 van 5.12.1998, blz. 1.

** PB L 141 van 11.6.1993, blz. 27.

*** PB L 141 van 11.6.1993, blz. 1."

(8) Het volgende artikel 28bis wordt ingevoegd:

*“Artikel 28bis
Solvabiliteitsmarge voor verzekeringsondernemingen die herverzekeringactiviteiten
uitoefenen*

Indien de Commissie overeenkomstig artikel 56, onder (c), van Richtlijn 200.../EG van het Europees Parlement en de Raad* [*herverzekeringsrichtlijn*] besluit tot verhoging van de

bedragen die voor de berekening van de vereiste solvabiliteitsmarge als bedoeld in artikel 37, leden 3 en 4, worden gebruikt, passen de lidstaten van herkomst de bepalingen van de artikelen 35 tot en met 39 van Richtlijn 200.././EG [*herverzekeringsrichtlijn*] toe op verzekeringsondernemingen ten aanzien van hun werkzaamheden op het gebied van geaccepteerde herverzekeringen, wanneer aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

- a) het bedrag aan geïnde herverzekeringspremies is hoger dan 10% van het totale premiebedrag;
- b) het bedrag aan geïnde herverzekeringspremies is hoger dan 500 000 EUR;
- c) de technische voorzieningen als gevolg van geaccepteerde herverzekering zijn hoger dan 10% van de totale technische voorzieningen."

Artikel 60 – Wijzigingen in Richtlijn 98/78/EG

Richtlijn 98/78/EG wordt als volgt gewijzigd:

- (1) De titel wordt vervangen door:

"Richtlijn 98/78/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 oktober 1998 betreffende het aanvullend toezicht op verzekeringsondernemingen en herverzekeringsovernamebedrijven in een verzekerings- of herverzekeringsovernamebedrijf".

- (2) Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

- (a) De punten (c), (i), (j) en (k) worden vervangen door:

“(c) herverzekeringsovernamebedrijf: een onderneming waaraan overeenkomstig artikel 3 van Richtlijn 200.././EG van het Europees Parlement en de Raad* [*Herverzekeringsrichtlijn*] vergunning is verleend;

(i) verzekeringsholding: een moederonderneming waarvan de hoofdactiviteit bestaat in het verkrijgen en houden van deelnemingen in dochterondernemingen die uitsluitend of hoofdzakelijk verzekeringsondernemingen of herverzekeringsovernamebedrijven dan wel verzekeringsondernemingen of herverzekeringsovernamebedrijven van derde landen zijn, en waarvan tenminste één dochteronderneming een verzekeringsonderneming of een herverzekeringsovernamebedrijf is en die geen gemengde verzekeringsholding is in de zin van Richtlijn 2002/87/EG van het Europees Parlement en de Raad**;

(j) gemengde verzekeringsholding: een moederonderneming die geen verzekeringsonderneming, verzekeringsonderneming van een derde land, herverzekeringsovernamebedrijf, een herverzekeringsovernamebedrijf van een derde land, verzekeringsholding of gemengde financiële holding is in de zin van Richtlijn 2002/87/EG, en waarvan ten minste één dochteronderneming een verzekeringsonderneming of een herverzekeringsovernamebedrijf is;

(k) bevoegde autoriteiten: de nationale autoriteiten die krachtens wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen toezicht uitoefenen op verzekeringsondernemingen of herverzekeringsovernamebedrijven.

*PB L...

** PB L 35 van 11.2.2003, blz. 1"

b) Het volgende punt (l) wordt toegevoegd:

"(l) herverzekeringsonderneming van een derde land: een onderneming die overeenkomstig artikel 3 van Richtlijn 200/.../EG [*Herverzekeringsrichtlijn*] over een vergunning zou moeten beschikken indien zij haar hoofdkantoor in de Gemeenschap had;"

(3) De artikelen 2, 3 en 4 worden vervangen door:

*"Artikel 2
Toepassing van aanvullend toezicht op verzekeringsondernemingen en
herverzekeringsondernemingen*

1. In aanvulling op het bepaalde in Richtlijnen 73/239/EEG, 2002/83/EG van het Europees Parlement en de Raad* en 200/.../EG (*herverzekeringsrichtlijn*), waarin het toezicht op verzekeringsondernemingen en herverzekeringsondernemingen wordt geregeld, stellen de lidstaten een aanvullend toezicht in op de verzekeringsonderneming of de herverzekeringsonderneming die een deelnemende onderneming is in tenminste één verzekeringsonderneming, herverzekeringsonderneming, verzekeringsonderneming van een derde land of herverzekeringsonderneming van een derde land, op de in de artikelen 5, 6, 8 en 9 voorgeschreven wijze.

2. Iedere verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming waarvan de moederonderneming een verzekeringsholding, een verzekeringsonderneming van een derde land of een herverzekeringsonderneming van een derde land is, wordt aan aanvullend toezicht onderworpen op de in artikel 5, lid 2 en de artikelen 6, 8 en 10 voorgeschreven wijze.

3. Iedere verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming waarvan de moederonderneming een gemengde verzekeringsholding is wordt aan aanvullend toezicht onderworpen op de in artikel 5, lid 2, en de artikelen 6 en 8 beschreven wijze.

*Artikel 3
Bereik van het aanvullende toezicht*

1. Het uitoefenen van het aanvullende toezicht overeenkomstig artikel 2 betekent geenszins dat de bevoegde autoriteiten een toezichtsfunctie moeten uitoefenen ten aanzien van een verzekeringsonderneming van een derde land, een herverzekeringsonderneming van een derde land, een gemengde verzekeringsholding of een gemengde verzekeringsholding als zodanig.

2. Bij het aanvullende toezicht wordt rekening gehouden met de volgende in de artikelen 5, 6, 8, 9 en 10 vermelde ondernemingen:

- verbonden ondernemingen van de verzekeringsonderneming of van de herverzekeringsonderneming;
- deelnemende ondernemingen in de verzekeringsonderneming of in de herverzekeringsonderneming;

- verbonden ondernemingen van een deelnemende onderneming in de verzekeringsonderneming of in de herverzekeringsonderneming.

3. Onverminderd het bepaalde in bijlage I, punt 2.5 en bijlage II, punt 4, kunnen de lidstaten besluiten om bij het in artikel 2 bedoelde aanvullende toezicht geen rekening te houden met ondernemingen met hun hoofdkantoor in een derde land waar juridische belemmeringen bestaan voor de overdracht van de nodige informatie.

Bovendien kunnen de met de uitoefening van het aanvullende toezicht belaste bevoegde autoriteiten per geval besluiten hoe in de volgende gevallen een onderneming buiten het in artikel 2 bedoelde aanvullende toezicht te houden:

- wanneer de bij het toezicht te betrekken onderneming in het licht van de doelstellingen van het aanvullende toezicht op verzekeringsondernemingen of herverzekeringsondernemingen slechts van te verwaarlozen betekenis is;

- wanneer het in aanmerking nemen van de financiële positie van de onderneming in het licht van de doelstelling en van het aanvullende toezicht op verzekeringsondernemingen of herverzekeringsondernemingen misplaatst of misleidend zou zijn.

Artikel 4

Tot uitoefening van het aanvullende toezicht bevoegde autoriteiten

1. Het aanvullende toezicht wordt uitgeoefend door de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de verzekeringsonderneming of de herverzekeringsonderneming overeenkomstig artikel 6 van Richtlijn 73/239/EEG, artikel 4 van Richtlijn 2002/83/EG of artikel 3 van Richtlijn 200/.../EG... (*herverzekeringsrichtlijn*) vergunning is verleend.

2. Indien verzekeringsondernemingen of herverzekeringsondernemingen waaraan in twee of meer lidstaten vergunning is verleend, als moederonderneming dezelfde verzekeringsholding, verzekeringsonderneming van een derde land, herverzekeringsonderneming van een derde land of gemengde verzekeringsholding hebben, kunnen de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten trachten overeenstemming te bereiken over de vraag wie van hen het aanvullende toezicht zal uitoefenen.

3. Indien er in een lidstaat meer dan één bevoegde autoriteit is voor het prudentiële toezicht op verzekeringsondernemingen en herverzekeringsondernemingen, neemt die lidstaat de nodige maatregelen om de onderlinge coördinatie tussen die autoriteiten te organiseren.

* PB L 345 van 19.12.2002, blz. 1."

(4) Artikel 5, lid 1 wordt vervangen door:

"1. De lidstaten bepalen dat de bevoegde autoriteiten eisen dat iedere verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming die aan het aanvullende toezicht onderworpen is, over adequate interne controleprocedures beschikt om de gegevens en informatie te kunnen verschaffen die relevant zijn voor de uitoefening van dat aanvullende toezicht."

(5) De artikelen 6, 7 en 8 worden vervangen door:

Artikel 6
Toegang tot informatie

1. De lidstaten bepalen dat hun bevoegde autoriteiten die het aanvullende toezicht uitoefenen, toegang hebben tot alle informatie die relevant is voor de uitoefening van het toezicht op een verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming die aan dat aanvullende toezicht onderworpen is. De bevoegde autoriteiten mogen de mededeling van de vereiste informatie alleen rechtstreeks van de in artikel 3, lid 2, bedoelde betrokken ondernemingen verlangen wanneer die informatie wel aan de verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming is gevraagd, maar niet is verkregen.

2. De lidstaten bepalen dat hun bevoegde autoriteiten op hun grondgebied de in lid 1 bedoelde informatie zelf, dan wel via personen die zij daartoe aanwijzen, ter plaatse kunnen verifiëren bij:

- de aan het aanvullende toezicht onderworpen verzekeringsonderneming;
- de aan het aanvullende toezicht onderworpen herverzekeringsonderneming;
- de dochterondernemingen van die verzekeringsonderneming;
- de dochterondernemingen van die herverzekeringsonderneming;
- de moederondernemingen van die verzekeringsonderneming;
- de moederondernemingen van die herverzekeringsonderneming,
- de dochterondernemingen van een moederonderneming van die verzekeringsonderneming;
- de dochterondernemingen van een moederonderneming van die herverzekeringsonderneming.

3. Indien de bevoegde autoriteiten van een lidstaat bij de toepassing van dit artikel in bepaalde gevallen belangrijke informatie wensen te verifiëren betreffende een in een andere lidstaat gelegen onderneming die een verbonden verzekeringsonderneming, een verbonden herverzekeringsonderneming, een dochteronderneming, een moederonderneming of een dochteronderneming van een moederonderneming van de aan het aanvullende toezicht onderworpen verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming is, verzoeken zij de bevoegde autoriteiten van de andere lidstaat om deze verificatie uit te voeren. De autoriteiten die een dergelijk verzoek ontvangen, moeten hieraan binnen het kader van hun bevoegdheden gevolg geven door de verificatie zelf te verrichten, door de verzoekende autoriteiten toestemming te verlenen om de verificatie te verrichten, dan wel door toe te staan dat de verificatie door een accountant of een deskundige wordt verricht.

De bevoegde autoriteit die het verzoek heeft ingediend kan, indien zij dit wenst, deelnemen aan de verificatie wanneer zij deze niet zelf verricht.

Artikel 7
Samenwerking tussen bevoegde autoriteiten

1. Indien verzekeringsondernemingen of herverzekeringsondernemingen die in verschillende lidstaten zijn gevestigd, rechtstreeks of middellijk verbonden zijn of een gemeenschappelijke deelnemende onderneming hebben, verstrekken de bevoegde autoriteiten van iedere lidstaat elkaar op verzoek alle dienstige informatie die uitoefening van het toezicht in het kader van deze richtlijn mogelijk maakt of kan vergemakkelijken en doen zij eigener beweging mededeling van alle informatie die hun essentieel lijkt voor de andere bevoegde autoriteiten.

2. Indien een verzekeringsonderneming en hetzij een kredietinstelling in de zin van Richtlijn 2000/12/EG van het Europees Parlement en de Raad*, hetzij een beleggingsonderneming in de zin van Richtlijn 93/22/EEG, hetzij beide, rechtstreeks of middellijk verbonden zijn dan wel een gemeenschappelijke deelnemende onderneming hebben, werken de bevoegde autoriteiten nauw samen met de autoriteiten die van overheidswege belast zijn met het toezicht op die andere ondernemingen. Onverminderd hun respectieve bevoegdheden verstrekken deze autoriteiten elkaar alle informatie die de vervulling van hun taak kan vergemakkelijken, in het bijzonder in het kader van deze richtlijn.

3. De op grond van deze richtlijn ontvangen informatie, en met name de in deze richtlijn bedoelde uitwisseling van informatie tussen bevoegde autoriteiten, valt onder het beroepsgeheim als omschreven in artikel 16 van Richtlijn 92/49/EEG, artikel 16 van Richtlijn 2002/83/EG en de artikelen 24 tot en met 30 van Richtlijn 200.../EG [*herverzekeringsrichtlijn*].

Artikel 8
Transacties binnen een groep

1. De lidstaten bepalen dat de bevoegde autoriteiten algemeen toezicht uitoefenen op transacties tussen:

(a) een verzekeringsonderneming of een herverzekeringsonderneming en:

(i) een met de verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming verbonden onderneming,

(ii) een in de verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming deelnemende onderneming,

(iii) een met een in de verzekeringsonderneming deelnemende onderneming verbonden onderneming;

(b) een verzekeringsonderneming en een natuurlijke persoon die een deelneming bezit in:

(i) de verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming, of een met de verzekeringsonderneming verbonden onderneming,

(ii) een in de verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming deelnemende onderneming,

(iii) een met een in de verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming deelnemende onderneming verbonden onderneming.

Deze transacties hebben met name betrekking op:

- leningen;
- garanties en posten buiten de balans;
- vermogensbestanddelen die in aanmerking mogen worden genomen voor de solvabiliteitsmarge;
- beleggingen;
- herverzekeringstransacties en retrocessie;
- overeenkomsten met betrekking tot kostentoedeling.

2. De lidstaten bepalen dat de verzekeringsondernemingen en herverzekeringsondernemingen passende risicobeheermethoden en interne controlemechanismen, met inbegrip van deugdelijke verslagleggings- en boekhoudprocedures, moeten instellen met het oog op de identificaties, de meting, de bewaking en de controle van de in lid 1 genoemde transacties. De lidstaten bepalen tevens dat de verzekeringsondernemingen en herverzekeringsondernemingen ten minste éénmaal per jaar bij de bevoegde autoriteiten verslag moeten uitbrengen van belangrijke transacties. Deze procedures en mechanismen worden door de bevoegde autoriteiten onderzocht.

Blijkt uit deze informatie dat de solvabiliteit van de verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming wordt of dreigt te worden ondermijnd, dan neemt de bevoegde autoriteit passende maatregelen op het niveau van de verzekeringsonderneming of de herverzekeringsonderneming.

* PB L 126 van 26.5.2000, blz. 1"

(6) Artikel 9, lid 3 wordt vervangen door:

"3. Indien uit de in lid 1 bedoelde berekening blijkt dat de aangepaste solvabiliteit negatief is, dan nemen de bevoegde autoriteiten passende maatregelen op het niveau van de betrokken verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming."

(7) Artikel 10 wordt als volgt gewijzigd:

(a) De titel wordt vervangen door:

"Verzekeringsholdings, verzekeringsondernemingen van een derde land en herverzekeringsondernemingen van een derde land"

(b) de leden 2 en 3 worden vervangen door:

"2. In het in artikel 2, lid 2, bedoelde geval worden alle met de verzekeringsholding, de verzekeringsonderneming van een derde land of de herverzekeringsonderneming van een

derde land verbonden ondernemingen bij de berekening betrokken op de wijze als bedoeld in bijlage II.

3. Indien de bevoegde autoriteiten op grond van die berekening van mening zijn dat de solvabiliteit van een verzekerings- of herverzekeringsochters van de verzekeringsholding, de verzekeringsonderneming van een derde land of de herverzekeringsochters van een derde land wordt, of dreigt te worden ondermijnd, nemen de bevoegde autoriteiten passende maatregelen op het niveau van die verzekeringsonderneming of herverzekeringsochters.

(8) Artikel 10bis wordt als volgt gewijzigd:

(a) lid 1, onder (b) wordt vervangen door:

"(b) herverzekeringsochters die als deelnemende ondernemingen ondernemingen in de zin van artikel 2 hebben met hoofdkantoor in een derde land;

(c) verzekeringsondernemingen van een derde land of herverzekeringsochters van een derde land die als deelnemende ondernemingen ondernemingen in de zin van artikel 2 hebben met hoofdkantoor in de Gemeenschap."

(b) Lid 2 wordt vervangen door:

"2. De in lid 1 bedoelde overeenkomsten hebben in het bijzonder ten doel te waarborgen dat:

(a) de bevoegde autoriteiten van de lidstaten de informatie verkrijgen die nodig is voor het aanvullende toezicht op verzekeringsondernemingen en herverzekeringsochters met hoofdkantoor in de Gemeenschap, die dochterondernemingen of deelnemingen in ondernemingen buiten de Gemeenschap hebben, en

(b) de bevoegde autoriteiten van derde landen de informatie verkrijgen die nodig is voor het aanvullende toezicht op verzekeringsondernemingen en herverzekeringsochters met hoofdkantoor op hun grondgebied, die dochterondernemingen of deelnemingen in ondernemingen in één of meer lidstaten hebben."

(9) De bijlagen I en II worden vervangen door de tekst van bijlage II bij deze richtlijn.

TITEL IX SLOTBEPALINGEN

Artikel 61 - Omzetting

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór ... aan deze richtlijn te voldoen. Zij delen de Commissie die bepalingen onverwijld mee, alsmede een concordantietabel waaruit het verband tussen die bepalingen en deze richtlijn blijkt.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in de bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor de verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 62 - Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de [...] dag na de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 64 – Geadresseerden

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, op

Voor het Europees Parlement
De Voorzitter

Voor de Raad
De Voorzitter

BIJLAGE I

Rechtsvorm van herverzekeringsondernemingen:

- ten aanzien van het Koninkrijk België: naamloze vennootschap/"société anonyme", commanditaire vennootschap op aandelen/"société en commandite par actions", onderlinge verzekeringsvereniging/"association d'assurance mutuelle", coöperatieve vennootschap/"société coopérative";
- ten aanzien van het Koninkrijk Denemarken: "aktieselskaber", "gensidige selskaber";
- ten aanzien van de Bondsrepubliek Duitsland: "Aktiengesellschaft", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit", "Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen";
- ten aanzien van de Franse Republiek: "société anonyme", "société d'assurance mutuelle", "institution de prévoyance" overeenkomstig de "Code de la sécurité sociale", "institution de prévoyance" overeenkomstig de "Code rural", alsmede de "mutuelles" overeenkomstig de "Code de la mutualité";
- ten aanzien van Ierland: "incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited";
- ten aanzien van de Italiaanse Republiek: "società per azioni";
- ten aanzien van het Groothertogdom Luxemburg: "société anonyme";
- ten aanzien van het Koninkrijk der Nederlanden: "naamloze vennootschap", "onderlinge waarborgmaatschappij";
- ten aanzien van het Verenigd Koninkrijk: "incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited", "societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts", "societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts", "the association of underwriters known as Lloyd's";
- ten aanzien van de Helleense Republiek: "ανώνυμη εταιρία", "αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός";
- ten aanzien van het Koninkrijk Spanje: "sociedad anónima";
- ten aanzien van de Portugese Republiek: "sociedade anónima", "mútua de seguros";
- ten aanzien van de Republiek Oostenrijk: "Aktiengesellschaft", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit";
- ten aanzien van de Republiek Finland: "keskinäinen vakuutusyhtiö"/"ömsesidigt försäkringsbolag", "vakuutusosakeyhtiö"/"försäkringsaktiebolag", "vakuutusyhdistys"/"försäkringsförening";
- ten aanzien van het Koninkrijk Zweden: "försäkringsaktiebolag", "ömsesidigt försäkringsbolag".

BIJLAGE II

Bijlagen I en II bij Richtlijn 98/78/EG worden vervangen door:

"Bijlage I

BEREKENING VAN DE AANGEPASTE SOLVABILITEIT VAN VERZEKERINGSONDERNEMINGEN EN HERVERZEKERINGSONDERNEMINGEN

1. KEUZE VAN DE BEREKENINGSMETHODE EN ALGEMENE BEGINSELEN

A. De lidstaten bepalen dat de berekening van de aangepaste solvabiliteit van de in artikel 2, lid 1, bedoelde verzekeringsondernemingen en herverzekeringsondernemingen wordt uitgevoerd volgens een van de in punt 3 beschreven methoden. Een lidstaat kan evenwel bepalen dat de bevoegde autoriteiten van de in punt 3 bedoelde methoden een andere dan de door de lidstaat gekozen methode toestaan of opleggen.

B. Proportionaliteit

Bij de berekening van de aangepaste solvabiliteit van een verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming wordt het proportionele deel van de deelnemende onderneming in de met haar verbonden ondernemingen in aanmerking genomen.

Onder proportioneel deel wordt verstaan ofwel, bij toepassing van methode 1 of methode 2, het gedeelte van het geplaatste kapitaal dat rechtstreeks of middellijk het eigendom is van de deelnemende onderneming, ofwel, bij toepassing van methode 3, de percentages die worden gebruikt voor de opstelling van de geconsolideerde jaarrekening.

Ongeacht welke methode wordt toegepast, wordt echter, indien de verbonden onderneming een dochteronderneming is en een solvabiliteitstekort vertoont, het totale solvabiliteitstekort van de dochteronderneming in aanmerking genomen.

Ingeval de bevoegde autoriteiten van mening zijn dat de aansprakelijkheid van de moederonderneming die een gedeelte van het kapitaal in eigendom heeft, strikt en ondubbelzinnig tot dat gedeelte van het kapitaal beperkt is, kunnen deze bevoegde autoriteiten toestaan dat het solvabiliteitstekort van de dochteronderneming evenwel op proportionele grondslag in aanmerking wordt genomen.

Wanneer tussen sommige van de ondernemingen in een verzekerings- of herverzekeringsgroep geen kapitaalbanden bestaan, bepaalt de bevoegde autoriteit welk proportioneel gedeelte in aanmerking moet worden genomen.

C. Uitsluiting van het meermalen gebruiken van vermogensbestanddelen voor de solvabiliteitsmarge

C.1. Algemene behandeling van de vermogensbestanddelen voor de solvabiliteitsmarge

Ongeacht welke methode wordt toegepast bij de berekening van de aangepaste solvabiliteit van een verzekeringsonderneming of een herverzekeringsonderneming, moet worden uitgesloten dat de vermogensbestanddelen die in aanmerking mogen worden genomen voor de solvabiliteitsmarge, meerdere malen worden gebruikt voor de verschillende verzekeringsondernemingen die bij die berekening betrokken zijn.

Daartoe worden, voorzover de in punt 3 beschreven methoden daarin nog niet voorzien, van de berekening van de aangepaste solvabiliteit van een verzekeringsonderneming of een herverzekeringsonderneming uitgesloten:

- de waarde van activa van die verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming die de financiering vertegenwoordigen van vermogensbestanddelen die in aanmerking mogen worden genomen voor de solvabiliteitsmarge van een van de met haar verbonden verzekeringsondernemingen of herverzekeringsondernemingen;

- de waarde van de activa van een met die verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming verbonden verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming die de financiering vertegenwoordigen van vermogensbestanddelen die in aanmerking mogen worden genomen voor de solvabiliteitsmarge van die verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming;

- de waarde van de activa van een met die verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming verbonden verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming die de financiering vertegenwoordigen van vermogensbestanddelen die in aanmerking mogen worden genomen voor de solvabiliteitsmarge van andere met die verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming verbonden verzekeringsondernemingen of herverzekeringsondernemingen.

C.2. Behandeling van bepaalde vermogensbestanddelen

Onverminderd het bepaalde in punt C.1, mogen:

- winstreserves en toekomstige winsten die gegenereerd worden in een met de verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming waarvoor de aangepaste solvabiliteit wordt berekend, verbonden levensverzekeringsonderneming [of levensherverzekeringsonderneming], en

- het geplaatste maar niet-gestorte aandelenkapitaal van een met de verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming waarvoor de aangepaste solvabiliteit wordt berekend, verbonden verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming,

alleen in de berekening worden betrokken voorzover zij in aanmerking mogen worden genomen voor de dekking van het solvabiliteitsmargevereiste van die verbonden onderneming. Geplaatst maar niet-gestort aandelenkapitaal dat een potentiële verplichting van de zijde van de deelnemende onderneming vormt, wordt echter geheel van de berekening uitgesloten.

Geplaatst maar niet-gestort aandelenkapitaal van de deelnemende verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming dat een potentiële verplichting van de zijde van een verbonden verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming vormt, wordt eveneens van de berekening uitgesloten.

Geplaatst maar niet-gestort aandelenkapitaal van een verbonden verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming dat een potentiële verplichting van de zijde van een andere met dezelfde deelnemende verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming verbonden onderneming vormt, wordt van de berekening uitgesloten.

C.3. Overdraagbaarheid

Indien de bevoegde autoriteiten van mening zijn dat bepaalde andere dan de in punt C.2 bedoelde vermogensbestanddelen die voor de solvabiliteitsmarge van een verbonden verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming in aanmerking mogen worden genomen, niet effectief beschikbaar kunnen komen voor de dekking van het solvabiliteitsmargevereiste van de deelnemende verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming waarvoor de aangepaste solvabiliteit wordt berekend, mogen deze vermogensbestanddelen slechts in de berekening worden opgenomen voorzover zij in aanmerking mogen worden genomen voor de dekking van het solvabiliteitsmargevereiste van de verbonden onderneming.

C.4. De som van de in de punten C.2 en C.3 bedoelde vermogensbestanddelen mag het solvabiliteitsmargevereiste van de verbonden verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming niet overschrijden

D. Uitsluiting van het creëren van vermogensbestanddelen binnen een groep

Bij de berekening van de aangepaste solvabiliteit worden buiten beschouwing gelaten de voor de solvabiliteitsmarge in aanmerking te nemen vermogensbestanddelen die afkomstig zijn van de wederzijdse financiering tussen de verzekeringsonderneming of de herverzekeringsonderneming en:

- een daarmee verbonden onderneming,
- een daarin deelnemende onderneming,
- een andere verbonden onderneming van een van haar deelnemende ondernemingen.

Voorts worden buiten beschouwing gelaten de vermogensbestanddelen die in aanmerking mogen worden genomen voor de solvabiliteitsmarge van een met de verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming waarvoor de aangepaste solvabiliteit wordt berekend, verbonden verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming, wanneer die elementen afkomstig zijn van de wederzijdse financiering met een andere met die verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming verbonden onderneming.

Er is met name sprake van wederzijdse financiering wanneer een verzekeringsonderneming of een herverzekeringsonderneming of een van de daarmee verbonden ondernemingen houdster is van aandelen in of leningen verstrekt aan een andere onderneming die, rechtstreeks of middellijk, houdster is van een vermogensbestanddeel dat in aanmerking mag worden genomen voor de solvabiliteitsmarge van de eerste onderneming.

E. De bevoegde autoriteiten zien erop toe dat de aangepaste solvabiliteit met dezelfde frequentie wordt berekend als die welke geldt voor de berekening van de solvabiliteitsmarge voor verzekeringsondernemingen of herverzekeringsondernemingen ingevolge de Richtlijnen 73/239/EEG, 2002/83/EG en 200.././EG. De activa en passiva worden gewaardeerd overeenkomstig de Richtlijnen 73/239/EEG, 2002/83/EG, 200.././EG [*herverzekeringsrichtlijn*] en 91/674/EEG.

2. TOEPASSING VAN DE BEREKENINGSMETHODEN

2.1. Verbonden verzekeringsondernemingen en herverzekeringsondernemingen. De aangepaste solvabiliteit wordt berekend volgens de algemene beginselen en de methoden die in deze bijlage zijn vastgesteld.

Wanneer de verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming meer dan één met haar verbonden verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming heeft, wordt in alle methoden de aangepaste solvabiliteit berekend door elk van deze verbonden verzekeringsondernemingen of herverzekeringsonderneming te integreren.

Zijn er opeenvolgende deelnemingen (een verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming is, bijvoorbeeld, deelnemende onderneming in een andere verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming die op haar beurt deelnemende onderneming is in een verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming), dan wordt de aangepaste solvabiliteit berekend voor iedere deelnemende verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming die ten minste één verbonden verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming heeft. De lidstaten kunnen ervan afzien de aangepaste solvabiliteit van een verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming te berekenen:

- wanneer het gaat om een met een andere, in dezelfde lidstaat toegelaten verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming verbonden onderneming en wanneer deze verbonden onderneming in aanmerking wordt genomen bij de berekening van de aangepaste solvabiliteit van de deelnemende verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming, of

- wanneer het gaat om een met een verzekeringsholding verbonden verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming met hoofdkantoor in dezelfde lidstaat als de verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming, en indien deze verzekeringsholding en deze verbonden verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming in aanmerking worden genomen bij de uitgevoerde berekening.

De lidstaten kunnen ook ervan afzien de aangepaste solvabiliteit van een verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming te berekenen wanneer het gaat om een met een andere verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming, een herverzekeringsonderneming of een verzekeringsholding verbonden verzekeringsonderneming met hoofdkantoor in een andere lidstaat, indien de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten overeengekomen zijn de uitoefening van het aanvullende toezicht aan de bevoegde autoriteit van die andere lidstaat toe te vertrouwen.

In alle gevallen mag de afwijking slechts worden toegestaan indien de bevoegde autoriteiten de zekerheid hebben verkregen dat de vermogensbestanddelen die in aanmerking mogen worden genomen voor de solvabiliteitsmarge van de bij de berekening betrokken verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming adequaat over voornoemde ondernemingen verdeeld zijn.

De lidstaten kunnen bepalen dat, wanneer een verbonden verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming haar hoofdkantoor heeft in een andere lidstaat dan de verzekeringsonderneming waarvoor de aangepaste solvabiliteit wordt berekend, bij de berekening met betrekking tot de verbonden verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming rekening wordt gehouden met de solvabiliteitspositie zoals die door de bevoegde autoriteiten van die andere lidstaat wordt beoordeeld.

2.2. Verzekeringstussenholdings

Bij de berekening van de aangepaste solvabiliteit van een verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming met een deelneming in een verbonden verzekeringsonderneming, een verbonden herverzekeringsonderneming of in een verzekeringsonderneming van een derde land of een herverzekeringsonderneming van een derde land, middels een verzekeringsholding, wordt rekening gehouden met de positie van de verzekeringstussenholding. Louter voor deze berekening, die wordt uitgevoerd overeenkomstig de algemene beginselen en de methoden die in deze bijlage omschreven zijn, wordt deze verzekeringsholding behandeld als betrof het een verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming die onderworpen was aan een solvabiliteitsvereiste gelijk aan nul en aan dezelfde voorwaarden als die van artikel 16 van Richtlijn 73/239/EEG, artikel 27 van Richtlijn 2002/83/EG of artikel 36 van Richtlijn 200.../EG wat betreft de vermogensbestanddelen voor de solvabiliteitsmarge.

2.3. Verbonden verzekerings- of herverzekeringsondernemingen met hoofdkantoor in derde landen

Bij de berekening van de aangepaste solvabiliteit van een deelnemende verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming in een verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming van een derde land, wordt deze laatste, louter voor de berekening, op soortgelijke wijze behandeld als een verbonden verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming, waarbij de algemene beginselen en methoden van deze bijlage worden toegepast.

Wanneer het derde land waar deze verbonden onderneming haar hoofdkantoor heeft, haar onderwerpt aan een vergunning en aan ten minste een soortgelijk solvabiliteitsvereiste als dat van de Richtlijnen 73/239/EEG, 2002/83/EG of 200.../EG (herverzekeringsrichtlijn), gelet op de vermogensbestanddelen ter dekking van dat vereiste, kunnen de lidstaten evenwel bepalen dat bij de berekening met betrekking tot deze laatste onderneming rekening wordt gehouden met het solvabiliteitsvereiste en met de voor het nakomen van dat vereiste in aanmerking komende vermogensbestanddelen, als voorgeschreven door het betrokken derde land

2.4. Verbonden kredietinstellingen, beleggingsondernemingen en financiële instellingen

Bij de berekening van de aangepaste solvabiliteit van een deelnemende verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming in een kredietinstelling, beleggingsonderneming of financiële instelling van een derde land, zijn de bepalingen van artikel 16 van Richtlijn 73/239/EEG, van artikel 27 van Richtlijn 2002/83/EG en van artikel 36 van Richtlijn 200.../EG mutatis mutandis van toepassing op de aftrek van deze deelnemingen, evenals de bepalingen op grond waarvan de lidstaten onder bepaalde omstandigheden alternatieve methoden mogen toestaan of mogen toestaan dat deze deelnemingen niet worden afgetrokken.

2.5. Niet-beschikbaarheid van noodzakelijke informatie

Wanneer de bevoegde autoriteiten om enigerlei reden niet beschikken over de informatie die nodig is voor de berekening van de aangepaste solvabiliteit van een verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming met betrekking tot een verbonden onderneming met hoofdkantoor in een lidstaat of in een derde land, wordt de boekwaarde van deze onderneming in de deelnemende verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming in mindering

gebracht op de vermogensbestanddelen die in aanmerking mogen worden genomen voor de aangepaste solvabiliteitsmarge. In dat geval worden aan deze deelneming verbonden stille meerwaarden niet als vermogensbestanddeel dat in aanmerking mag worden genomen voor de aangepaste solvabiliteitsmarge, aanvaard.

3. BEREKENINGSWIJZEN

Methode 1: Aftrek en aggregatie

De aangepaste solvabiliteit van de deelnemende verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming is het verschil tussen:

(i) de som van:

(a) de vermogensbestanddelen die in aanmerking mogen worden genomen voor de solvabiliteitsmarge van de deelnemende verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming, en

b) het proportionele deel van de deelnemende verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming in de vermogensbestanddelen die in aanmerking mogen worden genomen voor de solvabiliteitsmarge van de verbonden verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming

en

(ii) de som van:

(a) de boekwaarde van de verbonden verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming in de deelnemende verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming;

(b) het solvabiliteitsvereiste van de deelnemende verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming, en

(c) het proportionele deel van het solvabiliteitsvereiste van de verbonden verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming.

Wanneer de deelneming in de verbonden verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming geheel of ten dele bestaat in de vorm van middellijke eigendom, dan wordt in punt ii) a) de waarde van die middellijke eigendom meegenomen, met inachtneming van de desbetreffende successieve interesten, en worden in de punten i) b) en ii) c) meegenomen de overeenkomstige proportionele delen van, respectievelijk, de vermogensbestanddelen die in aanmerking mogen worden genomen voor de solvabiliteitsmarge van de verbonden verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming en het solvabiliteitsvereiste van de verbonden verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming.

Methode 2: Aftrek van een vereiste

De aangepaste solvabiliteit van de deelnemende verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming is het verschil tussen:

(i) de som van de vermogensbestanddelen die in aanmerking mogen worden genomen voor de solvabiliteitsmarge van de deelnemende verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming

en

(ii) de som van:

(a) het solvabiliteitsvereiste van de deelnemende verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming, en

(b) het proportionele deel van het solvabiliteitsvereiste van de verbonden verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming.

Voor de waardering van de vermogensbestanddelen die in aanmerking mogen worden genomen voor de solvabiliteitsmarge, worden deelnemingen in de zin van deze richtlijn gewaardeerd volgens de vermogensmutatiemethode, overeenkomstig de optie bedoeld in artikel 59, lid 2, onder b), van Richtlijn 78/660/EEG.

Methode 3: Methode op basis van consolidatie van jaarrekeningen

De aangepaste solvabiliteit van de deelnemende verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming wordt berekend aan de hand van de geconsolideerde jaarrekeningen. De aangepaste solvabiliteit van de deelnemende verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming is het verschil tussen:

de vermogensbestanddelen die in aanmerking mogen worden genomen voor de solvabiliteitsmarge berekend op basis van de geconsolideerde gegevens en

(a) hetzij de som van het solvabiliteitsvereiste van de deelnemende verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming en het proportionele deel van de solvabiliteitsvereisten van de verbonden verzekeringsondernemingen en herverzekeringsondernemingen dat overeenstemt met de percentages die voor de opstelling van de geconsolideerde jaarrekeningen in aanmerking genomen zijn,

(b) hetzij het solvabiliteitsvereiste dat op basis van de geconsolideerde gegevens berekend is.

De Richtlijnen 73/239/EEG, 2002/83/EG, 200.../EG (herverzekeringsrichtlijn) en 91/674/EEG zijn van toepassing voor de berekening van de vermogensbestanddelen die in aanmerking mogen worden genomen voor de solvabiliteitsmarge en van het solvabiliteitsvereiste op basis van de geconsolideerde gegevens.

BIJLAGE II

AANVULLEND TOEZICHT VOOR VERZEKERINGSONDERNEMINGEN EN HERVERZEKERINGSONDERNEMINGEN DIE DOCHTERONDERNEMINGEN ZIJN VAN EEN VERZEKERINGSHOLDING OF VAN EEN VERZEKERINGSONDERNEMING VAN EEN DERDE LAND OF EEN HERVERZEKERINGSONDERNEMING VAN EEN DERDE LAND

1. In het geval van meerdere in artikel 2, lid 2, bedoelde verzekeringsondernemingen of herverzekeringsondernemingen die dochterondernemingen zijn van een verzekeringsholding

of van een verzekeringsonderneming van een derde land of een herverzekeringsonderneming van een derde land en die in verschillende lidstaten gevestigd zijn, zorgen de bevoegde autoriteiten ervoor dat de in deze bijlage beschreven methode coherent wordt toegepast.

De bevoegde autoriteiten oefenen het aanvullende toezicht uit met dezelfde frequentie als die welke geldt voor de berekening van de solvabiliteitsmarge voor verzekeringsondernemingen of herverzekeringsondernemingen overeenkomstig de Richtlijnen 73/239/EEG, 2002/83/EG en 200../../EG.

2. De lidstaten kunnen ervan afzien de aangepaste solvabiliteit van een verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming overeenkomstig deze bijlage te berekenen:

- indien deze verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming een met een andere verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming verbonden onderneming is en indien zij in aanmerking wordt genomen bij de overeenkomstig deze bijlage voor die andere onderneming uitgevoerde berekening,

- indien deze verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming en een of meer andere, in dezelfde lidstaat toegelaten verzekeringsondernemingen of herverzekeringsondernemingen als moederonderneming dezelfde verzekeringsholding, dan wel verzekeringsonderneming van een derde land of herverzekeringsonderneming van een derde land hebben en indien de eerstgenoemde verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming in aanmerking wordt genomen bij de overeenkomstig deze bijlage voor een van die andere ondernemingen uitgevoerde berekening,

- indien deze verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming en een of meer andere, in andere lidstaten toegelaten verzekeringsondernemingen of herverzekeringsondernemingen als moederonderneming dezelfde verzekeringsholding dan wel verzekeringsonderneming van een derde land of herverzekeringsonderneming van een derde land hebben en er overeenkomstig artikel 4, lid 2, een overeenkomst is gesloten waarbij de uitoefening van het aanvullende toezicht als bedoeld in deze bijlage is toegewezen aan de toezichthoudende autoriteiten van een andere lidstaat.

In het geval van opeenvolgende deelnemingen (bijvoorbeeld een verzekeringsholding dan wel een verzekerings- of herverzekeringsonderneming die zelf eigendom is van een verzekeringsholding of een verzekeringsonderneming van een derde land of een herverzekeringsonderneming van een derde land) hoeven de lidstaten de berekeningen van deze bijlage slechts toe te passen ten aanzien van de uiteindelijke moeder van de verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming die als verzekeringsholding dan wel als verzekeringsonderneming van een derde land of herverzekeringsonderneming van een derde land is aan te merken.

3. De bevoegde autoriteiten zorgen ervoor dat ten aanzien van de verzekeringsholding, de verzekeringsonderneming van een derde land of de herverzekeringsonderneming van een derde land soortgelijke berekeningen worden uitgevoerd als die welke in bijlage I zijn omschreven.

Dit betekent dat de in bijlage I beschreven algemene beginselen en methoden worden toegepast ten aanzien van de verzekeringsholding dan wel de verzekeringsonderneming van een derde land of de herverzekeringsonderneming van een derde land.

Louter voor deze berekening wordt deze moederonderneming behandeld als betrof het een verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming die onderworpen was aan:

- een solvabiliteitsvereiste gelijk aan nul wanneer het een verzekeringsholding betreft,
- een solvabiliteitsvereiste als bedoeld in punt 2.3 van bijlage I, wanneer het een verzekeringsonderneming van een derde land of een herverzekeringsonderneming van een derde land betreft,

en gelden voor deze moederonderneming dezelfde voorwaarden als die van artikel 16 van Richtlijn 73/239/EEG, artikel 27 van Richtlijn 2002/83/EG en artikel 36 van Richtlijn 2004/109/EG [*herverzekeringsrichtlijn*] wat betreft de vermogensbestanddelen die in aanmerking worden genomen voor de solvabiliteitsmarge.

4. Niet-beschikbaarheid van noodzakelijke informatie

Wanneer de bevoegde autoriteiten om enigerlei reden niet beschikken over voor de berekening overeenkomstig deze bijlage noodzakelijke informatie betreffende een verbonden onderneming met hoofdkantoor in een lidstaat of in een derde land, wordt de boekwaarde van deze onderneming in de deelnemende onderneming in mindering gebracht op de vermogensbestanddelen die in aanmerking mogen worden genomen voor de berekening overeenkomstig deze bijlage. In dat geval worden aan deze deelneming verbonden stille meerwaarden niet als vermogensbestanddeel dat in aanmerking mag worden genomen voor deze berekening, aanvaard."